

cum Theodrico regi gothorū se o^rposuit. **V**el dictus fuit severinus q̄si
sequēs veritatē nunc̄ em in iudicis l^o amore l^o odio flecti potuit a p̄itate
Quinto boeti⁹ dicens fuit Exconsul q̄si vnu ex 2 solib⁹ romanoꝝ. vel
exconsul q̄si extra 2 solatū positus quē prius habuit. Exconsulares di-
cebant qui iam deposuerāt 2 solatū. et licet ab honore 2 solatus cesserent
tū postea plus alij in magna reuerētia habebantur. **S**exto dictus fuit
Patricius a nobilissimo romano sic dicto de cuius gne fuit Boetius. l^o
alio mō patrich⁹ dicebant nobiles romani q̄. puidēbant republīcē sicut
p̄ filio quoꝝ noīa scripta erant aureis l̄ris. et ideo dicebant p̄s de quo
rū numero fuit vnu Boetius ppter qd dictus fuit patrici⁹. **P**ēptimo
dicebat ordinari⁹ q̄ republīcā ordinauit. **V**el aliter ordinari⁹ diceban-
tur q̄ tantæ dignitatis erāt vt q̄libet ordine digni eēnt et sic fuit boetius
Octavo noīe p̄prio dic⁹ fuit boetius qd interpr̄atur adiutor. q̄ in nccī
tate pauperibus subueniebat. **Q**uarto vidēdum est de cā intitulatōnis
hui⁹ li. Intitulatur iste liber de 2 sol. phīca. **E**b̄ sciēdum. phīca 2 sola-
tio d̄ rōnabilis dem̄rātio. declarans de cā amissione non est dolendū. et
de cā possessione non sit gaudentū. et q̄ hoc peractū in p̄nti li. ideo sic
intitulat. **Q**uinto vidēdum est d̄ gnali summa h̄tōrius li. **E**b̄ sci
endū q̄ boetius in h̄ li. oñdit bona tp̄alia esse trāsitoria et nō 2 solistere to-
taliter in eis totale et verā felicitatē. et per p̄ns non ē dolēdū de eoz ab
sentia. nec gaudentū de eoz p̄ntia. et neminem d̄re extolli in p̄spis. nec
deprimi in aduersis. **O**ndīc c̄s in p̄nti li. qd sit summū bonū ybi sit sitū
et quō ad ipsum pueniāf. **E**tia oñditur q̄ boni sp̄ sunt potētes et mali sp̄
sunt ipotentes. et q̄ bonis nunc̄ desunt sua p̄mīa. malis nunc̄ sua sup-
plicia. **P**ost h̄ oñdit qd sit diuina puidētia. qd casus. qd fatū. qd libet
arbitriū. Et ponit boetius rōnes q̄b⁹ pb̄at libet arbitriū nō posse sta-
re cū puidētia dīna. et ponit quorūdam flām solutiōem et eā improbat.
Postea oñdit veram solutionē quā rōnib⁹ p̄fīmat. **I**sta et alia plura
pulchra determinant in hoc li. sicut patebit in sequentib⁹.

Cāmīcī Dānlīj Torquati severini Boetij Ordinarij.
Patricij viri exconsulis de 2 solatione phīca liber prim⁹ in-
cipit. **D**ēt⁹ primū heroicū elegiacum.

Ormīna q̄ quondā studio florente peregi
Flebilis heu mestos cogor inire modos

Cāns liber Boetij prima sui diuisione diuidit in
qnc̄ p̄es fīm q̄ ponit qnc̄ libros partiales q̄s p̄ti-
net. In primo 2 querit se miseris subiectum. In
scđo ponit remēdia 2 solatiū. In 2° dēterminat de ha-
felicitate in q̄ sit sita et quō ad eam perueniāf. In q̄rto mouet q̄sdam
quæstiones ipsi phīca. In quinto dēterminat de casu et puidētia dīna
primus liber incipit hic. **L**armina. **H**ec liber incipit ibi. Post h̄ec
paulisp. **T**ercius ibi. Iam canū illa finierat. **Q**uartus ibi. Hac cum
phīca. **Q**uint⁹ ibi. Dixerat orōnisc̄ cursum. **Q**uid et de q̄ agat in q̄ib⁹

libro patebit loeo suo. **P**rimus liber diuidit in. xiiij. ptes. qr huius pmi
libri sunt septem metra & lex prosæ q̄ partes patebunt. quæ at sit mate-
ria & intentio cuiuslibet partis similiter patebit. **N**otandum aut̄ q̄
p̄mum metr̄ huius primi libri vocatur elegiacum. **A**st at metr̄ elegiacū
quod 2stat ex uno versu hexametro. i. sex pedum. & alio pentamero id ē
quinq̄ pedum. **E**c dicitur elegiacū ab eleyson quod ē misereri. **E**legia
enim est miseria. **D**ixit enim elegiacum inuenit fuit p̄ describenda mis-
eria. quāuis eo hodie aliqui vntunt ad alia describenda. **U**n̄ Horati⁹.
Versib⁹ impiter iunctis quadrinomia p̄num. Post etiam inclusa est vo-
ti sententia compos. **Q**uis at fuerit adiumentor talis metri elegaci. du-
bitatur. **U**n̄ Horatius **Q**uis tñ exiguo elegos emiserit auctor. **H**ra-
matici certant & adhuc sub iudice lis est. **E**t diuiditur hoc p̄num metr̄
in quatuor ptes. **P**rimo Boetius deplagat statum suæ miseriae ex par-
te p̄mutationis studij. **T**ecdo ex parte defectus corporalis. **T**ercio ex p/
te. prolongatione vita miserabilis. **Q**uarto apostrophat xtra suos ami-
cos. sed a ibi. **H**la felicis. tercia pars ibi. mors hoīm felicis. q̄ta ibi. qd
me felicem. **P**rimo facit qd̄ dc̄m est. sed a approbat dc̄m suum ibi. **E**cce
mihi lacer. **D**icit p̄mo Boetius qui quondam tpe prosperitas stu-
dio naco florente p̄ge. i. apolui. carmina supple delectabilia & incunda.
nunc tpe aduersitatis flebilis. i. tristia mea de mea miseria
Notandum sicut dc̄m fuit prius Boetius ut in hoc libro tam p/
sa q̄ metro. metro qz talis modus scribendi magis fuit uenientis suæ ma-
teriae. sicut ei potio curativa q̄ amara est delectabilius sumit si fuerit ali-
qua dulcedine p̄mixta. sic rōnes phiz in. psa traditæ libentius a boetio
fusciunt si fuerint iucunditate metri dulcorata. **L**e ideo boetius nunc
metro nunc. pl. ut q̄ alternat⁹ ut delectabilius ē. **U**n̄ auctor poetice
Sed sapit insipidum vicioſa frequentia reddit. **I**ts nota q̄ boetius
potius incipit libz suum a metro q̄ a proſa. qz modus scribendi metri-
cus magis fuit vñtacutus apud antiquos qz proſaicus. **E**el ideo qz metru
est delectabilius proſa. ut ergo magis allicit audientes ad suum librū
ideo in principio libri sui vñtut metro. **I**ts nota circa lrām q̄ carni-
na uno mō dicuntur scripta metrica certis pedib⁹ mensurata. **A**lio mō
dicuntur quaecunq̄ dicta vel scripta. et̄ proſaica q̄ sunt de re dictabili.
Boetius aut̄ florente studio p̄positus ut plurimum carmina proſaica de-
re delectabili. **D**ividit enim quædā carmina philosophica. quædā logica
lia. quædā theologicalia. sicut p̄t̄ respicient eius diuersos libros. **T**pe
at aduersitatis cogebatur boetius ad p̄ponendum carmina metrica tri-
sta. **I**tem nota studium est vñhemens applicatio animi ad aliquid
agendum cu bona voluntate. dico cum bona voluntate qz in maluolaz
aliam non introibit sapia. haec Salomon. **E**t pfectio discipuli in tribus
distit ex boetio. de disciplina scholarium. In attentione docilitate & bñ
uolētia. hoc enim nolenti sciām & vt os studenti impossibilis est possessio
boni. **A**ustrati⁹ p̄mo ethicoz. **I**ts nota q̄ duplex ē studiū flores
& aridū. Ad studiū florens tria exigunt. Primo req̄if̄ iuuentus. qz iuue-
nes perspicaciores sunt sensib⁹. senes at̄ magis sunt immemores. Secundo

ius pmi
fit mate/
un am q
e legaci
muro id
ri. Elegia
boda mle
Hocan?
cluia et vo
elegiac da
cor. Sia
num metu
ce par
rcio et p
lios am
tabi. qd
obi. Ecce
entia, su
incunda,
i. tristis.
muleria
vot tam p
is lux ma
i fuerit ali
sa boetii
ctus nunc
or poetar
q; boetius
di metri
q; metru
m libuz
m e carni
i. Alom
dictabil
polistica
eologica
os. Lge
eniam)
o aliquid
naliuolaz
in tribus
luteat b
est possilio
dum horis
tus et iue
es. Secundo

requiri hitus necarioꝝ. qz natura pse no est sufficiens ad speculandum. sed opꝝ necaria existere ex quarto Eth. Tercio requiri animi tranquillitas qz contingit p sedatio em passionu qz aia in qzete et residetia fit prudens vij. phisico. Ibi enim passioꝝ dñanꝝ ibi intellectus obscurat. Sō boetii in fine huius pmi horzado nos ad fugā passionū dt. Gaudia pelle, pelle timorem. Spengz fugato nec dolor adsit. Nubila mēs est viactas frenis Hec vbi regnat. Studiū ā aridū est ad qd currunt opposite 2ditioꝝ scz senectus necarioꝝ defectus et animi perturbatio. Nota qz p̄lus d̄ miseria dicuntur mestis modi. M̄stis em modi a modulādo qz pedib⁹ modulat̄ et dñr mestis rōne materia qz sunt de tristi materia. scz aduersitate. Prota qz in p̄mis duob⁹ p̄lus nota antithesis. i. terapō. Qz em in p̄mo p̄lu quodā pegi. cui 2ria in scđo p̄su. cogor inire. i. inchoare. Item d̄r in p̄mo p̄lu. florēte studio. cui 2ria in scđo flebilis. Item d̄r in p̄mo p̄lu carmina supple iocida. cui 2ria in scđo mestos modos. Itē notādum qz Poetius rōnabiliter deplagat studiū suū ex p̄te p̄mutationis studiū phicī qd p̄lus fuit in studiū poetici qz nūc cogebat vti. posuit em boetius dolori suū metricē p̄scribere et ei philosophice 2solari. nā studiū philosophicī est studiū veritatis. qz. i. methaphī. vocari phicā sciētā v̄tatis recte se h̄z. studiū ā poetici est studiū falsitat̄. nā ex p̄hemio methaphī sice fm̄. puerbium mentiuntur multa poete. Item per studiū phicum acquiritur beatitudo ex. p. Eth. Per studiū autem poeticum falsitas certitudo. ex. i. methaphisice.

Ecce mihi lacere dictant scribenda cameue

Et veris elegi flētibus ora rigant.

Hic Poetius appbat dictū suū. Dixit effi qz cogat inire mestos modos. Hoc ipse pbat scđo r̄ndet questiōi. ibi has saltēt p̄rio dt. Bene dixi qz cogor inire mestos modos. Itē demonstratio huę ad sensum Nā camene. i. muse poetee. lacere. i. lacerae mētes hoim. ille dictant mihi dicta scribenda supple carmina metrica. et elegi id est p̄lus miserie qz misere mihi dictat. illi rigat. i. humectat ora. i. faciem meam veris flētib⁹. Notādum qz fm̄ poetas nouem singūtūr fusse muse in monte elicētūr iuxta fontem cabellinum. de quo fonte loquitur Perlus in principio lībz sui dicens. Fonte cabellino tē. Quæ muse singūtūr poetis mini strasse sciām componēti carmina metrica. Et iste muse poetice vocabatur camene quasi canentes athene eo qz multum delectant homines rōne metri. Nota qz ille muse poetice dicuntur lacere actie. qz lacerant id est distrahit mētes hoim subiectes ipsas diuersis passioꝝibus nūc passioni amoris. nūc doloris sic p̄z qz Quidū de amore tractant̄ et p̄z alios poetas. Nel dicuntur lacere passione rōne poemati suoz qz poemata dñr lacera qz no sunt firmitate rōnis stabilita. Ubi notādum qz qdam carmina dicuntur integrę quædam lacera. Integra sunt carmina philosophica nlla falsitate p̄mixta. h̄z firmitate rōni stabilita. et aimat. Lacera sunt carmia poetica. qz no instruunt hominem nec 2solantur

sed lacerant id est distrahyunt mentes hominum nunc reducendo homini
ad memoriam voluptates. nunc dolorem. nunc alias passiones. ¶ Ita
notandum versus elegi principaliter inueni fuerunt propter miseriā de/
scribendā. et quod hos versus musae dicitur Boetio per quos Boetius ma/
gis suam miseriā rediit ad memoriam & per eos & solaretur. ideo ele/
gi erant cā ipsi Boetio veri fletus. ¶ Ita notandum duplex est fletus.
adulatorius & verus. Adulatorius q̄ est fictus qualis ē fletus amasiae
Hi enim dixerit amasius ad amasiam non diligis me. ipsa incipit flere. qua/
re. ut p̄ fletum firmius ipsum possit tenere. cum at numeros non poterit
extorquere ab ipso. dt. Glade garrio te non noui vere. Alius ē fletus ve/
rus q̄ ex vero cordis dolore & ex vera pietate p̄cedit. & ad talēm fletū boe/
tius puocatus fuit p̄ mulas dictantes sibi carmina. ¶ Notandum q̄
haec dictio elegi p̄t exponi duplī. uno mō q̄ teneatur noiaiuē. & tunc est
fensus. elegi. i. versus miseriā rigant ora mea fletib⁹. Alio mō q̄ teneat
genitivū. & tūc ē sensus. camenā rigat ora elegi. i. miseri hois
q̄ elegus a um. i. miser ra. rum. & m̄ Huguitonē

¶ Has saltem nullas potuit periuncere terror

¶ Ne nostrum comites prosequerentur iter

¶ Nid Hoetius r̄ndet tacite questioni. Quareret aliquis. quō mu/
sa dictant tibi carmina scribenda cum sis in exiliū relegatus. quia intra/
sti sine omni comitiū. Ad hoc r̄ndet boet⁹. Licet omnes amici mei de/
reliquerunt me in exilio propter timorem imperialeū. tamen has mu/
sas nullus terror imperialis potuit vincere quin comites sequerentur
nostrum iter usq; in exiliū. dictantes nobis carmina. ¶ Notandum
licet bona exteriora possunt auferri ab homine per violentiā. sicut p̄ sur/
sum per rapinā per incendium. tamen scientia non potest auferri ab homi/
ne. non cā scientia violentia aufertur. nec vetustate consumitur. nec tri/
sticia minuitur. Unde Seneca. ix. epistola ad Lucillū. recitat. q̄ cum
stibon capta patria. amissis liberis. amissā uxore sua. & alijs bonis. sol⁹
ab incendio exierat. Requisitus fuit a Demetrio. nunquid omnia perdi/
diller. respondit. Nihil perdidit. sed oia bona mea mecum sunt. iustitia &
tus & prudentia. & hoc innuit Hoetius dicens. Dulas se non reliquis/
se. Unde etiam Planus de planctu naturae de scientia dicit. Super om/
nen possestionē generosa emanat possessio quae sparsa colligitur. erga/
ta reuertitur. publicata suscipit incrementū. per quā nobilis thesaurus
secretis penetralibus nascitur. effectus eternae delectationis acquiritur
¶ Hac est sol. per quem mens discit a tenebris. cordis oculus deliciosa
animi paradysus. hæc immortalem ex mortali facit. & caducū hominēz
in diuinū defisce mutationis autoritate conuertit. ¶ Nota circa hanc
dictionem saltum q̄ tres dictiones. p̄ferri possunt per tum quæ deberet
proferri per tem. unde proferimus saltum pro saltem. tempus pro tēpus
extimpo. p̄ exemplo: quod ē p̄tra Huguitonē q̄ dt. Cum tria dete/
stor. extimpo tempora saltum

Illa felicis olim viridisq; iuuenite.

Solatur mesti nūc mea fata senis.

Hic Boetius deplāgit statum suum ex parte defectus corporalis.

Et primo proponit cum

in generali. secundo in speciali. scda ibi. venit em. Dicit primo. quondam consolabantur me gloria felicis. i. prospere iuuentutis. et gloria viridis iuuentutis. id ē delectabilis iuuentutis. sed nunc fata. i. euentus. in certi sensis. i. tristis senectutis. solatur. i. solantur. mea. i. meam partem. quasi diceret prius consolabar dulci iuuentute. nunc āt dolor tristi senectute. Dicō illa siam sic exponit lrā. Illa felicis iuuentutis. i. pspae iuuentutis. viridis. i. delectabilis iuuentutis. quondam solabat me. nunc fata. i. euentus. in certi sensis. i. tristis senectutis. solatur mea. i. meam partem.

Notandum q; cōiter illa lrā aliter exponit. referendo ēā ad musas poeticas sic. Namonē q; quondam tpe iuuentutis erant gloria felicis et viridis iuuentutis. quod dī pro tanto q; iuuenies olim solebant in formari in arte poetica: in qua p̄ficienes glabātur in v̄su metrorum et richmoꝝ. nunc āt camenē solantur mea fata inquā in certi sensis

Notandum q; felix iuuentus ē quæ bonis exterioribus est adornata. De qbus bonis loquitur Aristote. circa principium li. de bona fortuna di cens. Hinc rebo exterioribus quoꝝ fortuna ē domina. non p̄tingit ē feci. licet. sed viridis. i. delectabilis iuuentus ē illa quæ ē bonis naturæ decorata. scz fortitudine. pulchritudine. et agilitate. Unde Arist. in Ethic. Non omnino felix ē qui specie turpis. aut solitarius. aut carens pleū.

Nota q; boetius rep̄itat in se statu miseriae cū dī. Fata in certi sensis solari cum minime hoīem solant sed magis perturbant. Atq; cum dicit musas poeticas se solari s̄l r̄p̄itat statum miseriae. q; musæ poetice nō cedent alicui in solarium s̄ potius in alimēnum doloris. **I**ts de significationib; fati ponit Ugurio duos ysculos dices. Constellatio mors p̄ce r̄nagdcoꝝ. Euenus rex signant noīe fati

Venit ei p̄perata mal' inopina senect?

Et dolor etatem iussit inesse suam

Intempestini funduntur vertice cani

Et tremit effeto corpore laxa cutis

ta venit malis id ē cum suis malis et incommodis. et dolor supple quem patior. iuit inesse. id est induxit mihi suam etatem. Per quod innuitur q; non solum artas inducit dolorem: s̄ econuerso. dolor inducit causas etatem et senitum. Et tunc boetius ponit duo signa suæ senectutis dicens. Cani supple capilli. intempestini id est ante debitum tempus. funduntur vertice id est in capite meo. Unde signum senectutis ibi. q; cutis mea laxa id est soluta tremit corpore. effeo. id est carne consumpta et evacuata. **N**ota q; hominem senem multa. incommoda circum-

Hic boetius dicit in speciali defectus corporalem dices. Bene dico q; fata mesta senectutis nunc consolantur me. enim pro q; senectus inopia. i. inopinata per apocopam properata id est festina

veniunt. Nam pellis eius contrahitur, cor eius concutitur, pulmo eius debilitatur, lumbi eius induratur, dorsum incurvatur membra tre-
munt. Unde poeta dixit. Optamus senium dum venient est male ven-
tum. Hoc est gibbosum frondum cæcumq; morosum. Propter hoc dicit
boetius q; senectus venit mihi cum suis malis. ¶ Notandum circa il-
lam partem, et dolor aetatem, q; triplex est causa senecturis, scilicet aetas
infirmitas et aduersitas. Senectus quæ inducitur per aetatem naturalis
est quæ autem inducitur per infirmitatem vel aduersitatem accidit etalis
est qualis senectus fuit in boetio qui senuerat propter multitudinem do-
loris et tristiae. ¶ Notandum q; canicies boetii fuit intempestua
Egultio dicit. Intempestiu[m] est quod est incongruum, inconueniens in
utile vel sine tempore. Unde intempestiu[m] dicitur illud quod non habet
idoneum tempus vel quod non est conueniens pro tempore. Et quia bo-
etius iuuenis erat exate, et cum senuerat ex aduersitate iam canicies ei[us]
fuit intempestua. ¶ Nota q; in iuuenibus cutis est densa propter mul-
titudinem sanguinis ex quo sanguine generatur caro. Sed quia san-
guis diminuitur in senibus, diminuitur etiam caro in eis. Ideo cutis se-
num est laxa. ¶ Notandum circa hoc vocabulum effero, q; ipm tra-
ctum est a mulieribus pregnantibus; quia cum pepererint dicuntur ef-
feta id est fetu evacuatæ. Unus dicit Egultio q; fetus est natus mulie-
ris adhuc in utero existens, et dicitur a fooco eo q; ibi foecatur. Inde fo-
etus a.um. id est plenus a.um. Inde fetus id est debilis, quasi sine forti-
tudine virium vel viribus evacuatus. Inde fetus a.um. id est plenus
fetu. Unus dicit Psalmista. Ques corum fetos id est plenæ fetu. Et se-
nes possunt dici effecti quasi extra fetos positi, quia senectus non est ap-
ta ad generandum fetum.

¶ hic boetius de
plangit statum suu[m] et
parte durationis vita
miserabilis. Et primo
permittit quæ mors ho-
minum sit felix quæ
non. Et dicit sic. Illa
mors hominum est fel-
ix quæ nec inservit id est
non immittit sed dulci-
bus annis id est tem-
poribus prosperis cui
delectat hominem vi-
uere. ¶ Similiter
illa mors est felix quæ
sepe vocata venit mo-
stis supple annis id est tristibus annis q; in annis aduersitatis miseri con-
sueverunt vocare mortem. Tunc ostendit quæ mors hominum sit crudelis

dicēs. **E**hen q̄ surda aure. i. reclusa aure. seuia mors. i. crudelis. auertit. i.
sunt mileros hoīes. et negat. i. nō vult claudere flentes ocl̄os eoz. quasi
dicat. crudelis mors est q̄ nō p̄mittit miseros mori. et d̄t claudere flētes
oclos. q̄ hoc inn̄es q̄ in morte oculi hoīim claudit. **E**t tūc boetius de/
plāgit. plōgatiōēm sue vitē dicēs. **D**ū fortuna malefida. i. p̄fida mihi fa/
ueret. i. arrideret. leib̄. i. transitoris bonis tristis hora supple mortis
pene merserat. i. oppresserat meū caput. q̄si dicat. tpe. p̄spitatis sp̄ accele
ravit mors oprimere me. nūc at q̄ fortuna nubila. i. aduersa mutauit
fallacem vultum. impia. i. misera vita. p̄rahit. i. plōgat. morsas supple
viuendi. ingratas. i. odiosas mihi. q̄ p̄ter miseriam redēbat ip̄m boetiu
vivere. **N**otādū q̄ licet fīm vulgares et fīm ap̄partiam hec sententia
de morte felici et crudeli videat. **V**t fīm rei fitatem est falsa. q̄ mors
etiam tpe. p̄spitatis p̄ esse bona. Nam fīm Seneca. optimū est mori cum
delectat vivere. et tpe aduersitatis p̄t mors esse mala. q̄ aduersitas sepe
inducit despicioēm. Boetius at repr̄ādo statū miseri hoīis hanc snām
ponit tanq̄ verā. **N**otādū q̄ mors vel p̄patit ad vitam p̄n tem vel
futuram. Primo mō illa vita d̄r felix q̄ fugit p̄tem. p̄spitatis et accele
rat tpe aduersitatis. **S**iāt p̄patit mors ad vitā futuram tūc ip̄a p̄t dīci
bona et mala tpe prospicitatis et etiā aduersitatis. q̄ si mors dicit ad glam
d̄r bona. si ad peām d̄r mala. **N**otādū fīm Remigii sup̄ donatū. heu
aliquā est monasillabū. aliquā dissillabū. sicut metri necitas requirit
Enī in p̄posito est dissillabuz dīcedo. eheu q̄ surda miseros auertit aure
Notādū q̄ hoc p̄bū auertor q̄iq̄ est passiū p̄structū cū ablatiō me
diantē p̄pone. vt dicendo anertor a te. et est idem q̄d remouez. aliquā est
p̄bum deponēs p̄structum cū accō. vt dīcedo auertor te. et tūc idem est
q̄ signo te. et sic accipitur in p̄posito. cum mors auertit. i. sgnit miseros
Enī. In vi passiū notat auertor remoueri. **T**ūc sit deponēs auertor sp̄/
nere signat. **N**otādū boetius app̄llat fortuām malefidam quia ē
deceptiua. **V**nī Seneca Neminem aduersa fortuna minuit nisi quē
sc̄a decipit. Et alibi Seneca Fortuna nemini fidem seruat nulli semel
obesse tenta est. quem nimī fuit hūc stultum facit. Nota fortuna bo
na dicuntur leua quia transitoria. Non em̄ perdurant circa homiēm
fīm Heuecam. Illud non est tuum quod fortuna fecit esse tuum. Po
num em̄ quod dare potuit. potuit et auferre. **N**otādū q̄ Boetius
app̄llat fortunām nubilām. id est obscuram lue cecam depingebatur
em antiquitus fortuna ceca. q̄ ex impulso accedit et recedit. vel q̄ cecum
redit homiēm. extollēdo eum in p̄spis et depr̄imēdo in aduersis.

Notādū q̄ boetius d̄t fortuām olim circa se mutasse fallacē vultū. q̄
fortuā olim depingebat duplīc facie. anteriori alba. posteriori at p̄te nig.
q̄ albā designat. p̄spiras. q̄ nigra aduersitas. mutauit q̄ fortuā circa boe
tū fallacem vultū. p̄spitatis. postea oñdit ei vultū aduersitatis.

Sequitur textus

Quid me felicē totiēs iactasti amici **Hic Beoti⁹ deplan**
git statū miseriae sua et

postrophando contra amicos dicens. **Q** amici
mei. quid. i. ppter quid iactastis. id est iactando dixistis me totiens foeli-
cen. frustra ei hoc dixistis qz felicitas mea non erat stabilis. quod p3 ex
hoc qz ego cecidi et iste qz cecidit de prosperitate in aduersitatem non erat
in stabili gradu. p speritatis. **N**otandum duplex est felicitas. politica
quae psistit in bonis exterioribz. et talis non e stabilis sicut nec bona ex-
terioria. Alia e felicitas speculatoria quae psistit in actu sapientiae. s. in specu-
latione substantiaz separataz. et talis felicitas e stabilis et immutabilis cu
sit bonu optimum pulcherrimum delectabilissimum. ex pmo Ethico p.

C Sequitur prosa prima primi libri

C Dic incipit prosa prima huius primi. in qua Poetius introducit
philosophiam super suam miseriam consolatorem. **V**bi nota qz boe-
tius dolens et ipsa philosophia ipsum solans. non sunt aliud nisi ani-
mus dolens ex oppressione sensualitatis. et ratio solans ex vigore sapi-
entiae. **A**c diuiditur. **P**rimo ostendit boetius quomodo philosophia sibi
apparet. Secundo quid circa ipsum egerit. secun-
da ibi Quae vbi poeticas
mulas. Primo descri-
bit a partitionem philoso-
phiae: quo ad tempus et
ad locum. **E**t describit
eius dispositionem quo
ad vultum. quo ad aspe-
ctum: quo ad colorem et
vigorem et quo ad actitez

Secundo describit
philosophiam quantum
ad habitum exteriorem.
C Tercio quo ad orna-
menta et insignia que ma-
nibus gestabat. secunda
ibi vestes erat. tercia ibi.
et dextera qdem. **D**icit p-
mo. duz ego boetius haec
qz supra in metro dixi. ta-
citus mecum reputarem
id est cogitarem. et qrimoni-
am lachrymabilem. id
est puocantem ad lachry-
mas. designarem. i. descri-
berem officio stili. **E**lsa
est mihi mulier astitisse
supra verticem id e supra

C Prosa prima primi libri

D Ecclu mecum tacit ipse
reputare. qrimoniqzla
chrymabile stili officio
desigre. astitisse mihi su-
pra vltice visa e mulier. reuerendi ad
modum vult oclis ardētibus et vltra
cōem hoīm valētiā pspicacibz. colo-
re. viudo atqz iexhausti vigor. qz/
uis ita cui plena foret. vt nullo mo-
nrē credere etat. statura discretio-
nis ambigue. **N**ā nunc quidem ad
cōem sele hoīm mensurā cohībebat
Nunc vero pulsare celū summi vti-
cis cacumine videba. **Q**ue cū ca-
put alti extulisset ipsum etiā celuz

le gōu
ns fodi
od p̄z ex
on erat
polonica
bona ex
in sp̄cū
tablātū
vōz

penetrabat. sese respiciētūm̄q̄ hōi/
num frustrabat intuitum.

caput. admodum. i. val-
de reuerendi vultus ocul-
ardentib. et spicacibus

i. claris ultra cōem valē

tiam hōim. i. ultra hoīes. quae appariuit in coloze viuido. i. delectabili. et
apparuit mihi tanq̄ inexhausti. i. inconsumpti vigoris q̄ suis ipsa foret
ita plena aet. i. duratōis ut nullo mō credere ēt esse nr̄e aetatis statura ē
ambiguæ. i. dubiæ disertionis. i. cognitionis. q̄r nunc. i. aliquā cohibe-
bat. i. extendebat sese ad cōem mensuram hōim. i. longitudinem. nūc id est
aliquādo videbatur. pulsare. i. attingere cœluz. cacumine summifisticis. i.
alitudine capitis. q̄ cū caput altius extulisset ip̄m etiam cœluz sua lon-
gitudine penetrabat. ¶ Notādū q̄ phia. describit phiam sibi appariuisse
sub sp̄ mulieris. q̄r phia apud gracos et sapiētia apud latinos ē geni-
ris feminini. ¶ Uel ideo q̄ sicut mulier infantes lacte nutrit. sic phia mi-
nus pfectos nutrit facilib. doctrinis. ¶ Uel iō. q̄ boerius erat eger. muli-
erāt magis est p̄passiuæ et magis hab ilis ad solandū egr. q̄ vir. Nam
fm Salomonē. vbi non ē mulier ibi ingemiscit eger. ¶ Notādū sta-
re ē recto modo se hēz q̄ phia erigit hoīes ad delectationes intellectu-
ales faciens cadere sensuale. ideo ipsa scribitur steriles. Et dī steriles su-
pra verticē. q̄ phia est in aia intellectuæ q̄ non h̄z organum in vertice.
nam aia intellectuæ nulli organi cor palis ē actus. ¶ Uel dī iō stare su-
pra verticē. q̄ de supero cardine clapsa venit vt dī Boetius tercia psa-
huius primi li. ¶ Notādū phia dī reuerēdi vultus q̄ suos possesso-
res reuerēdos facit. Nam fm Tulliū. sola sapia est q̄ meretur honores
Item fm Tulliū. reuerēntia deces ac natura grauitas q̄ habetur per
phiam. ergo dī reuerēdi vultus. ¶ Notādū illud q̄d est ardens ē pene-
tratiū. et q̄ per rōnem et intellectu q̄ sunt oculi phiae penetramus inti-
ma reꝝ et quiditates eaꝝ. Ideo phia dī appariisse ardentib. oculis. Et
q̄ per phiam speculamur ea q̄ vulgares et cōes non speculanſ. ideo dī
habuisse oculos perspicaces ultra cōem hōim valentiā. ¶ Notādū co-
lor viuidus ē color naturalis pulcher et delectabilis. q̄r mirabiles assert
delectationes. iō describit phiam appariuisse viuido colore. ¶ Et phia appariuit
inexhausti vigoris. q̄r phia cum sit p̄petua exauriri non p̄t. Uel iō est
inexhausti vigoris. q̄r quātūm̄q̄ hō cognoscat de phia adhuc restant
plura cognolēda. Quod p̄z ex diuersitate opinionū in phia q̄z vna de-
struit alia. Item q̄ phia est aeterna et p̄cesserat ipsum boeriu. iō dī eam
non fuisse sue aetatis. ¶ Notādū tres sunt p̄tes phiae essentiales ex vi-
metaphy. naturalis mathematica et diuina. Quidam naturalē phiam dī
phia se cohibere ad cōem mensurā hōim. inq̄stum tractat de naturalib.
q̄ cōter via sensus cognoscunt̄ inter q̄ natura hoīs ē summiū ad quod p̄
uenit. Dicitur at̄ phia pulsare cœlū quoad mathematicā. i. quo ad astro-
nomiā inq̄stum tractat de motib. et figuris astrov. Dicitur at̄ penetra-
re cœlū quo ad metaphysicā inq̄stum dirigit ad cognitionē dei et substa-
tiāꝝ separataꝝ. Et dī phia frustrare intuitū hōim respiciētū. q̄r perfec-
tam cognitionē substantiaꝝ separataꝝ in hac vita h̄z non possum⁹. Nam
sicut se h̄z oculus noctivoraçis ad lumen solis. sic intellectus nr̄ ad ma-

nifestissima in natura. ex secundo metaphi.

Chic Boetius describit phiam quatu ad habitu exteriorē. **N**eo quantum ad materia vestū. **q**āntū ad picturā vestū. **q**āntū ad violentiā vestib illatā. **r** legant p̄tes simul. **D**icit p̄mo. **V**estes phiae erāt pfecte tenuissimis. i. subtilissimi mis filis. **t** erant ex subtili artificio ex materia id dissolubili quas vestes ipsa texuerat p̄p̄is manibus. vti pro sicut ego cognoui eadē philosophia prodente id est reuelante mihi in tercia prosa huius primi. quarum supple vestium speciem id est pulchritudinem quedam caligo id est obscura ignorantia neglecte vetustatis. i. negligentiā veterum obduxerat id est offuscauerat. veluti solestupple obducere caligo. fumosas imagines id est stantes in fumo. **T**unc ostendit quid fuerit depictum in vestibus eius: dicens. **I**n extremo margine id est in inferiori parte harum vestium legebatur interictum. **P**. i. practica in supremo superiore margine. i. in superiori parte vestium erat interictum. **L**. i. theorica quod interpretatur speculativa. **t** in ter vtralq litteras. **L**. **r**. **D**icit quidam gradus insigniti. id est imp̄ssim ad modum scalarū quibus a gradibus ascendeatur ab inferiori lrā ad superiorem. **T**unc tangit violentiam vestib illatam dicens. **A**nde veste abscederant. i. lacerauerant manus quorūdam homin violentorū supple facientium violentiā et vniuersiqz abstulerat particulas a veste quas poterat auferre. **N**otandum q̄ p̄ vestes phiae intelligunt p̄tes essentiales artes liberales. **S**icut enim corpus vestibus ornatur. sic phia suis p̄tib̄ decorat. **P**er fila ā subtilissima intelligunt p̄cepta phicalia sive p̄p̄es phicales. **S**icut enim unum filum in vestibus ordinatur circa aliud. sic p̄positio iuxta aliam que propositiones dicuntur subtilissimæ. quia p̄ eas homo subtilia investigat. **D**icuntur et h̄mōi p̄cepta subtili artificio

rōne ornatus p̄borz et sententiarum que in eis inueniuntur et sunt ex ma-
teria indissolubili quia licet a quibusdam male exprimantur tamen in
seipsis habent veritatem indissolubilem. ¶ Notandum q̄ manus philosophie p̄
quas suas vestes texuerat intelligitur philosophi q̄ precepta
philosophica conscripserūt et dicuntur rōnabiliter manus philosophie quia
nisi fuissent instructi p̄ceptis philosophicis ea exprimere minime valu-
issent. Notandum q̄ uestes philosophie dicuntur sūisse obducta quadam
caligine quia tempore Boetii artes ad tantam negligentiam deuenerāt
quia pauci eas curabant. sed Boetius eas transtulit et exposuit sive co-
mentatus est. Vel ideo vestes philosophie fuerūt fūmose quia ab anti-
quis obscure fuit tradita phia ab Empedocle poete a Platone enig-
matica ab Aristotele sub yborum obscuritate. Notandum quia due sūt
partes principales phie scz practica et theorica. Ideo in veste phie erant
due lē intexte. scz p et t. P autem erat in inferioz p̄ vestis. et L in supe-
riori p̄ quod innuitur et practica philosophia est inferior speculatiua or-
dine dignitatis Per gradus autem medios qui erant inter utrasq; lrās
intelliguntur scientie eloquentie que sunt grammatica logica rhetorica.
¶ Notandum q̄ dī ascensum fuisse p̄ gradus a practica ad speculatiuā
et hoc innuitur et homo p̄mo debet esse sufficienter instructus in practi-
cis ut post ascendere valet contemplatiuā. ¶ Notandum quid sit scin-
dere uestes phie. Illi tantum dicuntur uestes scindere philosophie qui
putant habentes ynam scientiam se esse perfectos philosophos sine a-
lijs. Hi autem aliqui sciant ynam artem sine alia dummodo se agnoscant
non esse perfectos philosophos. tales non scindunt uestes phie. vel illi scin-
dunt uestes philosophie qui per extortas expostiones trahunt yeras pro-
positiones ad suas fallas opiniones :

Et dextra quidem eius libellos, sce-
trum vero sinistra gerebat:

dicens. Et dextra manus philosophie gestabat libellos. sinistra vero ge-
stabat id est portabat sceptrum id est virgam regalem. ¶ Notan-
dum q̄ omnis cura et intentio viri sapientis versatur vel circa contem-
plationem sapientie que designatur per libellos. vel circa regimen rei/
publice quod designatur per sceptra. et q̄ ceteratio sapientis potior ē q̄ regi-
mē reipublice. id phia dī in dextra h̄ē libellos. i sinistra p̄ sceptra.

Que ubi poeticas musas vidit. nrō as-
sistētes thoro fletibz meis p̄ba dictā-
tes. p̄muta paulisp. ac toruis inflāma-
ta lūibus. P. Quis inqt has sceiccas
meretriculas ad hūcegrum pmisit ac

Dic Boetius de/
scribit phiam quātum
ad insignia et ornamen-
ta que mālī gestabat.

Postq̄ Boeti-
tius ostendit quomo-
do philosophia sibi ap-
panuit. Dic ostendit q̄
circa ipsum egerit.
Et primo ostendit

quō musas poeticas fu-
gauit. secundo ostendit
quomō ipse de hoc ob-
stupuit tertio quō phia
sibi appinquiās statuz
eius deplanxit. seda ibi
at ego. tercia ibi. tū illa.
Picit primo. Quae sup-
ple phia. vbi pro postez
vidit poeticas musas as-
sistentes nostro thoro. i.
lecto. qz Poetū rāq̄ p̄phanū **C**rti vulgo solitū **I**nobis blā
eger in lecto decubuit. z
cū vidit musas dictates
carmina meis fletib. ip-
sa philosophia paulisp
id est aliquantulum cō-
mota z inflammata. id
ē incensa. toruis lumini-
bus. id est crudelibus.
vel terribilibus oci /
lis inquit. quis p̄misit
has meretriculas sceni-
cas. id est vmbriolas ac/
cedere ad hunc egrum.
Quae dolores eius non
modo. id est non tan-
tum non souerent. id est
tior vultū p̄fessus q̄ rubore verecundi-
sanarent. nullis reme/
dīs id est medicamen /
am lumen tristis excessit
tis. verum pro sed. a/
lerent supple dolores eius dulcib⁹ venenis **H**æ sunt enim musæ quae in
fructuosis spinis affectuū id est passionū necat. i. suffocat. vberem id est
fertilem segetem rōnis. fructib⁹. i. in fructib⁹ suis z metes homi assuefa/
cunt morbo nō liberat. **T**ūc alloqtur musas dicēs **Q** musæ si v̄zæ blan-
dicie destraxissent nobis quez id est aliquē virum. p̄phanum id est illrātū
vti. p̄ rāq̄ solitum id est similem vulgo. **S** putarem id ferēdū id est pa-
nendum minus moleste. q̄ p̄ in hoc nihil lederet nostræ ope id est n̄ræ
sedilitates sed vos alchristus nobis hūc homiēn enutritum studijs id ē
scientijs eleaticis id est aristotileticis atq̄ archadmicis. i. platonicijs.
Aunc fugat eas dicēs. **S**ed abite id est recedite vos syrenes dulces vs/
q̄ in exitium. i. in mortem relinquit eum curādūm incis musis. i. doctri-
nis salutiferis. **T**ūc iste choros id ē turba musarum. increpitus. i. redar-
gutus mestor. i. tristior exis vultum suum deiecit. i. inclinavit humi. i.
terra z rubore p̄fessa verecūdiam tristis excessit. i. exiuit limen. i. domū
in qua decubuit **P**oetūs. **C** **N**otandum q̄ p̄eo musæ poete dice

bantur assistere thoro. **Poetij**, q̄ boetius studuit metrice dolorē suum
scribere. **I**tem phia dī paulisq̄ morta p̄ qd̄ innuitur q̄ ira immodera-
ta nō debet cadere in virz sapientem q̄ virtus v̄sistit in moderatioē passio-
num. **V**nū licet irasci sit hōi naturale. cū irasci qn̄ opz̄ r̄ quātū opz̄ est ho-
minis v̄tiosi r̄ sapientis. vñ **Seneca** Quid crudelius ira. **S**imiliter i-
de virtutibus cardinalib⁹. **E**sto tardus ad iram. **I**tem interrogatio quā
doq̄ fit causa ignorantiae alicuius. aliquā v̄ ex respōsione facta aliquid
probetur. qn̄q̄ fit ppter increpatiōē faciendam r̄ hoc vltimo mō p̄ phi-
losophia interrogat dicens. **Q**uis has scenicas meretriculas r̄c. **C**Nota
dum q̄ musæ poetice dicuntur meretriculas. **S**icut em̄ mererix allicit ho-
mīem delectādo nihil vtilitatis sibi pferendo r̄ om̄isceret se cuiilibet nō ex
amore sed spe lucri ita poeta nō scribit amore scientiæ sed v̄t aliquid
laudis vel premiū sequātur. r̄ delectat rōne metri modicū vtilitas. **F**e-
rēdo sed diuersas passiones inducendo. **A**ppellat āt phia musas meretri-
culas scenicas. q̄ carmina poetica in scena pluerent pñuciari. **G**ibi no-
ta q̄ scena dicebatur locus vmbrosus in theatro vbi abscondebatur plo-
næ pñuciates carmina tragica vel comica vñ scena interpretatur vmbra/
rio vel vmbra. **C**el ideo musæ poeticae dicuntur scenicas id est vmbra/
les q̄ sunt vmbra scientiæ nō vera scientia cum obumbēt mentes hoīz.
Item metrica descriptio doloris nō sanat dolorem sed magis auget q̄a
consideratio materia est. puocatiua tristitia. vñ usq̄q̄ āt cū diligētia pli-
derat qd̄ scribere vult. **I**tem metrica descriptio dī esse dulce venenū q̄a
placet r̄ nocet. rōne metri placet. sed ppter recordatiōē doloris nocet.
Item affectus est vhemēs animi passio animū torquēs r̄ vex iudicium
rōnis impediēs. **E**t sunt quatuor affectus animi. gaudium dolor spes
r̄ timor q̄ dicuntur in fructuose spinæ. q̄ suffocat legerem rōnis q̄ est sci-
cia r̄ v̄tus. **I**tem licet de omni errore dolēdum sit. potius tñ de errore sa-
piens q̄ insipietis nam error sapiens alios exemplo corrupit. error āt
insipietis nō. q̄ ab insipiente nō trahitur exemplū. ppter qd̄ dixit Salusti
omnia mala exempla a rebus bonis orta sunt. Ergo dicit phia magis ēe
dolendum de errore. **Poetij** q̄s alterius pphanii. **I**tem fm̄ **Uguitioēz**
phanum id est templum. inde pphanus id est sacrilegus quasi procul a
phano id est a templo. Prophanū etiam dī quicqd̄ nō est sacrum. vnde
oms laici r̄ illitterati dicuntur pphanii quasi pcul a phano sapientis. **I**te
fm̄ **Uguitioēm** oga op̄ est sedulitas in rebus agendis. oga āt phie est
intentio vel labor ad aliquid phicum addiscendum. **I**tem eleys est ci-
uitas greciæ in qua studuit Aristoteles vñ studia sua dicuntur eleatica.
Acha demia autem fuit ciuitas vel villa in qua studuit Plato. Unde
studia sua dicuntur achadēmica. **U**trisq; autem studijs Boetius fuit
enimtritus. **I**tem philosophia musas appellat syrenes. sicut em̄
syrenes dulcedine cantus attrahunt naues periclitando eas. sic muse
delectatione metri alliciunt homines vel mentes hominum. r̄ rationem
aliquo affectu submergunt r̄ obscurant. **I**tem q̄ vna phia con-
uentum musarum expulit signatur q̄ vñus sapiens sua v̄ture r̄ sapientia
infinitos errores stultoz̄ extinguit.

C Sequitur prosa

b i

Hic boetius oñdit
quò obstupuit de actu
phie dices. **A**tego bo
etius cuius acies. i. vi/
sio mersa lachrymisca
ligarat. i. obscurata fue
rat ut nec possemino
scere. i. inuestigare que
nam. i. quæ eñs hec mu
lier. tam impiose auctoritatis. i. potentie. ego obstupui. i. miratus fui. et
defixo. i. inclinato visu in terrâ tacitus copi expectare qđnam deinceps
. i. ñr esset actura circa me. **N**ota qđ boetius doluit de amissio
ne rex tpalium e' acies. i. rō z intellectus caligarat ita qđ non potuit co
gnoscere phiam. **N**ota qđ licet boetius de actu phie obstupuit. tñ ra
citus expectauit qđ deinceps facere vellet p hoc innuens se esse talē qđ cō
lationem acciperet. Qui em refutant alios audire nec auditæ rōne acq/
escunt. tales libi plis obstatum solationis faciunt

Hic boetius oñdit
quò phia sibi a propi
quans statum eius de
planxit dices. **T**um il
la phia accedens xp
co sedidit in extrema pte
lectuli. i. cordis mei. et
intuens meuz vultum
grauem. i. quatum lu/
ctu atqz delectum. i. in
clinatu. in humu. i. in terram. in oroz. i. tristitia p̄ questa ē his p̄ sib⁹ señ
tib⁹ de perturbatione nr̄ement⁹. **N**ota qđ phia dī sedisse in extrema pte
lectuli. i. cordis boeth. **N**ā cum ec̄t in tristitia z dolorer ppter amissiones
rex tpalium pax vel nihil sapie habebat. qđ tota cura e' erat circa terre
na amissa. **I**deo dī habuisse vultū in oroz dejectum in humu

Hic incipit metru
secundū hui⁹ primi qđ
vocat metr⁹ dactylicus
a pede p̄gōnante. **L**c
dī tetramet⁹ a nume
ro pedū. a terra quod ē
q̄tuor. qđ quatuor pe
des stinet. t̄ dī hypca
talecticu ppter syllam
abundatē post duos
pedes in medio ſus.
Verbi gratia. **P**rimus pes est heu ſ. secundus p̄cipi. **S**ed syllaba ti.

DLu qđ p̄cipiti mersa p̄fundo:
M̄s hebet z p̄pa lucerelicta
Tendit in externas tre tenebras
Terrenis quotiens flatibus acta
Frescit in immensum noxia cura.

huius nomis p̄cipiti supabundat. tercius pes est mersa pro. q̄r fundo
sumiliter est in alijs. In hoc ergo metro phia deplaḡit statu Boetij dolē
do de perturbatione suęmentis. Et facit duo. p̄mo vlt̄ phia deplaḡit per
turbatioēn mentis homi. scđo specialiter querit planetum suum super
boetium ibi. hic quondam. Primo dicit. Nei q̄ i. quātum mens homi
habet. i. obscuratur mersa p̄cipiti. p fundo. i. cura rex tpalium q̄ p̄cipi-
tathoēm. et talis mēs relictā p̄pria luce. i. p̄templatiōe tendit. i. laborat
ire in tenebras externas. i. in ignoratiōe exteriores. Hoc at p̄tingit hoi
quoties supplemēs acta. i. agitata terrenis flatib. i. p̄spitatib vel euen
tib cura. i. sollicitudo rex tpalium noxia. i. nocuia crescit in immensum
id est supra modū. Nota q̄ in nobis est duplex p̄tus. rōnalis et sen
sualis. lensus at semper aduersatur rōni. q̄ caro p̄cupiscit aduersus sp̄m.
et sp̄s aduersus carnem cū ā sensualitas vincit rōnem tunc hō ē in ma
lo statu regimis et efficiet bestialis. Unū Albertus sup tertio de aia dicit.
Turpe est nobis abijcere régimē superioris et inducere régimē inferioris
p̄tut. qd̄ nobis commune est cum bestijs. Iō scribit. iij. Ethicor. in an
tiqua trāstatiōe valde conādum et laborādum est nobis ut p̄tus nostra
p̄cupiscibilis subiecta sit rōni. Quēadmodum em̄ pueri querere vivunt
si nō a suis pedagogis fuerint coacti ad recte vivendum. sic appetit sens
ualis ducit nos ad insolētiām nūlī regla rōnis furent coarctatus. plures
at hoīes sequitur sensualitatē q̄ rōnem insudātes bōis exteriorib et de
lectariōib sensualiib p̄ que impediuntur iu speculatiōe et cognitiōe summi
boni. Iō phia hoc deplaḡens dicit in metro. Nei q̄ p̄cipiti. Item
cum anima ingērit se cura rex tpalium. p̄fundē p̄cipitac et hebet. q̄ agnē
tione rex sui creatoris destituitur. et destituta cadit i tenebras externas
id est in ignoratiōe exteriores. Ebi nota q̄ duplex est ignoratiō. qdā
naturalis que est in iuuēib et decrepitib. et vocatur ignoratiō interna. q̄ ex
naturali defecta p̄tingit. Alia est ignoratiō que causatur ex negligē
tia hoīis q̄i sollicitatur circa exteriora et talis dicitur ex extra natu
ram. de qua dicitur q̄ oīns hoīes naturalē scire desiderat. Prima ignoratiō
cū sit naturalis nō est viciosa. q̄ turpes a natura nē increpat neq̄ bonos
laudat. Secunda est viciosa cū sit p̄ hoīis negligētā de q̄ loq̄tur boetij scđo
huius psa. v. Ceteris atānteb̄ se sit ignorare natura est hoīib p̄o vicio ve
nit. Tē dicitur noxia cura. Unū Seneca in puerib⁹. Dagna p̄tē p̄tr
batiōis sibi dedit q̄ exteriorib se iniecit. Item ro et intellectus dicunt lux
homis. q̄ illumināt hoīem ad cognitiōem creature et creatoris. dicuntur
autem p̄pria lux hoīis q̄ solum genus hominū vivit arte et rōne et prohes
mio metaphysics.

Hic quōdam celo liber apto.

Suetus in ethereos ire meatus.

Teruebat rosei lumina solis.

Hic phia sepcia
liter querit se ad dplā
gedū boetij et p̄mo orē
dit quāta p̄templatiō
ne Boetius quondam
vigit. Scđo ostē /
b ij

dit quō destitutus a tali contemplatione soluz de frenis cogitabat ibi. Nūc iacet effuso. Primo phia commendat Boetius ab astronymia. secundo a naturali phia. tertio a metaphysica. secunda ibi. quī erit causas. tercia ibi. q̄s voluntat stabilem. Primo dicit boetius quondam liber. i. solutus a cura reuptalium coelo sibi apto p cognitionem suetus fuit ire per rōnēm in ethereos meatus. i. in motus corporum celestium. et ipse cernebat. i. speculabat lumina. i. radios roscis solis. visebat. i. cū desiderio videbat. sidera. i. stellations. gelide. i. frigide luna. Et ipse boetius victor ignorantie habebat oēm stellam & phenam numeris. i. certisputationib⁹. q̄cūq̄ stella erratica exercet. i. opaq̄. vagos. i. varios recursus. nunc. p grediendo. nūc regrediendo. stella inq̄ flexa. i. mota. p varios orbes. i. circulos. ¶ Nota q̄ aio liberato a curis exteriorib⁹. cessum est phari. ideo quendam artes dñr liberales q̄ filij liberoꝝ. i. nobilium q̄ erant liberati a curis rōtib⁹. talib⁹ artib⁹ vacabant. ideo dicit phia q̄ boetius quondam liber. et. ¶ Nota q̄ dñr celo aperto licet hō planetas coeli corporaliter non attingat tñ speculatione & phendit. hoc pulchre tangit. Ternegistus dicens. Magnū miraculum est homo. et al' honorādum. hic anima intellēctua in naturā dei transitus qualis ipse deus sit. hic per naturā ait dñs ē cōunctus. hic dñmonū genus nouit. terram colit. elementis & miscetur. a cumine mentis in maris profunditate dñdit. coelum qđ videtur altissimum a sagacitate metitur. intentionem aī eius nulla aeris caligo profundit. Nec terre densitas eius operationem impedit. non aquae profunditas aspectū ei⁹ occumbit. ¶ Nota q̄ sol in ortu suo apparet roscus ppter vapores int̄ positos inter visum nīm et solem. nā album visum p fumum apparet rubrum. Etiā licet in meridiā vapores sint interpositi. non tñ apparet tūc roscus eo q̄ illi vapores non sunt grossi s̄ subtiliati calore solis. ¶ Nota phia dñr lunam esse gelidā qđ non est intelligendum formaliter. q̄ prime q̄ litates q̄ sunt calidū frigidū humidū siccū non h̄it locum in corporib⁹ celestib⁹ cum non recipiant pegrinas imp̄fissiones. sed dñr luna gelida virtuāliter vel effectuā. q̄ frigus et humores efficit in inferioribus. ppter quod noctes quib⁹ luna p̄est sunt gelidiores et humidiores dieb⁹. ¶ Nota q̄ planetæ dñr h̄e vagos recursus. q̄ mouent dupliciti motus scz primi mobilis ab oriente in occidente. et proprio motu ab occidente in orientem. vel ideo q̄ q̄cūq̄ apparent nobis stationarij. q̄cūq̄ retrogradi. q̄cūq̄ propinqui. q̄cūq̄ aliqualiter remoti. ¶ Nota q̄ stella erratica dñr flexa. i. mota p varios orbes circulorum scz deferentis et epicycli. rōne quoꝝ circulorum nunc dñr p̄gressui. nunc retrogradi. nunc stationarij. ut dictum est. et h̄z videri in rhetorica planetaꝝ vel astronymia.

¶ Hic commendat eum ex parte naturalis phia dicens. Quinetā p certo Boetius solitus fuit rimari. i. inquirere causas. unde. i. ppter quas cau-

fas sonora flāma. i. sonorosi vēti. sollicitēt. i. perturbēt. equora. i. planicēm ponti. i. maris. quasi diceret Boetius scītū cās gnātionis vētoꝝ q̄ com mōvēt ip̄m mare. **N**ota q̄ ex libro metheoroz p̄tꝝ q̄ vētus gnātur ex vapore calido ⁊ sicco eleuato q̄ calorē solis q̄ puenīs ad locū nubium:

Quinectiā causas vñ sonora.

Flamina sollicitat equora ponti

z q̄ aqua faciliter est diuisibilis de facili cedit ⁊ reuerberatur p̄ ventos. V̄el aliter p̄t intelligi. Antiqui em̄ dixerūt q̄ iō vēti turbat mare q̄ iō sō mari gnāntur venti q̄ nō exēt sed faciūt fluxum maris. licet hēc op̄o nō sit p̄a q̄ mare fluit ⁊ refluit tpe determināto sic⁹ bis in die naturali. venti atq̄ gnāntur tpe indetermināto.

Quis voluat stabilem spūs orbē.

V̄el cur hespias sidus in vndas.

Casuz rutulo surgat ab ortu

Quis veris placitas tempet horas

Ut terrā roseis florib⁹ ornet

Quis dedit vt plēo fertilis āno

Autumnus ġuidis influat vuis.

Rimari solitus. atq̄ latentis

Nature varias reddere causas

in occidēte videtur occidere itez resurgat in oriente. etiā erat solitus ri/ mari q̄s temper placitas horas veris. i. tpe finalis vt ornet terram ro/ leis florib⁹. q̄s dedit. i. ordinavit vt autūnus fertilis āno plēo. i. feciūdō in fluat. i. influēt faciat ġuidis vuis. i. botris replet⁹. etiā erat solitus red/ dere. i. assignare varias cās latētis nature. i. rez naſaliū. **N**ota omne qđ mouet ab alio mouet. ex vñ. phīcoꝝ. q̄ celū ab alio mouet. Mouet at celū duplīci motorē. p̄ ſumentatore x̄. met aphīce. ab uno ſūncto ⁊ appriato q̄ vocat intelligentia a quo mouet effectiue ab alio motore le/ pato q̄ est de' a quo mouet in rōnefinis. Item d̄r orbem coelestem esse ſtabilem licet em̄ moueat ⁊ mutet locū ſin p̄tes nō tñ ſin totū. ⁊ quātū ad hoc d̄r esse ſtabilem id est immobilit̄. Itē cauſa quare ſtelle q̄ occidēt itez ornat⁹ nō eft alia niſi motus circularis p̄mi mobilis q̄ ſecum rapit oīns ſtellā tam fixas q̄ erraticas. Item helperus eft ſtella q̄ de vesp̄ ſeq̄t ſolem occidētem; a qua ſtella mare occidētale d̄r helperium mare

frigiditate nubis rep/ cutitur ⁊ reperfus fer/ tur in latus ⁊ facit so/ nū impellendo aerem

Hic phīa ſmēdat Boetiuſ a metaphīca. ⁊ iterato a naſaliphīa dices: Boetius etiam ſolitus fuīt rimari. q̄s spūs. i. intelligēria vol/ uat motu diurno ſtabi/ lem orbem firmamēti: vel etiā cur ſidus ſolis k̄ aliud hñs ortū ⁊ occa/ ſum casuz in hespias vndas. i. in aquas ma/ ris occidētalis ſurgat. id eft itez ornat⁹ ab or/ tu rutilo. i. ab oriente ſplēdido quaſi diceret. Boetius ſolitus erat inquirere cur ſtelle que

eo q̄ solet hesperus ibi se mergant non q̄ ita sit sed q̄ vulgares sic opinā tur. cum ei stelle occident ppter impōnem maris inter vīsum t stellas. vī denk stelle mergi in mare. ¶ Itē tps vernalē dī placitū q̄ est ueniens vite hois. Et em tps vēris calidū t humidū in quibꝫ distit vita ex li. de mor. t vi. Et ideo illo tpe pducunt flores. nam materia floꝫ ē humidū aqueum subtile bñ coctum a calido aereo. q̄ igitur in vre dnāf caliduz aereum t humidū aqueum subtile qd̄ parua indiget digestione. tō in vre cuius calor tpatuſ es flores pducunt. ¶ Itē vritis multū abundat de humidō aquo t grossuſ cuius signuſ est q̄ tpe putatio nis distillat ab eis quasi humidū lachrymabile. talem āt humidū grossum multum restitut digestioni. tō vre ad maturitatē tarde. pueniunt. s. tpe autū. ¶ Itē Poetius pueritū reddere cās latentes reꝫ naſalium qd̄ fuit iudicium fœli citatis. Nam fm Virgilii. Fœlix qui potuit reꝫ cognoscere causas

Hic ostendit phia quō boeti⁹ destitutus fuit p̄dicta speculatione: cum de terrenis cogita bat dicens. nunc id est tpe doloris. Boetius facet. i. pstratus est. ef/ fecto. i. evacuato. lumine id est speculazione mentis. t ipse pressus colla. id est scdm̄ colla grauidis catenis pallionum que mentem grauant gerensq̄ decliuēz vultum id est inclinatum pondere amissionis rerū tem/ poralium. heu cogitur cernere stolidam terram id est bona terrena. que hominices stolidos efficiunt. ¶ Nota catena est ferruum instrumentum quo aliquid contra suam naturā detinet. Quatuor āt affectus qui sunt: gaudium spes timor t dolor. similitudinarie dicuntur catenæ. q̄ animuſ hois detinent t ptra suam naturā ſonem ad illicita trahunt nam rō ſq̄ deprecatur ad optimam. ex primo Ethī. Et ppter ea boetius in fine huius primi hortatur ad fugam passioni. ibi. tu qz si vis. ¶ Nota non est extimandum q̄ Boetius sic effet ita evacuatū lumine mentis sicut litera sonat. q̄ alias fuisset inufficiens pro compōne huins libri. sed phia loquitur hoc ppassiuſ. Ille enim est lumine mentis stultus q̄ inclinat ſe ad terrena diligendo ipſa. t non eleuando intellectu ſuum ad ſpeculabiliā qualis n̄ fuit hoc. Unde dī Aug⁹ Tales ſunt hoies qualia ſunt ea q̄ diligunt. q̄ dilectio transmutat diligētē in ſimilitudinē rei quā diligit.

Hic Darquardus

Nunc iacet effeto lumine mentis. Et pressus grauib⁹ colla catenis Decliuēz gerens pondere vultum Logitur heu ſtolidam cernere terram. ¶ Sequitur proſa ſecunda priui libri.

Proſa ſecunda priui libri

Pro medicina inqt tps est poti us q̄ querelē. S. Num vero

Hic incipit ſcda. pſa huins priui in q̄ phia inuestigat morbi Bo eti⁹ ex quibusdam lig/ nis. Secundo consola tur ipm ne desget. ſcda ibi. cunq̄ me non.

totis in me intenta luminib. ¶ Tu
ne ille es ait. qui nostro quondam lac
te nutritus. nostris educat⁹ alimētis
in virilis animi robur euaseras. Atq
talia p̄tuleramus arma que nisi prior
abiecesses. inuita te firmitate tueren
tur Agnoscis ne me. Quid taces. Pu
dore an stupore. siluisti mallē pudore
sed te vt video stupor oppressit

in fortitudinem virilis animi. atqui pro certo nos p̄tuleramus tibi arma
calia id est documenta q̄ nisi prior abiecesses p̄ obliuicēm. ipsa tuerentur
te inuita firmitate. Vicit phia. agnoscis ne me. quid taces. siluisti ne
pudore. i. vercūdia. an stupore id est mentis alienatione ego mallem. i.
magis vellem te siluisse pudore sed vt ego video stupor oppressit re. ¶ No
ta q̄ phia in deplangēdo Boetium nō facit lōgam moram ne Boetius
desper lug infirmitate sua ḡ d̄ phia magis esse tempus medicinē q̄ gre
le. ¶ Item boni medici est totis oculis diligenter respicere faciem infir
mi eo q̄ in facie magis a p̄paret signa p̄nosticationis infirmitatis. i. phia
d̄ esse intuita Boetium totis luminib. ¶ Item p̄ arma phia intel
ligitur p̄cepta phicalia que p̄suadent minime extollit p̄ speris nec de
primi in aduersis. Porroratur enim nos philosophia ad magnanimita
tem. magnanimus autem est qui contra dissimiles insultus fortunē v
nanimi mentis constantia militat. De his et similibus preceptis phi
losophicis Boetius oblitus fuit propter dolorem.

¶ Nota taciturnitas quandoq̄ prouenit ex pudore. quandoq̄
ex stupore. quando enim manifestatur alicuius aliquid quod vellet celari
ipse efficitur vercūndus. et oculi eius deprimitur. facies eius rubet
et auertitur. et lingua eius in loquendo ligatur. ¶ Nota q̄ stupor
vno modo est abundans admiratio mentis. vt ibi papa stupor mundi.
alio modo est mentis alienatio. et sic accipitur in xpolito et inducit tacit
urnitatem. ex quo enim motus lingue est s̄m conformitatem ad phantasiam
turbata phantasia sicut extingit in alienatione mentis prepeditur lingua
in loquendo. ergo d̄ phia. pudore an stupore siluisti et q̄ taciturnitas p
uencit ex stupore deterior est q̄ causatur ex pudore cum ipsa causetur ex
aliquo defectu interiori. id d̄ phia mallem pudore siluisses. ¶ Nota
s̄m. Vrguionem pudor est corpori sed pudicicia est mentis. Est autem
pudor vercūdia ex aliquo casu innata nō auferens memoriam sed im
pedicis linguam. stupor autē est casus memoriam auferens et linguā impe

¶ Primo d̄t phia. Boeti ego possem ml
ta p̄queri de perturbato
ne mentis tuę sed nūc po
tius medicinę tps ē q̄
querelę. vero. p̄ sed. tuę
i. tūc mulier illa inten
ta me totis lumib. i. o
culis ait. es tu ne ille q̄
quoddā tpe iuuētur. nu
tritus nostro lacte. i. fa
cilib. documentis in era
te at pfecta educatus.
i. nutritus nostris ali
mētis. i. doctrinis diffi
ciliorib. tu euaseras. i.
gueneras. in robur. i.

dicens. et peius est tacere stupore q̄ pudore. qr melius est memoriam retinēdo non loq̄ q̄ loqui et memoria carere. ¶ Nota phia dt Poetum habuisse nutrimentum suo lacte. p nutrimentum lactic intelligit triuum s. grāmatica. logica. et rhetorica. q̄b iuuenes sunt seriatim informādi tanq̄ scilicet documentis. sicut puer lacte nutrimento molli. et facilis digestio nis nutrit. Sed p hoc q̄ dt in virilis animi robur eualescas sc̄ ad sciām thematicā. rē. qua tanq̄ p sciām magis subtilem hō pfecte etatis efficit. ¶ Nota phia pculit Poetio arma non corporalia sed spūalia sicut sunt virtutes intellectuales. q̄s enumerat Arist. vi. Ethicorum. et sunt illa. intel lectus. sapientia. scia. ars et prudētia. Et silt virtutes cardinales q̄ sunt q̄ tuor. prudētia. iusticia. fortitudo. trāntia. Et dñi cardinales qr quādam pncipalitatē sibi vendicant s. materiā circa quam h̄nt fieri. Illa ei arma abiecit Poetius q̄n t̄paliū adhēsit appetitu sensitivo annuens. Et ab attentione coelestī seq̄stratus. Et de istis armis dt apls. Abiūci te ḡ ope tenebraz et indui mīni arma lucis. rē.

¶ Hic phia isolatur Poetū ne desperet dicēns. Lungz phia vidisset me non mō. i. nō tam tacitum. sed prosl̄. i. totaliter elinguem. q̄b p et mutum ipsa admouit. id est apposuit. pectori meo lente manum. et inq̄t. i. dixit. n̄ hil piculi est circa h̄c hoīēm ipse pat̄s lethargium i. morbum obliuonis. morbus inq̄m cōem mentiū illusaruz id est deceptaz. et ipse prulisp. i. modicum est oblitus sui. sed facile sui recordab̄. si qđem pro certo. cognoverit nos philosophiam ante id est prius. quod vt ipse possit facere. tergamus lumina id est oculos eius. caligantia nube. id est obscuritate. rerum mortalium id est temporalium. Hęc dixit philosophia et ueste sua contracta id est conioluta. in rugam siccauit oculos meos fletibus vndantes contracta in rugam ueste siccauit. ¶ Nota q̄ tacitus est ille qn̄i non loquitur. Licit habeat potestatem lingue ad loquendum. sed elinguis vel mutus dicitur ille qui non solum non loquitur sed non habet potestatem lingue ad loquendum. et talis fuit Boerius ppter stuporem. i. mentis alienationem. ¶ Nota q̄ phia innuens se esse bonam medicam isolatur Poetū dicens. nihil periculi est in homine isto. quia secundum Senecam in libro de clemētia ad Neronē

Dali medici est despere ne curetur eger. **N**ota q̄ lethargia est infirmitas causata ex oppressionē cerebri cum obliuione et insigatur continuo somno. et sic lethargus est morbus inducēs obliuioēm et somnum. **I**n lethargicus et est hō q̄ patit' t'lem morbū. **E**t dī a lethos qd̄ interpretat obliuio et lethos est fluius infernalis. **B**occius q̄ patiebat lethargum i. morbū obliuiois. q̄ si p̄cepta phīc in memoria habuisset nūq̄ de amissō et rexp̄alium doluisse. Item dī lethargum esse morbū illusarum mentium. q̄a mēs illusa est vbi rō est ligata ppter defectum phātaliē sicut in frenetis vel ppter defectum meorie sicut in lethargicis. **N**orādum hō cōponitur ex anima immortali et corpore mortali. **S**ed q̄ boetius oblitus fuit bonorum animo id dicit fuisse sui oblitus nō totaliter sed paulisp. quia adhuc curam habuit de bonis terrenis q̄ respiciunt corpus. **I**tem hō q̄ phīam hēt suūpliū pfectam cognitioēm ad agnoscedūm aut illud qd̄ p̄ phīam agnoscit. op̄z p̄mo phīam agnoscere. id dī phīa recordabitur sū facile nos p̄us agnouerit. **T**ē p̄ vestes phīe in rugam tractas inteligitū p̄cepta philosophicalia in unum volumen congregata sicut in illo libro quibz ipsa phīa boetium solat. **N**ota q̄ ad medici infirmū cu rare volentem plures req̄runtur p̄tioēs. **P**rimo ut qualitates et p̄ditio nes respiciat et yr humores nocētes agnoscat. **S**ecundo ad loquēdū cum moueat. **T**ercio si p̄ qualida egritudine obmutetur ut manū corpori in infirmū adhibeat. **Q**uarto ut cum p̄bis solatorijs reficiat. **S**ic phīa vidēs dolores boeti p̄mo cū insperit. scđo ad loquēdū mouit. **T**ercio ma nū suā corpori apposuit. et q̄rto p̄bis solatorijs refecit.

Detrū terciū primi libri

Tūc me discussa līq̄rt nocte tēbre.
Luibusq; prior redūt vigor.
Atcū p̄cipiti glomerāt sidera coro
Nimbosq; polus stetit imbrīb
Sollatet. ac nōdūcelo veientib; astr
Desup in terram nox funditur
Hāc si thraicio boreas emiss ab ātro
Uerberet. et clausum reseret diem
Emicat et subito vibrat luīe pheb
Virautes oculos radijs ferit
Sicut choro flante nubes ḡnantur et per interpositionem nubium sol et

Hic incipit terciū metru huius primi libri cuius p̄mus p̄lus vocatur metru dactyli cum hexametrum. secundus dī metrum alemanicum ab inuictore. trametrum a numero pedum. dactylicum et pede p̄dominante. aca talecticum q̄ nulla syllaba abundat nec deficit. In hoc metro boetus declarat p̄ q̄daz simile quo remotis impedimentis vigore cogitationis recuperauit et est talis similitudo.

alia astra nobis occultantur. sic aduersitate imminentे hō afficitur diuersis passionibus obscurantibus intellectum. Et sicut austro flāte nubes dissoluuntur et radij solares reuertuntur. sic aduersitate adueniente: consolatione phīca passiones sedantur et intellectus illuminatur. ¶ **P**icit ergo in lrā. Tunc cum phīa terst oculos meos tenebrē liquerunt me discussa nocte id est obscuritate. et prior vigor cognitionis redit lumini bus meis. i. oculis. ut pro sicut sol later. i. occultatur. cum i. quando. si dera. i. stelle. glomerantur. i. inuoluuntur. p̄cipit choro. i. tali vento et puls. i. celum. sterit. i. stare v̄debat. nimboſis imbrībus id est pluuijs nubilosis. ac pro etiam. nox. i. obscuritas. fundit deluper. i. de nubib⁹ in terram. nondū. i. non adhuc. astris. i. stellis. venientib⁹. i. apparentib⁹ in celo. Si boreas emissus. ab thraetio antro. i. thracie regio verberet. i. depellat. hanc noctem. i. obscuritatē et reseret clausum diem. tunc phībus. i. sol. emicat. i. lucet. et vibratus. id est fortificatus. lumine suo ferit id est percutit oclōs hominū mirantes subito lumine solis post tenebra. ¶ **N**ota phīa trahit hominem ab obscuritate ignorantie ad lucem sapientie ex li. de pomo. Aristo. et etiam per metristam. Urs hoīem format ne sinit esse malum. Et ergo cum phīa siccasset oculos Boetii fugas tenebris ignorantie redit vigor intelligentie. ¶ **N**ota quatuor sunt venti principales qui flant a quatuor partibus mundi. sc̄ ab oriente occidente septentrione et meridie. quoque quilibet habet duos collaterales. et sunt duodecim venti qui his versibus continentur. Flant sub solanuſ vulturnus et eurus ab otus. Atque die medio nothū heret africus austro. Circius occasum zephyrusq; faouiuſ afflant. Sed veniunt aquo boreas et chorus arcto. Chorus ergo est ventus quo flante generantur nubes et conglomeraunt ſidera sic q; per nubes occultantur. ¶ **N**ota q; polus est stella que ſemper in eodem loco videtur. ſed hic plus ponitur pro firmamento tanq; pars pro toto per synecdochē. ¶ **N**ota q; polus. i. celum dicitur stare quando est obductum nimboſis imbrībus non q; ſtet. ſed quia motus eius tunc nobis non appetet. motum enī celum nō percipimus nisi per motū alicuius stelle. cum autē celum est cooptum obscuris nubium nulla stella videri potest. ¶ **N**ota fm. Uguitionē nimbus est nubium densitas ex intempeſate ora. et ſic dicit Boetii hic in nimboſis imbrībus id est densis pluuijs. Et eſt ratio quia tenuis imber non impedit aspectum astroꝝ. ¶ **N**ota q; boreas dicitur flare ab antro thraetio. quia forte regio thracie est cauernosa. de cuius cauernis exit ventus generatus ex vaporibus ſiccis in terra. ¶ **N**ota postea phīlosophia terſit oculos Boetij. eoſdem a ſteti lachrymaz copescuit reſtitutus fuit pristino vigore. Unde oculi ipsius boetij ut ratio et intellectus offuſcati erant tenebris ignorantie cum illis temporalibus adhesit propter amissionem rerum temporalium diuersis ſuſt subiectus paſſionibus. Sed philosophia oculorum caliginem abiecit cum ipſius intellectum illuminauit. tenebras ignorantie fugando et lumine spiritualiſt scientia illuminando.

¶ **P**roſa tercia primi libri.

Dicit incipit tercia psalmus primus libri. i. quod boeti post quod phisiam dixerit. Et dividit. quod primo ostendit quod phisiam dixit et quod de prima est admirari ceperit et quod phisiam sibi tradidit. sedo probat phisiam plectrioem sapientiam a vulgaribus non esse nouam. sedo ibi nonne apud veteres.

Hoc enim dicit primo Haud pro non aliter nebulos tristicios meos dissolutis. i. fugatis per solatioem phisie. quoniam sic nubes dissipantur per flatum boreum sic ego boeti hausi. i. rescepisti celum. i. sursum et recepisti mentem. i. vigore rois ad regnandum faciem meditatus. i. medici. Itaque per regnum vestrum. i. postquam ego deduxi. i. queri oculos. quod per redixi. i. stabilium in tuitum in ea respexit nutrimentum meum phisiam in laboribus. i. scholam fuerat aduersata ab adolescentia. i. a iniuncture mea. et inquit. i. dixi o nutrimentum vestrum. quod. i. propter quod tu venisti lapsa. i. progressa supno cardiaco. i. ad celesti portas in has solitudines. i. loca deserta nostra exilio. i. non erelagatis. an. i. non quod pro beneficiis venisti. ut ex his rea. i. tamquam culpabilis mecum agitur. i. manifestans nullis criminatioibus. Illa phisiam inquit. i. dixit o alium. i. per me nutritae. an. i. utrumque

debet serere. qui diceret non. nec priver. i. dideret tecum significato labore. i. diso labore sarcinam. i. postquam tu sustulisti ob iniuriam mei nonis. i. rone sapientiam. atque per certe. non erat fas. i. hoc est phisie reliquie iter inoccens in comitatu. i. sine comite supple si ego te de liqsum. ego vererer. i. timerem meam criminatioem. i. mea damnatioem et valde phorrescerem quia aliquod nouum acciderit supple circa te. ei per quod. non. i. non quod tu ceses. i. iudicas primus ipsa sapientiam esse lacesitatem. i. afflictam. p. c. i. perturbatiolum. apud imphbos mores. i. male morigeratos hoies quasi dicat hoc non est nouum. **N**ota phisiam de medica. Sicut enim medicus morbo fugato sanitatem inducit. sic phisiam ignorantia relegata vitam veritatem seculi tradonat nam habetur in libro de pomo. **A**ristoteles. Qui phisiam inuenierit vita in utroque celo inueniet. Et alibi. Qui me inuenierit vita inueniet

et hauriet salutem a dño. Et ideo dicit Boetius faciem medicantis.
¶ Notandum q̄ boetius nō solum deduxit oculos in phiam sed defixit
in eam intuitum. q̄ quod innis q̄ vult phāri os se totum tradere phīe
per p̄tinū studiū et laborem. Nam sicut vna hyrundo adueniens non
facit verem nec vna dies calida facit estatem. sic nec vna speculatio phīca
facit phīm. ¶ Nota q̄ tps oportunum ab phānum est tps adolescentē
tie quod innuens boetius dicit: cuius laribus ab adolescentia fueram ob/
ueratus. Nam etas hoīis assimilatur cere q̄ si nimis est mollis v̄l dura
nimis formā sigilli non recipit nec retinet. si autē est tpsa mollis v̄l du
ra figuram recipit et retinet. Sic silt̄ etas nimis tenera. sicut infans nō
recipit doctrinam phīcam. nec etas nimis dura sicut deceptus. ¶ q̄
etas tempora. q̄lis est adolescentia q̄ faciliter intelligit et intellecta me
morię commendat. ¶ Nota per lares phīc intelliguntur diversę sectę
phīoz. sicut Aristotelis et Platonis q̄bus Boetius ab adolescentia fuit
obuersatus. Et dicit Elgutio q̄ obuersari est idem qd̄ p̄uersari. ¶ No
tandum q̄ phīa de magistris omnium futurum. q̄ oīs virtutes mortales docet
vt p̄tz ex Ethicis. et dico mortales ppter virtutes theologales quae sūt
fides: spes: et charitas. Et dicit phīa dilapsa a superno cardine. q̄ oīs sapi
entia a dño deo est. Nam sicut scribitur in plogō libri de regimine prin
cipiū. Deus est q̄ diuinitas sue sapientie influit animabus. i. studentibus
tribuit gram cognoscendi cui nihil est difficile et si ne quo nihil est possi
bile possideri. ¶ Nota ut postea patet q̄ Boetius false criminaba
tur de līris p̄positis et de impedimento dclatoris. et illud quod faciebat
sapiā dicebatur facere arte magica. iō dicit ad phīam Nunq̄ venisti ut tu
me cum rea falsis criminacionib⁹ agiteris. ¶ Nota phīa tangit tres
rōnes ppter quas non debuit derelinquere Boetium. Prima q̄ nutrit⁹
non debet derelinquere suum alumnum. Secunda qui patitur ppter alium n̄
decet ut deseratur ab illo. Tercia q̄ non decet phīam derelinquere inno
centem. Boetius at fuit alumnus phīc. ipse patiebatur iniurias ppter
phīam et fuit innocens. ergo. et cetera. ¶ Nota fini Elgutio lacessi. i. cum
desiderio lacero. vel vero v̄l iniurijs affligo

¶ Hic phīa pbat pse/
quitionē sapientia vul/
garibus non esse nouam
Et hoc pmo. pbat exem/
plis antiquis. Secunda ma
gis modernis. Tercio offi
dit qd̄ sit facientium con
tra insultus vulgarium.
Sedā ibi. q̄ si nec. scia ibi.
q̄ signi ptra. Primo dicit
bñ dixi q̄ psequitio sapie
tum a vulgarib⁹ et a ma
lis non est noua. Nonne
apud veteres ante etatez

¶ Nonne apud veteres q̄ ante
nři platois etatem magnū sepe cer
tamen cū stulticie temeritate certa/
uimus. Qodēq̄ supstite pceptor⁹
Socrates iniuste victoriā mortis
me astante pmeruit. Qui usheredi
tatem cū deinceps epicureū vulg⁹
ac stoicum ceteriq̄ p sua quisq̄ pte

raptū ire moliretur. meq; reclamantē
renitētemq; velut in ptem prede trahē
rēt. vestem quā meis texuerā manib;
disciderūt arreptisq; ab ea pannicul'
totam me sibi cessisse credētes abiēre.
Tu quib; qm̄ quedam nostri habitus
vestigia vīdebantur. meos esse famili
ares imprudentia rata. nōnullos eo
rum prophane multitudinis errore
peruertit.

dē me reclamatē. i. tradicētem. q; p; rēnītētem ipsi disciderūt vestē me
am quam texueram meis manib; et ablatis pāniculis abierūt credentes
me totam sibi cessisse. **L**et q; in istis a pparuerūt. qdām vestigia nostri ha
bitus id est prudentia imprudentia vulgarium rata. i. opinata ipos me
os esse familiares id est meos discipulos rōne sapientie querit nōnullos
eoz id est aliquos errore. i. psecutione prophane multitudinis. i. idocī vul
gi. sicut vulgares solēt querere doctos. **N**ota q; ante tempus Platoni
multi sapientes psecuti fuerūt a vulgarib;. et tpe Platoni Socrates
magister eius interq; ppter suam sapiānam. nam ipse agnouit sua sapientia
esse vnum deum. alios it colentes plures deos redarguit qd pcpies dux
atheniensum nomine. Inetus coegit ipm bibere vngnum in nomine
vnus dei et nihil sibi nocuit. Postea coegit ipm bibere venenū in nomine
plurium deor; et interrūt. **N**ota mortuo Socrate discipuli sui q; sciam
Socratis tach hereditariam sibi vīdicabāt inceperūt dissentire in q; ma
gister eoz. Socrates posuisset sumnum bonum. Quidā em suoz discipu
loz dicti epicuri dicebāt ipm posuisse sumnum bonum in voluptatib;
Alij sicut stoici dicebant q; in pvtib;. et qlibet eoz pro defensione sue o
pinionis rapuerūt auctorates phisi ipsas extorte exponēdo. ppter qd
phia dt illud reclamasse. et sic mal exponēdo sciderūt vestes phisi et ptiac
las abstulerūt. et quāuis nō essent veri philosophi q; m̄ vīdebātur esse.
multi corum a vulgarib; occisi sunt.

Dō si nec Anaxagore fugā. nec So/
cratis venenū. nec zenonis tormenta
quoniam sunt peregrīa nouisti. ac ca

noſtri. **P**latonis nos
phia ſepe certam mag
nū certamē cū temeri
tate ſulticē. i. cū ſtul
tis et temerarijs hōib;
eodēq; platone viuēte
magiſter eius Socrati
tes iniuste pmeruit vi
ctoriā mortis ne sibi a
ſtante. cuius Socrati
hereditatē. i. ſciam he
reditarie relictam ſuis
discipulis cū epicureū
vulgus et stoicū et cete
ri. moliretur. i. labora
rēt ire raptum. i. rape
re vniſquisq; p ſua p
te et cum ipſi traherent
mephīam in ptem pre

N3
Dic phia pbat psecu
tio em sapientum exem
plis magis modernis
dicens. **O** Poeti si nō
nouisti fugam anax/

agore. nec venenū **Socratis**. uer tormenta **Senonis**. quoniam ista sunt peregrina. id est extra/nea. et aliena quomodo tu potuisti scire canios. i. persequutionem canij ac senecas ac soza/nos. i. sequaces soranij quoymemoria non est peruetusta. i. valde an/tiqua. nec incelebris. i. non sine gloria. quos viros nihil aliud dera/xit. in cladem id est in mortem. nisi q̄ istutu/ id est informati nostris morib⁹. ipsi videbātur dissimillimi studijs improborum. Itaqz ni/hil est. id est non ē cau/ſa q̄ tu admirere. id est, debeas admirari. si in hoc salo vītē id est amaritudine nos sapientes agi temur. id est vexemur. procellis id est aduersitatib⁹ malorum circumstā/tib⁹. quibus scilicet nobis sapientib⁹ maxime propositum est. id est inten/tio displicere pessimum q̄rum malor⁹. si sit numerosus exercitus tamen est spernendus. quia nullo duce supple rōnis regitur. sed tñ rapitur errore lymphante. id est precipitate eos ad modū lymphę tenere. id est p̄sumptu/oſe ac passim id est ubiqz. **Nota q̄ Anaxagoras** stulticiam hominū solem pro deo coletum reprehendit dicens solem non esse deum sed lam/padem ardente. ppter quod reuſ iudicatus est. et in fugam compulsus ergo dicit philosophia **Anaxagore fugam.** **Nota de Socrates** ve/nenum de q̄ dictum est supra quo veneno interiit. Similiter **Teno** multa tormenta rōe suę sapienti sustinuit. **Nota q̄ Tanius Seneca Bo/ranus** fuerunt nobiles romani ex morib⁹ phis instructi. ppter quod interierunt. Unde canij dicebantur imitatores a magistro suo **Tanio**. Si militer **Boranii** dñr a sozano q̄ fuit poeta et ei sequaces ab eo 2demnati. **Nota de Seneca de Boetius** in de disciplina scholarū. q̄ Nero fa/miliare suū pceptoremq̄ **Seneca** ad eligendę mortis arbitriū coegit. **No/ta q̄ sapientes dissiles** sunt studijs improboz. q̄ de **Seneca** in li. de ami/cia. dispares morea disparia sequuntur studia. q̄rum dissimilitudo dissoluit amicitia nec vñq̄ improbi. pbis nec pbis improbis amici esse pnt. no/ob aliam causam nisi q̄ tanta est inter iplos distantia quanta esse p̄t stu/dior⁹ malor⁹ mor⁹ distantia. **Nota q̄ p̄positum sapientium ē dispi/cere pessimum.** q̄ de **Seneca** in de remedijs fortitor⁹. Halis displice/re laudabile ē. et alibi p̄t se se diligat. aspernasq̄ malū. Et poeta. Opro

placere bonis prauis odiosus haberi. **N**ota q̄ dē exercitū malorum esse inumerolum. qz fm **H**alomoēm **T**ulcoꝝ infinitus est numerus t̄ pueri difficult̄ corrigitur. **N**ota q̄ mali nō regūtur duce rōnis q̄ rō depeccatur ad optimā. mali aut̄ opantur pessima. **D**ucuntur eīn errore sen sualit̄ vitam bestiale. p̄sequentes de qb̄ d̄r in libro **E**thicōꝝ. **Q**uidā sunt homiēs vitam pecudum eligētes similes sardanapolo. **E**t ḡ dicit philosophia q̄ tales sunt timendi quia ex quo nō regūtur per rōem tūc eorum facitas faciliter dissipatur.

Qui siquādo cōtra nos aciem struens
valentior incubuerit. nostra quidem
dux copias suas in arcem p̄trahit. Illi
vero circa diripiēdas inutiles sarcinna
las occu antur. **A**c nos desup irride
mus vilissima rerum queq; rapiētes.
securi totius furiosi tumultus. eo q̄
vallo muniti quo grassauti stulticie as
pirare fas nō sit.

Das. i. auferēdas. inutiles sarcinulas. i. diuitias corpales. q̄ sarcina t̄ pō
dus copias sunt inutiles. atām summergetes. at nos sapientes i. p̄cipatio
ne celestii instituti irridem̄ malos rapiētes q̄q̄ vilissima rez. nos securi
ex̄tēs toti furiosi tumultu. i. q̄ furiosuz tumultu maloꝝ q̄. i. t̄ nos sum
muniti eo vallo. i. muniri q̄ nō sit fas aspirare. i. accedet stultitie glāti.
i. ipugnati nos. **N**ota dō boeti⁹ h̄ nrām rōnā appellat duce. **E**nī rō definit
sic. **E**lt h̄r⁹ dirigēs oēs actioēs huānā i. vltim⁹ t̄ optimū finē. **I**te nota q̄ p
arcē ip̄e intelligit altitudinem speculatiois celestii t̄ ad hāc ducit nos rō.
Et h̄ ē vltim⁹ bonū huānē vitez q̄ null⁹ auferre p̄t. **N**ota copię in h̄ loco
dicūt apertus sensitui t̄ dicūt copię q̄slī cupiē qz cupiūt res aliquā t̄ rō
nem t̄ tales copias dēt regere rō t̄ dēt se munire vallo hūilitat̄ t̄ patiētē
t̄ tūc oēs ipugnatioēs aduersitates t̄ misereas q̄gnimber sustinebit t̄ tēta
rōnes t̄ delectatioēs noxias q̄s suggestit diabol⁹ t̄ caro in pellit t̄ mūd⁹
zmouet nō timebit. **H**e Marquardus. **I**tem nota ille merito est de
ridendū q̄ maiori t̄ meliori bono dimisso eligit t̄ occupat circa bona vi
lora sed sapientes eligit bona aīe q̄ sunt maxime bona p̄mo **E**thi. **E**t vul
gares eligit bona tpalis q̄ dicuntur vilissima rerum quia impedit hoīem
in cognitione summi boni. **N**otandum q̄ arx arcis est altum goſſici
um in quo hostes pugnat. hic aut̄ accipitur p̄ templatioē celestii t̄ spe
futuroꝝ bonorum. nam q̄ h̄c duo sapientes oēm aduersitatē malorum

superant. et circa contemplationem diuinorum tota intentio sapientis versatur
Vni Boetius in tractatu de summo bono dicit. Abs maxime delectat in primo principio et in contemplatione summe bonitatis. et hec sola est recta delectatio. Hec enim est vita physis sine qua nemo vivit vita recta. **N**ota de hoc note vallum dicitur Grecista. Est vallis palus circa castum pacum. Nectio palorum sed mutua sit tibi vallum. **N**ota aspirare finem. Agunt onem est anhelare conari vel deuenire. Ita finem eum grassorum grassarum per g.i. inuadere crudeliter punire.

Capter quartum primi libri

Visquis proposito serenus euangelicus
Saturnus sub pedibus egit superbum
Fortunatus tuens utrancumq; rectus.
Inuictum potuit tenere vultum
Non illum rabies mineq; ponti.
Versum funditus agitantis estum.
Aeruptis quotiens vagus caminis.
Torquet fumificos vesiculos ignes
Aut celsas soliti ferire turres.
Ardentis via fulminis mouebit
rus virtute compósito
to quo id est ordinata vita egit id est calcauit sub pedibus superbum fatum id est ciuentum rerum temporalium. et qui cunctus tuens id est respiciens utrancum fortunatus id est prosperam et aduersam rectus id est non flexus potuit tenere vultum id est animum inuictum. Ita q; non vincatur prosperitate se extollendo nec aduersitate deprimendo. illum hominem non movebit id est turbabit. rabies ponti id est inundatio maris. exagitantis id est mouentis. funditus id est a fundo. glutum versum id est ebullitionem versam. quia in ebullitione maris aqua vertitur per fluxum et refluxum quasi dicat. Impetus maris faciens ebullitionem non nocebit illi homini q; non extollitur in prosperis nec deprimatur in aduersis. Nec tali homini nocebit ignis sequi montis. quotiens ille mons torquet. i. emitterat ignes fumificos ruptis caminis. i. cauernis suis. quasi dicat. nec tali hoī nocebit vagus vesiculos suis ignibus. nec illum hominem mouebit via ardentes fulminis soliti. i. sueti ferire celsas turres. **N**ota physis tria tangit que non nocent homini q; astans est in utrancum fortuna. Primum est rabies maris p; quam designans luxuriosi. sicut enim mare sole et motu suo in-

calescit et fetet. sic luxuriosi appetititia sua in ardore et paeca libidine.
feret de quo sic dicit scriptura. Perierunt iumenta in stercore suo. tales luxurio
si non nocebut hoī et stanti in utraque fortuna. Hecum quod rāgit est ignis ve
lui mortis per quam designantur auari et inuidi. Sic ut enim ignis velui mo
ris semper ardet ita auari ardor in appetititia bonorum exterius. et sic ut ig
nis eructus quicunque sumit loca vicina sic inuidi quicunque nocet vobis si non potest
facitis. et tales inuidi non nocebunt hoī et stanti. Nec enim quod rāgit est ictus
fulminis per quem intelligitur superbi. sicut enim fulmen gnatur in alto sic su
perbi alte se extollunt. et mirabile videtur de superbi per cuius alij hoīs hincare
nolunt et tamen ad celum volare non potest tales superbi non nocebunt hoī et stanti.
Alij per rabiem maris intelligunt inuidos. per ignem iratos. per fulmen super
bos ut dictum est. Alij per mare quod est sonorosum intelligunt auariciam.
per ignem penam corporis. per fulmen reperie ablationem. ¶ Nota vero est mons
sicilie intrinsecus ardens qui quandoque ruptus cauernis emitit ignem per
loca vicina sumit. ¶ Nota circa hoc quod dicit serenus quo. Seneca dicit.
Talis est animus sapientis qualis est mundus subluminatus talis autem
mundus semper est serenus. et sic animus sapientis in utraque fortuna sem
per est serenus. vñ Arift. in Ethic. de Sapientia bene scit ferre fortunas quae
se habet sicut terragonum sine vituperio.

Quid tamen miseri seuos tyrannos
Diratur sine virib[us] furentes.
Nec speres aliquid. nec extimescas
Exarmaueris impotentis iram
At quisquis trepidus paucet loquitur
Quo non sit stabilis suorum iuris
Abiecit clypeum. locorum motus
Flectit qua valeat trahi catenam

Chic phobia exela
mat tumentes tyrannos
dices. Quid. i. q[ui] remis
seri hoīs mirantur tamen
meo seuos tyrannos
furentes sine virib[us]. qua
si diceret. tyranni se im
potentes quae non p[ro]valent
nisi inq[ui]stū hō se subiicit
eis. Et addit. nō spes
aliquid de bonis et palib[us].
nec timeas eos d[omi]nū aduer
sitatis. tunc tu exarma
ueris. i. debilitaueris.
iram impotenteris tyran

Non f[ac]tum

ni. sed quicunque hoī trepidus paucet timore malorum et palium. vel optat bona et pa
lia. talis non est stabilis et sui iuris id est proprie libertatis ipse abiecit cly
peum securitatis. et motu a loco stabilitatis ipse necatur. i. ponit catenam astec
et onus qua valeat trahi ad tristiciam et dolorem metus. Nota prae terram ad
nihil se extedit nisi ad largitudinem bona et gloria vel ad auferendum ea. et id
nihil subiacet terraque potestati nisi qui sperat talia bona vel timet eorum
a blatioem. qui autem nec timeret nec speraret ipse est omnino supra vel extra
terram potestatem et per hanc terram prae sibi nec perfidere nec obesse potest
Propter quod phobia exclamat contra illos tamquam miserios qui spe bonorum
temporalium vel timore ablutionis eorum subiecti sunt le terraque potestati.

c. iij

bū dicens. Quid tñ miser! **C** Nota circa illud. Ac qdquis trepidus
Seneca. Et in li. de fortitudi cardinalib. Magnanimitas si insit aio tuo
cum magis fiducia viues intrepidus et alacer magni ai est non vacillare sed
ostare et fine vite intrepide expectare si magnitudo es nūc iudicabis ti
bi temelium inferri ab inimico. Et dices nihil mihi nocuit sed aīm noceo
habuit. **C** Nota tyrani' quondam dicebat rex fortis et dicebat a tyro. i.
fortitudine. Et illud nomen est iam a proprietate principantib pessimum.
et dñr a tyro. i. ab angustia qua inferunt suis subditis. **C** Nota clypeus
sumus hic pro rōne hois. qd sicut clypeus defendit nos ne ledanur a cōfli
ta a similib; ita rō hois tuetur eum et puidet sibi ne offendat.

C Hic incipit psa q̄r
ta. in qua phia primo
inquit Boetium super
attentionē pdicor. et
hortat ipm ad sui mor
bi reuelationem. sedo
Boetius reuelat mor
bum suū. ibi. tum ego.

Primo dū Boeci
nunqđ sentis. i. intelligi
gis ea qd relicta sunt at
cīllabunk. i. imprimū
tur aio tuo. Et subiun
git greciz qd in latino

valer. Es ne asinus ad lyrā. Quid fles. qd manas. i. fluis lachrymis Et
subiungit greci quod tñ valer. Confitere mihi ne abscondas. Si expe
ctas opam. i. diligentia medicantis. opz ut detegas. i. manifestes vuln'
tū. **C** Nota qd pueri erat apud grecos. cū alijs audiuit yba alicu
ius nō aduertit nec curauit intellectum yboz illi dicebat. Es ne asinus
ad lyrā. facis em sicut asinus positus circa lyram. audit sonum lyre. Et nō
percipit melodiam nec proportionem sonorum intelligit. nec delectat in ea. Sic
alijs audiens yba et non curans intellectum eoz. Et esse asinus ad lyrā
C Nota si qd voluerit sanari oꝝ morbum vel vulnus suū detegere et ma
nifestare. **N** Seneca tercia dū ep̄la. Nemo p se satis valet ut emergat
sed oꝝ ut manū porrigit et alius ipsum extrahat. tunc em morbi ad san
itatē inclinant cū ex abdito erumpunt. et vim suā pferunt

C Hic boeti' reuelat
morbi et dolorē suum.
Et primo ostendit se esse p/
turbatum ex his qd iniu
rio se agebant circa ip/
sum. sedo ex his que ge
neraliter vidit in alijs.
ibi. videre autē videor.

C B. Tū ego collecto in vires aio
ne adhuc eget amonitione: nec p se sa/
tis eminē fortuna in nos sequent̄ aspe
ritas. Nihil ne te ipsa loci facies mo//

uet. **H**eccline est bibliotheca quā cer-
tissimam tibi sedē nostris ilarib⁹ ipā
delegeras. in qua mecum sepe residēs de-
humanarum diuinarumq; rerum sciē-
tia disserebas. **T**alis habitus talisq;
vultus erat cum tecum nature secreta
rimarē. cum sider⁹ vias radio descri-
beres. cum mores nostros totiusq; vi-
terōnem ad celestis ordinis exemplar
formares. **H**eccline premia referimus
tibi obsequētes.

Hic h⁹ loci. s. carceris mouet te: heccīe. i. nūqd h⁹c est bibliotheca. i. loc⁹ stu-
dij quē habui in patria quā tu phia delegeras. i. elegisti tibi certissimam
sedē in nostris larib⁹ in qua bibliotheca tu mecum sedēs disserebas. i. dis-
putabas de scīā rez diuināz z huānāz. nūqd erat mihi tūc talis habitus
vitis z talis vultus tristis. cu ego rimarer. i. iuestigare tecū secreta natu-
re cū describeres mihi vias sider⁹. i. cursus stellar⁹ radio. i. v̄ga geometra-
li. cu tu formares i. formare docuisti mozes nrōs. i. mores hoīm. z rōem
id ē dispōnem totius vitę ad exēplar. i. siliudicēm celestis ordīs. sunt ne
ista p̄mia q̄ referimus. i. reportamus tibi obsequētes. i. fūcētes. **N**ota
q̄ bibliotheca est locus ubi reponuntur librī. z dī a biblo id est iuncto in q̄
ātiqui scribēbat librōs. talem bibliothecam habuit boetius rhēmēmar
moris lapidib⁹ politā in qua studuit de reb⁹ diuinis z humānis. **N**ota
Boetius dī phiam sibi elegisse certissimam sedē in bibliotheca. hoc dī. p-
tato q̄ licet boetius esset diversis officijs z negocijs occupatus tñ nulli
eoz tam certis tñib⁹ tam certa intēcio vacabat sicut studio in libr⁹ phi-
losophicis q̄s in certo loco repositos habuit. **N**ota phia tractat de re-
b⁹ diuinis z humānis. vñ Seneca xxi. Non potest h̄tus pfecta esse nec eq̄
lis tenor vitę sine phia q̄ quā diuina z humana ḡnoscētur. qua si te oc-
cupas incipis esse deoꝝ socius. Et alibi dī. O lucille scio nemīm bñ vī-
uere posse z tolerabiliter sine studio phieꝝ q̄r sine studio phieꝝ animus eger
est. **N**ota Boetius studuit in naturali philosophia ppter hoc dī.
Lum tecum nature secreta rimarer. Studuit etiam in phia morali er-
go dicit cum mores nostros. Studuit etiam in astrologia. ppter hoc di-
cit. Cum mihi siderum vias radio describeres. **V**bi nota radius est

Primo oīt se p̄turba/
tu ex sui exili⁹ reiegati
one scđo ex meritouꝝ
suoꝝ frustratiōe. scđo
ex iniusta sui ḡdēpnaci
one quarto ex famē suę
lesioꝝ; scđa ibi q̄tiens e
go. scđa ibi q̄b⁹ at. q̄ta
ibi at hō hic. Adhuc
diuiditur. p̄mo facit
qd dictū est. scđo r̄ndet
objectionē ibi atqui tu.
Hicit p̄mo sic. **T**ū. i.
tuc ego boetius collec-
to animo in vires id ē
relumpēz virib⁹ animi
dixi. an ne satis emīet.
id ē apparet aspītas for-
tunę scūcētis 2tra nos
Nūqd adhuc eget ad/
miratiōe. i. declaratiōe
Nūqd facies. i. dipoli-

Gæga geometralis q̄ geometri describunt figuræ in puluere supposito
Nota q̄ vita huana et mores hominum dñt formari ad similitudinem celestis
ordinis. sicut ei sphære inferiores planetarū obediunt sphære superiori et regūl
motu firmamenti. sic virtus nr̄i sensibilis dñi obediens virtuti roali et regi ab
ipsa. Turpe ei est abhincere regimen superioris et induere regimen inferioris. qd nobis cōe est cum bestiis. sicut d̄ Albertus sup tertio de anima.
Nota ex quo Boetius rōne sue sapientiæ in miseriā fuit positus. id d̄ ad
phiam sunt ne hęc p̄mia quę nos referimus obsequentes tibi

Atqui tu hanc smam platonis ore

Bhic boetius respondebat obiectioni pos
set enim philosophia si
bi obhincere dicēdo. qua
le premium debuisti re
portare / cum tu non
studuisti propter com
mune bonum sed pro/
pter vanam gloriam et
propter propriam vti/
litatem. cui obiectioni
respondet boetius di/
cens. O philosophia.
tu sanxisti id est confir
masti hanc sententiam
ore **P**latonis/ beatas
esse respuplicas si eas
sapientes regerent vel
si rectores earum con/
figilserit studere sapien/
tiae. Et confirmasti ore
eiusdem **P**latonis ne/
cessarium esse reipubli/
ce q̄a sapientibus rege
retur. ne gubernacula
id est regimina com/
milla improbis. q̄ id
est et flagiciosis ciui/
bus urbium inferrent
pestem. ac id est etiam
perniciem id est dam/
num bonis hominib⁹.
Igitur ego se/
quutus hanc au/
sanxisti. beatas fore respuplicas si eas
vel studiosi sapie regerent. vel eaꝝ re/
ctores studere sapie p̄figisset. Tu eius
dem viri ore hāc sapientib⁹ capessende
reipublice nccāriaz cām esse monuisti
ne improbis flagiciosisq; ciuib⁹ vrbi/
um relicta gubernacula. pestem boīs
ac p̄niciem ferrent. Hāc igit̄ auctorita
tem sequutus qd a te inter secreta ocia
didicerā transferre in actuz publice a/
ministrationis optauit. Tu mihi et q̄ te
sapientū mentib⁹ inseruit deus p̄scij.
nullū me ad magistratū nisi cōe bonuz
omniū studium detulisse. Inde cū im
probis graues inexorabilesq; discor/
die. Et quod p̄scientie libertas habet
protuendo iure: spreta potētū sem/
per offensio

ceptoritatem. i. sententiam qđ ego dīdicoram a te phia inter secreta oēia.
ego optauī. i. curaui transserre id est deducere in actum. i. in opus publi
cę administratiōis. i. cōis utilitatis. tu phia t̄ dūs qui inseruit id ē infu
dit te mentib⁹ sapientum estis mihi consig. i. deſt testes nullum studium
me detulisse ad magistratum nisi commune studium oīm bonor⁹ quasi
diceret nihil mouit me ad magistratum gerēdum nisi cōis utilitas. In
de. i. ppter hoc mihi erāt graues. i. difficiles. qz. i. t̄ inexorabiles. i. inexplic
abiles discordiē cum imp̄ib⁹ t̄ semp fuit mihi spreta offensio potētium
pro tuēdo iure. i. pro iusticia defendenda. quod hēt libertas sc̄ientiē id est
libera sc̄ientia. t̄z nullū timere p̄ tuēdo iure. N3 **N**ota fm Platōnem
beata est respublika cuius dñs phus est t̄ ve genti cuius dñs puer est
Et rōnabiliter quia phia t̄ sapientia vitam disponit. actiones regit. agē
da t̄ omittēda demōstrar. vñ Seneca. xv. epistola dt. **S**i vis omnia ti
bi subijcere. subijce te rōni. **H**ultos em reixeris si rō te rexerit. Et Ari
sto. in Phēnicio metaphysicē Sapientis est regere t̄ ordinare. ex qbz patr
qz regimen republiqe spectat ad sapientes. p̄ rato dt Lullius in princ
pio sui rhetorice. Ad temp̄publicam plurima p̄tinēt commoda si mode
ratrix t̄ regulatrix omnium rerum presto est sapientia. **N**ota qz studio
si sapientiē dicūt illi qui iam p̄ studium adepti sunt sapientiam. Illi at
dicūt studere sapientiē qz adhuc studēdo acq̄rit sapientiam. **N**ota qz
Boetius studium vocat secrētu oēium quia in studio homo sociatur ab
exteriori occupatione. de quo oēio suie quiete loqtur Seneca lvij ep̄la
dicēs. Nulla placida est quies nisi quā rō zponit t̄ illa vera est tranquil
itas in qua mes bona explicatur. **N**ota qz deus immittit sapienti
am in entib⁹ sapientium hoc scribitur in prologo de regimine principum
Deus est qz diuitias sue sapientiē influit in animas sapientum. **N**ota
qz libertas sc̄ientiē hēt nullū metuere qz dt Dacriobius Hoc hēt libe
ra sc̄ientia p̄prium qz si quid possideat nullum potentem metuat. N3 **T**e
Seneca lxxij. Sapies ex libero arbitrio. nihil timer imbecillitatem ho
minis qz securitatem dei habet. Et Seneca de quatuor p̄utib⁹ cardia
libi dt. Ut iustus sis nō sufficit qz innocēs sis sed etiōl innocentia ab iniuria
sernes. Et idem. Iustitia est vinculū diuinū t̄ humāne societar⁹.

Quotiens ego Lonigastum in imbe
cillis cuiusqz fortunas impetū facien
tem obuius excepti. Quoties Zriguil
lam regie prepositum domus. ab ince
pta t̄ perpetrata iam prorsus iniuria
deieci. Quotiens miseros quos insi
nitis calumnij impunita barbarozū

C **H**ic Boetius
ostendit se perturbatum
ex meritoz frustratiōe
suo. Et p̄mo tangit
meritar beneficia alīs
exhibita. sedo tangit
frustratiōem eoz ibi.
sed esse. Prima in septē
ges fm qz recitat sep
tem beneficia qz pate
būt. Primo dt. Ego
boetius mltoties ipm

Lonigastum q̄ fuit officialis regis Theodori obul. i. 2 trarius. excepit. i. ipediū ipz. factice ipetu. i. insulti. 3 fortias. i. 3 bona fortis cuiusq̄ hominis imbecillis. i. impotentis resistere. ¶ Tunc ponit secundū beneficium dicens. Quotiens ego abieci. i. auerti. Triguillam sic dictum prepositū regie domus. i. regalis aule. ego ipsum dieci ab incepta et perpetra iniuria ipsis pauperibꝫ. Tunc subiungit tertium beneficium dicens. Quotiens ego p̄teri miseris. i. pauperes quos auaria barbarorum. i. crudelium hominum. impunita. i. incastrigata. verabat infinitis calumnias. i. miserijs. illos ego p̄teri auctoritate mea obiecta. i. exposta periculis. i. dannis. nunc quisq; i. aliquis detraxit me. i. deflexit ait ead iniuriam. ¶ Nota q̄ Lonigastus fuit quād nobilis familiaris regis Theodorici: qui suus officialis fuit et totus tyrannus q̄ plures homines inquisit impotentes. i. sua ipsis auferendo quē boetius sibi 2 trari a sua impetu iniurioso auerti. talis et erat Triguilla p̄positus aule regie. ¶ Nota hīm. Igitur in barbarem q̄ barbarus idem ē quod crudelis inculsus et stolidus. et est nomen crudelitatis. Unū olim oēt ac vniuersit ḡtēs dicte sunt barbare p̄ter ḡrcos et latinos. Ut barbaria dī. q̄qdām terra iuxta Ḡreciam sita p̄ter crudelitatis excellentiā. ¶ Nota Boetius dicit nunc a iure ad iniuriam. et hoc debet glosari sic. Ego nec sum re tractus a iure amore nec odio nec timore nec p̄prio modo q̄ oīa solent impedire vexū iudicium. Hā dicit Laborintus. Quem numerū psona p̄ces de tramite recto. Non ducunt iudex sidera laude ferit.

N.B.
¶ Hic boetius potest
quartum bñficiū dī-
cens. Ego indolui si-
cut illi q̄ patiebantur
fortunas id est bona for-
tunę prouincialium. i. il-
loz hominum. i. aliquā
peſſumdarī id est subiici. priuatis rapinis id est occultis. tum id est ali-

quando publicis vectigalibus id est tributis. q. d. cum prouinciales nunc
spoliarentur. nunc in tributis bona ipsoz auferendo/ego dolui tantum
sicut qui patiebantur. ¶ Nota q̄ oēm ciuitatem vel regionem quā rho-
mani expugnauerunt fecerunt tributariam vel coloniā vel prouinciam
Tributariam faciebant quando relictis inhabitatoribꝫ terre ad tribu-
tum soluendum homines spellebant Coloniam at faciebāt cum expul-
sis habitatoribꝫ alienos instituerunt ad inhabitandum. Prouinciam at
faciebant qui aliquem romanum preficiebant illi terre q̄ collectis reddi-
tibꝫ eos Romi misteret. et inhabitatores illius terre dicebant prouincia-
es. Itali prouinciales aliquā moliebant occultis rapinis i. exactionibꝫ suo-
rum prefectoz. aliquā publicis vectigalibꝫ. i. tributis que indebito mo-

sq̄ auaricia verabat. et obiecta pericu-
lis auctoritate p̄teri. Nunq̄ mea iu-
read iniuriam quisq̄ detraxit

cuiusq̄ hominis imbecillis. i. impotentis resistere. ¶ Tunc ponit se-
cundū beneficium dicens. Quotiens ego abieci. i. auerti. Triguillam
sic dictum prepositū regie domus. i. regalis aule. ego ipsum dieci ab in-
cepta et perpetra iniuria ipsis pauperibꝫ. Tunc subiungit tertium be-
neficium dicens. Quotiens ego p̄teri miseris. i. pauperes quos auari-
a barbarorum. i. crudelium hominum. impunita. i. incastrigata. verabat infinitis
calumnias. i. miserijs. illos ego p̄teri auctoritate mea obiecta. i. exposta
periculis. i. dannis. nunc quisq; i. aliquis detraxit me. i. deflexit ait
eod iniuriam. ¶ Nota q̄ Lonigastus fuit quād nobilis familiaris
regis Theodorici: qui suus officialis fuit et totus tyrannus q̄ plures ho-
mines inquisit impotentes. i. sua ipsis auferendo quē boetius sibi 2 trari
a sua impetu iniurioso auerti. talis et erat Triguilla p̄positus aule regie. ¶ Nota hīm. Igitur in barbarem q̄ barbarus idem ē quod crudelis incul-
sus et stolidus. et est nomen crudelitatis. Unū olim oēt ac vniuersit ḡtēs
dicte sunt barbare p̄ter ḡrcos et latinos. Ut barbaria dī. q̄qdām terra
iuxta Ḡreciam sita p̄ter crudelitatis excellentiā. ¶ Nota Boetius
dicit nunc a iure ad iniuriam. et hoc debet glosari sic. Ego nec sum re
tractus a iure amore nec odio nec timore nec p̄prio modo q̄ oīa solent
impedire vexū iudicium. Hā dicit Laborintus. Quem numerū psona p̄ces de tramite recto. Non ducunt iudex sidera laude ferit

¶ Prōuincialium fortunas. tum p̄ua-
tis rapinis. tum publicis vectigalibꝫ
peſſumdarī. non aliter q̄s qui patiebā-
tur indolui..

¶ distinct et
in partibus q̄d
h̄ sit et videt
dicta aliqua regio
Tributaria. vel
Colonia. vel
prouincialis

do et iniusto exigebatur ab eis de quo Boetius doluit. **C** Nota vectigal
apparet dicitur tributum quod datur de vectura. **N**ota fm. **V**gitationem
provincia est regio subiugata rhomanis et tributaria facta. **I**nde provincialis
id est tributarius.

Lū acerbe famis tpe grauis atqz inexplicabilis indicta coemptio pfligatu-
ra inopia campaniā, puīciam videret
certamen aduersum pfectū ptorij cōis-
pmodi rōne suscepī, rege pgnoscente
ptendi, z ne coemptio exigetur euici.

coemptio certauia regis cognoscere et cuius ne exigeretur illa coemptio. **N**ota q[uod] coemptio est institutio sive aliqua portio danda vel remenda vel vendenda. et vocatur vulgariter yngelt. et talis fuit instituta sive *Capania* priuinciam destruendam quam *Poetius* removit.

Paulinū p̄sularem vix cuius opes pa-
latini canes iam spe atq; ambitiōe de-
uorassent. ab ipsis hiātū fauclib⁹ tra-
xi. **N**e Albinū p̄solarē vix preiudica-
te accusatiōis pena corriperet. odīs
me **A**ypriani delatoris opposui **T**a/
tis ne in me magnas videor exacerbas-
se discordias.

ni. sicut enim canes habent ora hiantia ad cupidas escas. sic isti hian-
tibus ad diripiendas facultates pauperum rhomanorum. ¶ Tunc
ponit septimum beneficium dicens. Ego interposui me odijis Cypha-
ni delatoris. i. accusatoris ne pena punitate accusationis corriperet. i. pu-
nitur. Albini virum pluralem. ¶ Nota q. Cypriani q. fuit de familia
regi iniuste accusavit piz. Albini plurale q. piz iudicatus fuit ad pena
q. accusatus. ne ista pena cui adiudicatur fuerat ipsi Albini corripet bo-
ti se opponens odijis Cypani accusatoris Albini saluavit. Nota ex isto

Chic ponit quantum
bifurcū dices. **L**ū tpe
magnē famis eēt indie
ta. i. instituta grauis
coemptio. i. angaria. q
coemptio erat. pfliga
tura. i. punitura. **L**am
pania. puincia. inopia.
id est paupertate. ego bo
etius suscepī certamen
2tra pfectū ptorū q in
dixeratistā coemptio q
uici ne exigeretur illa co
aliqua portioē danda.

Chicenit sextum
b*n*ficium dices. Ego
traxi. i. liberaui Pauli-
nū virū p*u*larē c*o* opes
tā deuoratē spe tam-
bitōe. i. cupiditate ca-
nes palatini. i. familia-
res regis siles canib*u* il-
lum traxi fauic*u* hi-
antū. i. apetentium o-
pes Paulini. **I** Nota
q*u* familiares regis qui
pr̄sidebant palatio vo-
cabantur canes palati-
des sc̄as. Et ista via

*Nota vero Antiquis
palatini, quo dicit
Eanes.*

beneficijs enumeratis apparet q̄ boetius non gessit ingrātum p̄ utilitate p̄ priam utilitatem intendisset. vtq̄ odium & of-
fensam potentū evitasset. quod non fecit. At prius dixit nunc me a iu-
read iniuriam quisq̄ detrahit. ex quo silv̄ apparet ipsum non quisuisse
proprium modum. tales enim frequenter de iure deflectunt. At subdit. nū
quid videor in me. i. contra me exacerbasse. i. irritasse satis magnas discon-
dias oponendo me potentib. q̄si diceret imo

CHIC T̄AGIT frusta-
tionem suoy beneficio
rum dicens. **F**ed ego
debui esse tutior apud
ceteros sc̄z romanos q̄
bus impendi ista bene-
ficia. & tñ non sum tutus vt post v̄debitur. licet ergo non meruerim se/
curitatem apud aulicos. i. familiares regis aulā inhabitantes opponen-
do me eis amore iusticie. **N**ota q̄ vna causa perturbationis Boetij fu-
it frustratio suoy meritoz. q̄r amicizia & grā istoz frustrabat circa ipsum
qbus multa bñficia impendit. & ppter quos multa bñficia impendit. et
propter quos multa odia & indignationes incidit

CHIC boetius tangit
suā perturbationem ex
iniusta lui 2demnatio-
ne. At primo facit h. &
sc̄do expurgat se de q̄
bufdam sibi obiectis.
sc̄da ibi. quā vti. Pri-
mo oñdit iniustam sui
2damnationem ex ac-
cusatione psonaz vili-
um. sc̄do ex falsitate cri-
minis sibi impositi. ter-
cio ex leueritate iudicij
et peruersitate. secunda
ibi. At cuius criminis
Tercia ibi. **A**nus vn-
q. Primo dicit. Nos
sumus percussi. i. per-
cussi aulicis deferenti-
bus. i. accusantib nos
quoz vñus erat. Basilius
q̄ ppter maliciam
suam depulsus fuerat
a ministerio regis. Ille
compulsus pecunia su-

BED esse apud ceteros tutior debui q̄
mibi amore iusticie nihil ap̄d aulicos
quo magis essem tutior reseruauī

Quibus at deferentibus percussi su-
mus. Quoz Basilius olim regio mi-
nisterio depulsus: in delationem n̄i
nois alieni eris occitate xp̄pulsus est
Opilionē vero atq̄ Saudētium cuž
ob innumerā multiplicēz fraudes
ire in exilium regia censura decreuiss
Lungz illi parere nolentes: sacraz seze
edium defensione tuerent. cōptiuq̄ id
regi foret: edixit vt ni intra p̄scriptum
diem Rauēna vrbe decederent. notas
insigniti frontib pellerent. **Q**uid huic
leueritati posse astrui videat. Atqui eo
die deferentibus eidem n̄ols nostri d
latio suscepta est. **Q**uid igitur. Nostre

ne artes ita meruerūt. **A**n illos accusatores iustos fecit premissa damnatio. Ita ne nihil fortuna pnduit. si minus accusate innocentie. raccusantū vilitas pudori debuisset.

rere. i. obediens sed tueretur id est defenderet se intrando ecclias cum illo eet p̄tum. i. reuelatum regi edixit. i. p̄cepit rex ut nisi infra statutum terminū deduceret ab yre Rauena deberet repellere. et p̄mo signari in frontib cauterio sicut solet signari malefactores. **C**et de Boetius qd videt posse astrui. i. p̄formari huic seugritati q̄ codem die ipsis accusatib nos suscepimus eoz p̄ accusatio. Quid igit o phia est dicendum. meruerūt ne hoc artes nostrae. q. d. nō. Nūqd isti iustificari sunt ppter nostram accusatioem. quasi diceret imo debuit pudere fortunam. et si nō puduit fortunaz innocentia accusati. tū vilitas accusantū debuit esse pudor ipsi fortunę

CNota hoc vocabulum peculius dicit. Agutio pcello lis. peculi in pterito et peculium in supino est idem qd pculere vel potius terrefacere sed pculere pertinet ad corpus. et pcellere ad animam. **C**Nota circa hoc vocabulum defertur q̄ defero tria. Et pmo idem est qd deporto. inde delator. i. deportator. sed idem est qd honoro. in delator. i. honoris exhibitor. tertio idem est q̄ accuso. in delator. i. accusator q̄ detegit qd latebat. et sic ultimo mō capitur hic. vñ. Accusat desert dat honorem fereq̄ deoſi. **C**Nota ad testes idoneos septē requiruntur. id est q̄ his p̄sib⁹ p̄tinētur. Etas p̄ditio sexus discretio phama. Et fortuna fides in testib illa requires. Primo requiritur etas. qz pueri nō pnt esse testes. Secundo requiritur p̄ditio libera. id serui n̄ pnt phibere testimonii. Tercio requiritur lexus masculinus. id mulieres nō pnt esse testes. Quarto requiritur discretio id est furiosi et stulti nō pnt testari. Quinto requiritur phama. id psonæ in phanies nō pnt testificari. Sexto. requiritur fortuna. ppter qd pauperes non pnt testificari. Septimo requiritur fides. ppter quod infideles nō pnt p̄hibere testimoniū. Inter illas p̄ditios duæ sunt viliiores. Ieç pauperas et imphaniæ. Boetius q̄ volēs ostendere suam p̄dempnatiōem iniustum ex vilitate testimoniū accusantū ppter quā repelleti erant a testimonio dt in uno fuisse defectum fortunæ. Ieç in basilio sed in alijs duobz leç in Opilio ne et Gaudētio dt fuisse vitam imphaniæ. **C**Nota q̄ nihil videt seugrius et nequus q̄ gloas viles et damnadas admittere in testimoniū et inocentes. qz dt Seneca in de remedij fortitor. Nō p̄ h̄c vllā auctoritatē sententia ybi q̄ damnandus est male de te loquitur.

At cuius criminis causa arguit sumam queris. Senatū dicimur saluū

sceptus est in delarioz. i. accusatioem nostri noīs. Alij duo accusatores nostri fuerūt. O pilio et Gaudētius. q̄s cū rex. Theodoricus ppter innumerabiles fraudes ipsoz ordinasset ire in exiliumz ipsi nollēt pa-

CHic Boetius oñe iniustum sui p̄dempnatiōem ex falsitate criminis sibi imposici. se
d i

cundo ex dictis infert
quidam admirationez.
ibi. Quia in re . Pri/
ma in duo fīm q̄ duo i/
ponebantur Poetio .
de quibus se excusat .
Secunda ibi . nam de
compositis . Primum
quod sibi imponebat
fuit q̄ impediuiss̄ que
dam nuncium deferen
tem regi accusationez
senatus vt senatus red
deretur rēus lese maie
statis . Dicit ergo in lit
tera . Philosophia
tu forte q̄ queris sum/
mam id est sententiam
criminis : cuius crimi
nis causa argumur
Nos dicimur voluisse
saluare senatū . forsā
desideras scire per quē
modum . Dico q̄ nos
criminamur . i. argui
mūr impediuisse dela
toez ne deferret docu
menta . i. lras regi qui
bus faceret senatū reū
lese maestatis . Quid
igitur o magistra cen
ses . i. iudiccas . inficiabi
mur . i. negabimus cri
mē illud ne sum⁹ tibi podozi . atq̄ . i. s̄ . ego volui saluare senatū nec vñq̄
desistā velle . s̄ oga . i. diligentia impediendi delator̄ ista cessabit . i. cessare
d̄z . q̄ non ē vez q̄ ipediuim̄ delator̄ ē lras . Nuqđ ē nefas optare salu
tē illi⁹ ordinis . i. senat⁹ q. d. non ē nefas . Stevo senat⁹ q̄ sensit in meā dā
nationē efficerat hoc suis decret⁹ . i. iudicij⁹ a si elz nefas saluare ip̄ suz
s̄ iprudētia sibi mētēs . i. in dānū suū mētēs n̄ p̄ immutare merita rez
ita q̄ illud qđ p̄z fuit meritorū postea fiet demeritorū : nec puto ē lici
tū fīm p̄ceptū Socrat̄ occuluisse . i. occultasse fitatē l̄cessisse mendacū .
s̄ quo illud sit ego relinq̄ tuo z sapientū iudicio veritatem autē huius rei
ne lateat posteros id est successores ego 2mendau stilo id ē scripto z me
morię . Nota accusatio Boetij fuit detestabilis q̄ facta per infames
personas . fuit irronalis q̄ de bono accusabatur sez de saluatione senat⁹
qđ erat bonū . etiā accusatio eius fuit iniusta . q̄ falsa accusabat em̄ impe

diuisse delatorē quod sūm fuit. ¶ Nota iste dī esse reus lese maiestatis
q̄ h̄ regem vel aliquem principem aliquid malum machinatur. ¶ Nota
infioris aris, p̄m̄ plagiatiōis deponētale. i. n̄go. vñ Aquitio. Infior
aris ap̄rie est nō fateri factum qd̄ v̄y est. sed h̄ p̄itate v̄i mendatio. vel
est ap̄rie inficiari fm̄ cum rem debitam denegare cum a creditoze depos
citur. t̄z. i. p̄cedere vel denegare. ¶ Nota dī in textu. Nūqd̄ optare sa
lutem senatus nefas vocabo. duplex est salus. sp̄nalis q̄ est aīg. tp̄alis q̄ ē
corp̄s. Salutē sp̄nalem tenemur ōib̄ velle. et̄ malis rōne charitatis.
p̄ quā et̄ mali digēdi sunt. licet nō in eo q̄ mali. Salutem p̄ tp̄alem ce
nemur velle ōib̄ bonis t̄ p̄cipue amicis amicoꝝ. p̄o peccatiū tenemur
salutem velle q̄ diu sanabiles sunt ut recuperet p̄tutē amissam. sed si p̄
ter magnitudinē malicie sint insanabiles disoluiſ amicicia nec ē optāda
salus. t̄ q̄ malicia senatus Rhomaꝝ erat sanabilis q̄ forte senat̄ cō/
pulsus metu regio fuit sentire in damnatioꝝ Boethi. t̄o optare sibi sa
lutem nō erat nefas licet boetio turbato hoc videretur. ¶ Nota veritas
nō est occultāda fm̄ Socratem. nam qui facit p̄itatem alijs nescientib⁹
metitur t̄ qui mēdaciū p̄sentit sūr facit. ¶ Nota mēdaciū nō est p̄ce
dēdūm q̄ fm̄ Aris. in Ethi. Mēdaciū p̄ se prauū est t̄ fugiēdūm. Et
primo elenchoꝝ. duo sunt op̄a sapiētis. metiri de his de q̄b̄ nouit. t̄ men
tientem posse manifestare.

Nam de p̄positis falso litteris. q̄b̄li/
bertatem arguoꝝ sperasse rhomanam
quid attinet dicere. Quāꝝ fraus apta
patuisset. si nobis ipsoꝝ p̄fessione de/
latoꝝ. qd̄ in ōnib̄ negoc̄is maximas
vires habet. vti licuisset. Nam q̄ spe/
rari reliqua libertas potest. atq̄ v̄tū
posset vlla. Respōdissem canij verbo.
qui cum a Gaio cesare Germanici fi
lio. conscius p̄tra se facte coiurationis
fuisse diceretur. si ego inquit scissem.

tu nescisſes.

in omnibus negoc̄is id est causis iudicarijs. nam que reliqua libertas
sperari potest rhomanis. q. d. nulla tantum enim rex. Theodoricus in
valuerat q̄ nullus potuit vel auidebat contra ipsum. Utinam posset
vlla libertas sperari. vtq; ita prudenter egism̄ de negocio p̄ regi non
innocuisset t̄ respondissim̄ verbo. Canij qui cūn̄ accusatetur

¶ Pie boe excusat se
d̄ lēdo criminē sibi iposi
to. Impoēbat em̄ sibi
q̄ scripsisse lrās ad im
patore āstatinopolita
nū. p̄ liberatioꝝ rhoma
noꝝ d̄ manu regis theo
dorici. Un̄ dī in lrā hā
d̄ sp̄olis lrā falso. q̄b̄
false h̄ mihi ipoſit. q̄b̄
lrā arguoꝝ sp̄asse rho
manālibrate. qd̄ attinet
dicere cū n̄ detur mihi
loc̄ defensiois. q̄x lrāx
fraus. i. fraudulētia fū
isseragia. i. māifesta si
nob̄ licuiss̄ v̄t̄ p̄fessiōe
i. allocutiōe ipoꝝ dela
toꝝ. i. accusatoꝝ. qd̄. s.
vt̄ examinatioꝝ accusa
toꝝ maximas vires h̄z

Gaio cesare filio germanici q̄ esset reus iurationis facte p̄tra se r̄ndit.
Lanius si ego scissim. tu nescies. q̄ si diceret. si essem reus ita prudēter
cœlastem negotiū q̄ ad tuam noticiā nuncq̄ pœuisset. **N**ota q̄ in cau-
sis iudicarijs testū siue accusatoꝝ ex animatio maximas h̄z vices/q̄ p̄
eam deuenitur ad rei veritatē sicut p̄ de Daniele. q̄ examinando duos
presbyteros false accusantes **S**usanna iplos de fallitate accusatiōis co-
ram omni p̄plo p̄uicit. **S**ilv Boetius si datus fuisset sibi locus exami-
nandi suos accusatores vtricꝝ iplos mendaces reddidisset. **N**ota **Z**a-
nius fuit q̄dam romanus prudens & sapiens. & accidit vt q̄dam ex roma-
nis aspirarent & facerent iurationem p̄tra **G**aium cœsarē. & cum cœsar p̄
poneret **L**anio q̄ esset reus illius iurationis facte r̄ndit si ego scissim.
tu nescies. **S**ic Boetius r̄ndisset regi **T**heodoricō si sibi impopassū de-
lris q̄positis sup̄ restituenda libertate ip̄sis romanis.

Pic boetius ex dictis
inferr quādam ammi-
rationem. sedo inuchis
p̄tra senatores: q̄ p̄sen-
serunt in suā damnati-
onē abi. **T**ed si fas fue-
rit. **D**icū p̄mo. Ex quo
a malis iniuste accusa-
tus sum q̄ in re. i. ppter
qđ non ita. i. non in tm̄
meror. i. tristitia hebe-
tauit. i. oppressit sensus
nr̄os vt ego q̄rar. i. cō/
querar. iplos. i. malos.
molitos. i. machinan-
tes scelerata. i. neq̄tiosa
cōtra vtricꝝ. i. vtricꝝos
homines. sed ego tm̄itor
vehementer. i. fortiter.
effectis. i. ad effectis p̄
duxisse supple illa q̄ malis sperauerunt. i. p̄ceperunt. nam velle deterio-
ra. i. mala. forsitan fuerit nostri defectus. i. ex nr̄o defectu. sed posse sup-
ple p̄ficer malum p̄tra innocentiam. i. homines innocentes que quisq̄
sceleratus p̄ceperit. i. cogitauerit. deo hoc inspectante. supple hoc ē simi-
le monstro. i. admirabile. vnde. i. pro tanto. quidam tuoꝝ familiariuꝝ. i.
phoꝝ quefiuit haud iniuria. i. non iniuste. siqdem. p̄ certo deus est vnde
mala supple. p̄ueniunt. vero pro sed. vnde. i. a quo bona si deus non est.
Quasi diceret. ex quo iniuste a malis accusatus sum. ppter h̄z non int̄n-
sum oꝝ ressus dolore q̄ p̄querar malos machinari mala bonis. sed am-
miror q̄ illi q̄ mala cōcipiunt p̄tra bonos possunt producere ad effectum
Nam velle malum est forte ex nostro defectu. sed q̄ malus possit perfice-
re malū p̄tra bonos. deo hoc inspiciente est simile monstro. **A**nde q̄dam

phs nō iniuste quæsluit. Si deus est vñ pueniū mala. Q[uod] si deus nō est
vñ proueniū bona. Nota ex quarto huius duo requiruntur ad aliquē
effectum. pducēdum: scz volūtas & p̄tās. Requiritur volūtas qz nullus
aggrebitur qd nō vult. Requiritur p̄tās qz sine potestate volūtas fru/
stratur. qz at mali hñt volūtatem offendendi bonos nō est mirandum.
sed qz hñt p̄tātem. pducēdi ad effectum suam volūtatem deo respicēte est
simile mōstro. Nota simile mōstro est qd cōtingit p̄ter intētiōem na/
ture. Sicur ḡmōstra fūt p̄ter intētiōem naturę. sic videbatur Poetio
qz mala p̄ter ordīem diuīne p̄rouidētē p̄tingerēt. nō videretur rōnale. cū
deus sit summū bonus qz aliquo mō sit causa male fieri. ḡ male fieri in
mūdo deo inspiciēte vide silemōstro. Nota qz dūs nō est cā effectua
mali cum sit summe bonus licet sit causa mali pmissiua qz pmissit fie/
ri malum. & sic exponitur auctoritas p̄phetiē dicētis Ego dñs faciēs om/
nia hęc faciēs bonū & creās malum supple pmissiue. Alter dr. duplex est
malum. scz mal um p̄nē & malum culpe. deus est causa mali p̄nē qd pu/
nit. sed nō est cā mali culpe qz hic est qz pccātū fecit. nō.

C Hic Boetius inuehitur contra senatum qui consentit in suā
condemnationem tangendo suam beniuelentiam quā habuit ad eos. &
dicit Si fas fuerit. id est poātū fas esse ne/
farios homiēs. i. ma/
los homiēs qz oīm bo/
noz & totius senatus.
i. p̄sultus rhomāe ci/
uitas petūt. i. delide/
rāt sanguinem. i. mortē.
nos etiam voluisse ire
perditum id est ad per/
dēdum quos viderant
pugnare bonis homi/
bus. qz p̄ & senatui. Sz
num. i. nūquid nos idē
scz p̄dere merebamur
de patribus. i. de senato/
rib. q. d. non. Sed o/
p̄phia memisti ut op̄ior
qm̄ me dictu. i. volētē
dicere quid. i. aliquid.
ve. p̄ vel facturum. ip̄a
sem̄ p̄ns supple ex̄ns
dirigebas. i. regebas.
Ego nec verbis nee
factis offendēi senatum
Deminiſti inq̄ phi/
losophia Verone id ē

apud Cleronaz ciuitate cum rex Theodori-
cus auditus ex his cois exiti. i. tormenti sena-
torum cum ipse crimen legem
maiestatis delatus in Albini ipse rex molitur
i. laboraret trans ferre illud crimen ad to-
tu. senatum. quia securitate. i. tutela mei periculi. defenderim. i. liberaue-
rim innocentiam vniuersi senatus. i. cotius consulatus. **O** phia tu scis me p-
ferre. i. loq vera et nunquam me iactasse in villa mei laude. em pro qz. minuit
quodammodo secretum scie probant. i. laudantis se quotiens qz ostan-
do. i. manifestando factu. recipit pecuniam famam. i. mercede laudis ab homibz.
Hed tu phia vides qz euentus excepterit. i. liberauerit nrām innocentiam
nos subimus. i. sustinemus pecunas falsi sceleris. i. false nobis impositi. p-
pmis vere virtutis. **N**ota bm Venetia dolor duplicatus cum ab eo a q-
bonu merueras malu vent. **L**igitur Boetius oem bniuolentia exhibi-
tuerit senatoribz grauius doluit de sua officioe. **N**ota in ciuitate Ele-
rona cu Albinus esset accusatus de gū criminis. ita ut dicere reus lege
maiestatis. illud crimen rex Theodoricus voluit transferre ad totuz sena-
tu et ipsum damnare. sed Boetius exponens se pericul senatu liberauit
Cit nota q secretum scie est vtus q minus cum alijs virtuose operar.
iactando se vt scietur famam et laude pbl. **V**n Venecia. sciam potius
q famam attede. **E**t dt Macrobius. Sapiens glam sua in Scia poit.
stultus at in lande humana. vn dt Sidorus. q aliqd donum a deo largi-
tum in laude suā puerit. pculdubio vtur in vicium transire facit.

Nec Boetius oñdit se
perturbatū ex iudicuz
seueritate et inflexibili-
tate dices. **L**vñqz fa-
cioris. i. pccū manifesta-
pcessio. i. cui vñqz hois
pccū manifestū habu-
it iudices ita cōcordes
in seueritate. ut nō ali-
quos eo pvel ipse error
huani ingenii summit-
terz. i. flectez ad māz
vel editio fortunę. i. cuē
tus fortunat ex his in-
certa. cunctis mortalibz
supple hoibz summittet
ret alijs eoz. **S**i dicere
mūr voluisse inflama-

Minuit em quodammodo sese pbantis
scie secretuz. qtiens oñtando qz fcñ
recipit famę pciū. **D**z innocētiā nrām
qz excepte euentus: vides. **P**ro vere p/
tutis pmis. falsi sceleris penas subim
O phia tu scis me p-
ferre. i. loq vera et nunquam me iactasse in villa mei laude. em pro qz. minuit
quodammodo secretum scie probant. i. laudantis se quotiens qz ostan-
do. i. manifestando factu. recipit pecuniam famam. i. mercede laudis ab homibz.
Hed tu phia vides qz euentus excepterit. i. liberauerit nrām innocentiam
nos subimus. i. sustinemus pecunas falsi sceleris. i. false nobis impositi. p-
pmis vere virtutis. **N**ota bm Venetia dolor duplicatus cum ab eo a q-
bonu merueras malu vent. **L**igitur Boetius oem bniuolentia exhibi-
tuerit senatoribz grauius doluit de sua officioe. **N**ota in ciuitate Ele-
rona cu Albinus esset accusatus de gū criminis. ita ut dicere reus lege
maiestatis. illud crimen rex Theodoricus voluit transferre ad totuz sena-
tu et ipsum damnare. sed Boetius exponens se pericul senatu liberauit
Cit nota q secretum scie est vtus q minus cum alijs virtuose operar.
iactando se vt scietur famam et laude pbl. **V**n Venecia. sciam potius
q famam attede. **E**t dt Macrobius. Sapiens glam sua in Scia poit.
stultus at in lande humana. vn dt Sidorus. q aliqd donum a deo largi-
tum in laude suā puerit. pculdubio vtur in vicium transire facit.
Ec vñqz facinorū manifesta pcessio.
ita iudices habuit i seueritate pcordes
vt nō alijs vel ipse huani error ingenii.
vel fortuē peditio cūctis mortalibz incer-
ta summittere. **S**i inflamare sacras qdes
voluisse. **S**i sacerdotes impio iugula-
re gladio. **S**i bonis oibz necē struxisse
diceremur: pñtem tñ lñma pcessum qui
cū ve punisset. **N**uc qngentis fere passu-
um milibz pcul moti atqz indefensi ob-
studiu pvensius in senatum. morti pro

scriptionicꝝ damnatur. **P** meritos
de simili criminē neminem posse con/
uinci. cuius dignitatē reatus. ipsi
etiam qui detulere viderūt

re. i. incēdere sacras e/
des. i. ecclās. 2 si nos
diceremur struxisse. i. p
curasse necē. i. mortem
bonis ōibꝫ. 2 si dicere/
mūr īgulare. i. punire
sacerdotes impio gla/
dio. tñ pro sed sententia

Id est iudicium damnasset me p̄tēn̄t̄ h̄iūctum 2 p̄fessum criminē. sed nos p/
cul moti. i. absentes q̄ngētis milibꝫ passū 2 indefensi ob p̄fessus studiū
i. ppter studiū int̄ētis nos damnatur. i. adiudicamur in senatū morti
q̄ p 2 p̄scriptioni. At tūc exclamat dices. **Q** meritos. i. dignos vel b̄tos
iudicio nemīm posse quinci de simili criminē sicut nec ego iūste quicuſ
sum. cuius reatus. i. criminis dignitatē. i. innocētiā ipsi er̄ viderūt. i.
agnouerūt q̄ detulere. i. accusauere ut me. **N**ota q̄ iudices q̄nq̄ mouē
t̄ ad mīaz duplicitē de cā. p̄mo mō ppter errore humāi ingeni q̄ huāni in
geniū. ſepe fallit i iudicio q̄ ignorat vt̄ aliqui iūste de re ſentiat vel n̄. 2 ti
mēs deum ne iūste iudicet mouetur ad mām p̄cendo reo. **S**ed iudi
ces mouetur ad mām ppter euētum fortune q̄ incertus eſt hominibus.
q̄ em̄ iudez in alio damnat ſibi ſa cile q̄ fortunam euēit 2 illud debet
recordare. ſed nulla illaz cāz mouit iudices ad miferādum Boetio. ſed
ſcorditer ip̄m damnabat. **N**ota q̄ nullus debet damnari et̄ p̄ crimi
ne quaētūcꝫ enormi nili ſit p̄ns quicuſ vel criminē in iudicio p̄fessus
Boetius autem cum damnaretur nō erat quicuſ nec crimen p̄fessus. 2
erat abſens q̄ in ſtūdī atyētī. ergo iūste erat damnatus.

Nota q̄ Boetius cum damnaretur diſtabat a loco iudicij quin
gentis milibꝫ passū. 2 cum mille passus faciūt vñ miliare. Ideo bene
diſtabat ad q̄ngēta miliaria. **N**ota Boetius damnatus fuit p̄scripti
oni. **V**iquit̄ dī Proſcriptio eſt iudicialis ſententia lata 2tra aliquē cul
nomen. p ſcēlere de ſcriptura tabuleneq̄ delebatur. **C**ōſuetudo em̄ rho
mana fuit q̄ noia ſenatoꝫ quoꝫ ſilio r̄b̄s rhomana regebatur aureis
litteris in tabula enea ſcriberentur. vñ 2 p̄c̄ ſcripti dicebātur. **C**ōdī p̄
scriptus quaſi procul a ſcriptura poſitus. ſic Boetius erat p̄scriptus
q̄ nomē ſuū deletū fuit de tabula enea.

Quā vti alicꝫ ſceleris admixtiōe fuſca
t̄t̄ ob abitū dignitat̄ ſacrilegio mē co
ſciām polluiſſe mētiti ſe. Atq̄ 2 tu ſuſita
nob̄ oēm rex mortaliū cupiditēz denī
ai ſede pellebas. ſb tuis oclis ſaclegio

Hic boeti. expur
gat ſe de q̄bulſā obiec
t̄. ſed oñt vñ ſumpta
fuit rō obiectionis ſecū
da ibi. **S**ed o nefas.

Nota Boetio obij
ciebatur q̄ ipſe ſuſ ar
te nigromātica ſacrifi
caret d̄emonibus pro
dignitatibus achren
dis. **H**e hoc boetius
excusat ſe dices. **Q**uā
d̄ iiii

fugile mēa dignitatēz
vī prout ossulcarent. i.
denigrarent admixtio
ne aliciūs scleris. mē
tī sunt mā polluisse
conclām sacrilegio. i.
demonū obseqō ob am
bitum. i. ppter cupiditā
tem dignitatis adqui
rendē. atq̄ p certe. tu
insta. i. infesta nobis
pellebas de sede id ē de
loco cupiditatē oī re
num mortaliū. z sub tu
is oculis nō erat phas
esse locū sacrilegio id ē
cultū demonum. q. p
z. tu instillabas aurib
z cogitationibus meis
illud pythagorīcū. Deo
non dīs seruendū. nec pueniebat me caprare. i. optare p̄sidia. i. auxi
lia vilissimōz spiritiū id est dgnonum quem tu p̄ponebas. i. locabas in
hanc excellentiam: vt similem deo faceres. Prēterea innocens penetral
id est vxor domus meq. ceterus id est multitudo honestissimōz amicōz.
Et sacer Tymachus sanctus z que reuerendus ipso actu defendit me
ab oī suspicione huiusmodi criminis. **N**ota q̄ suetudo inuidōz est
cum non possunt alicui suā probitatem auferre. intuntur ipsam saltē ali
quo vicio denigrare. z sic phama Boethī denigrata fuit i vicio sacrilegij.
Nota q̄ sacrilegium est sacré rei furtū. z ponitur sacrilegus pro ho
mine sclerato. Quia sacrilegium ē cultura demonū siue idoloz. Inde sa
crilegus. i. idolatra. z sic capit in pposito. **N**ota q̄ ambitus media
producta ē cupiditas honoris. Sed ambitus media correpta ē circuit
Et pīmo modo accipitur hic. **N**ota q̄ phia repellit oī cupiditatis
bonoz exteroz. quod scribitur in primo libro de plantis. q̄ phia tria in
ducit. scz mentis illustrationē. felicitatis a ppetitū. z mollis affluentie cō
temptū. **N**ota phia facit hominem silem deo. non similitudine om
moda sed participatiua. ita q̄ hō participat alicui pditionis diuīnī scz i
telligentie. Unde Seneca. Hoc mihi phia promittit q̄ me parē deo red
dit. Et alibi dicit. Ulī speculatiuus est quasi deus in humano corpe ho
spitatus. **N**ota sacrilegiū non hz locum sub oclis phie. q̄ phia p
se oī agenda z facienda ordinatissime disponit. z non permittrit hominē
ad vana declinare. Quia dī Tullius in libro de finibus bonoz z malo
rum. Phia a superstitione liberat metu mortis non zturbat. z est super
stitione vana religio. scz ydoloz cultura. **N**ota penetral est secreta came
ra vel locus secretus interior in domo vel in templo. ybi reponuntur cli
nodia vel aliqua talia. z ponitur hic pro uxore boetij q̄ mchaphoram.

ponēdo h̄t̄n̄s pro h̄t̄ento. qz ipsa cōsueuit morari in penetratil. ¶ Notā
dum qz Hymachus fuit quidam nobilis rhomanus et sacer Poetū cu/
ius filiam Boetius duxerat noīe Elphia. qz Hymachus nō fuit tñ sanc^t
interius in affectu. etiam reuerendus in exteriori actu sic⁹ d̄t boetius

¶ Hic Boetius oñdit vñ fucit rō sumpta obiecti criminis quia
ex ipsa phia cui deditus erat. vñ d̄t exclamādo. Q nefas ipsi mali capi/
unt fidem tanti criminis de te o phia. et ppter hoc videbimur fuisse affi/
nes maleficio satrilegij qz nos sumus imbuti. i. instituti tuis disciplinis.

id est doctrinis. et sum⁹
instituti. i. formati tu
is morib⁹. ita nō est sa/
tis tuā reuerentia nihil
michi profuisse nisi pl/
ero. i. sponte tu potius
lacereris ab illis mea
offensione. Hoc d̄t boe
tius pro tanto qz intu/
riati sūt sibi. ppter phi/
losophiā tō mag⁹ intu/
riati sūt phieg⁹ sibi.
¶ Notā qz Boetius
vacabat studio fugie/
bat cōsortia stultor⁹ et quebat secreta loca ppter studiū. i. o putabat ipm
loqui cū demonib⁹ et eis sacrificare. ¶ Item qz Boetius fere onia qz vo
lebat facere sua sapientia faciebat. i. o putabat eū dñm habere familia
rem sibi obsequētem. Sicut Lipuleius opinat⁹ et de Socrate qz haberet
familiař dñ de quo fecit lib⁹ quem intitulauit de deo Socratis

¶ Hic Boetius
oñt se esse perturbatum
ex famelique lesione di/
cēs. Hic cumulus. i.
augmentatio accedit no/
stris malis qz existima/
tio. i. iudicij plurimo/
rū. i. vulgarium nō spectat
i. nō recipit merita re/
rū sicut hō meret. sed
expectat euētū fortunę
id est indicat hominem
fin qz fortuna se habet
circa episum. et ea tātūz
iudicat vulgus esse pro/
uisa a deo que cōmen/
dauerit felicitas id est

prospera fortuna . quo
fit . i . ex quo securerunt ex
istimatio bona deserat
infelices . vñ me piget
. i . redet reminisci q̄ nūc
sint rumores populi . z
q̄ multiplices . q̄ proz
diffone . i . discordantes
sententie sint de me .

Nam quidam dicunt
me reum esse . quidā non . hoc em̄ dixerim . id est volui dixisse ultimam esse
farcinā . i . grauissimum pondus aduersus fortunę q̄ dū aliquod crimen affi
gitur . i . imponit miseris . i . infelicibus ipsi credunt meruisse super illa q̄
ip̄ si miseri p̄ferunt . i . patiunt̄ . z ego bonis oīb pulsus q̄ in exiliū relega
tus . z eructus dignitatib⁹ q̄ monatione p̄scriptus . z fedatus . i . macula/
tus existimatione . ego q̄ prius hōste honestus reputabar nūc scelerē de
formis reputor . z tuli . i . recepi supplicium . i . pena ob beneficium . i . p̄ter bñ/
freūm **N**ota q̄ vulgares non iudicāt bñ merita reūvz hō meret
aliquid . vel non . sed iudicant bñ euentū fortunę vñ hoiēm bene fortuna/
tum iudicant felicē . male fortunatum iudicant miserę . sed tale iudiciū fal
sum ē . **Vñ d.** Seneca . xlvi . eplā . Non felicēs hunc estimēs quē vulgus
appellat felicē ad quem pecunia p̄fluxit . sed illū cui oē bonum inādō est
erectū z extensum . **I**es bona estimatio deserit infelices q̄ primū malū
quod infelices incurunt ē q̄ vulgus male de ipsis opinat̄ . credit ei vul/
gus ea q̄ miseri patiunt̄ q̄ ex merito talia patiant̄

Nic boetius ostendit
se esse perturbatū ex his
q̄ videt in mundo gna
liter . s . bonos deprimi/
z malos extollī . dī . **V**/
go vīdeoz videre . i . cog
noscere nefarias offici/
nas . i . malas societa/
res sceleratoz hoīm flu
ittes gaudio . q̄ pro z
lyticā z quēq̄ p̄ditissi/
mū . i . pessimū imminē
rē . i . insistentem nouis
fraudib⁹ delationib⁹ . i .
accusationum . z video
bonos iacere p̄stratos
. i . depressoz terrorē no
stri discriminis . z etiā
video quēq̄ flagiosū
. i . prauū hoiēm incita.

aliquod crimen affigitur : que p̄ferunt
meruisse creduntur **E**t ego quidē bo/
nis omnib⁹ pulsus . dignitatib⁹ exu/
tus . existimatione fedatus . ob benefi/
cium supplicium tuli

Videre at vīdeoz . nefarias scelera/
toz officinas . gaudio leticiaq̄ fluitan/
tes . per ditissimum quenq̄ nouis delati/
onum fraudib⁹ imminentem . iacere
bonos nostri discriminis terrore pro/
stratos . flagiosum quenq̄ ad auden/
dum quidem facinus impunitate . ad
efficiendū vero p̄mīs incitari . In/
fontes at non modo securitate verū ip/
sa etiam defensione priuatōs . Itaq̄ li/
bet exclamare .

ri ad audiēdū. i. ad presamēdū facīmus. i. pccm impunitate. i. sine pe-
na. vero p h̄ incitare p̄mis ad efficiēdū. i. ad ppetrādū facin'. i. pccm. at
p h̄ ut ego video infantes. i. innocētes. nōmō. i. nō tm̄ p̄uatos securitate.
ver̄ etiā defensōe. Itaq̄ pro ḡ. liber. i. placet mihi exclamare ad deū cœ
li quare talia p̄mittat in mūdo ut mali exaltētur & boni dep̄mātur.

Nota q̄ boetio qui erat turbat̄ metis & in statu miserię videbat
q̄ mali in hoc mūdo eēnt potētes & viuerēt impuniti. boni at̄ impotētes
& viuerēt irremunerati. sed phia in quanto huius ipm̄ p̄solādo probat
malos semp̄ esse impotētes & bonos esse potētes. & malis nūq̄ deesse sua
supplīcia & bonis nūq̄ sua p̄mia. **N**ota q̄ officię dicitur domus
officialium ubi reponit̄ur ea q̄ ad ipsos spectat̄ & ad eoz officia sicut sūt
cēlaria & granaria. & alia hm̄oi. hic at̄ accipiūt̄ur officiē. p̄ p̄gregatione
malor̄. & dicitur ab officio cis. qd̄ est noceo ces.

Deturum quintum primi libri.

Ostelliferi conditor orbis
Qui ppetuo nixus solio
Rapido celum turbine versas
Legemq; pati sidera cogis
Ut nūc pleno lucida cornu
Lotis fratris obvia flammis
Condat stellas luna minores
Nūc obscuro pallida cornu
Phebo pior lumina perdat.
Et qui primē tempore noctis
Agit algentes hesperus ortus
Solitas iterum mutet habenas.
Phoebi pallens lucifer ortu.
Tu frondis hue frigore brume
Stringis lucem breuiore mora.

Hic incipit qn̄
tū metrū huius p̄mi li-
bri qd̄ d̄r̄ p̄indarīcu ab
iūetore anapesticum a
pede p̄domināte. **E**st
at̄ anapestus pes p̄tra-
rius dactylo p̄stās ex p̄
mis duabus brenib⁹ &
tercia lōga syllaba & ē
metrū acatalecticum.
.i. sine defectu. **I**n h̄
at̄ metro Boetius ex-
clamat p̄tra p̄uidētiāz
diuinā admirās q̄ oia
regāt̄ a deo p̄ter actus
humanoz licet hoc fal-
sum sit tñ Boetio sic
videbatur fm̄ statum
turbatum. **P** diuidi-
tur. p̄mo p̄medat di-
uinā p̄uidētiā ex gub⁹
natiōe celestū & tres
triū sedo tāgit act⁹ huā
nos n̄ r̄gi a do. z̄ rogat
deū vt r̄gat act⁹ hoim.
scđa ibi **Q**ia certo. c̄tia
ibi. **Q**uisq̄ rez. p̄ma
didit. p̄mo p̄medat r̄gi
mē diuine p̄uidētiē circa
coelestia. **P**ecundo

magis circa terrestria
ibi. **T**ua vis variū te/
perat. **P**rimo dicit. **O** Agiles nocti diuidis horas
conditor. i. creator orbis stelliferi. i. ferentis stellas. qui nixus. i. adiunctus ppetuo solio id est
eternus sedi. versas. i. frequenter vertis cœlum rapido turbine. i. velociter mo-
tu. et cogis sidera pati legem. i. debitum ordinem ut ipsa luna nunc. i. aliquā
do lucida pleno cornu sicut in plenilunio obvia. i. opposita rotis flaminis
i. luminibus fratris. i. solis. ipsa luna condat. i. abscondat minores stel-
las que in plenilunio non videtur ppter maius lumen. et tu cogis nunc. i.
aliquā ipso luna existens pallida obscuro cornu. ipsa existes ppter phœ-
bo. i. soli. perdat. i. amittat. lumina. i. lucem. q.d. **T**u facis ut luna quan-
tomagis recedit a sole tantomagis illuminat et lumine suo obscuratur mi-
nores stellas. et quanto magis a propinquo soli tanto plus obscuratur. et
tu cogis ut hesperus. i. stella vespertina q agit algentes. i. frigidos ortus
te noctis. i. increpusculo qd est prima pars noctis sequendo soles. iste he-
sperus de mane lucifer dictus. pallens in ortu phœbi itez mitet solitas
habenas. i. solitos cursus. nam cum de vespe sequntur solem de mane. pcedit
ipsum. et tu stringis i. coartas lucem. i. diem breuiore mora tpe brumam. i.
hyemam. frondiflue. i. facientis froudes fluere. et cu feruida estas venerit.
tunc tu diuidis. i. distinguis agiles horas. i. breues horas noctis. q.d. tu
facis q tpe hyemali noctes sunt pliorum dieb. i. tpe estivali ecouerso
C Hordum q deus dicit stellifer orbis qzab ipso de pender coe-
li et tota natura. **F**x. xij. methaphys. Et dicit residere in ppetuo solio qz i
ceulo qd est ppetuum. nam cœlum est locus deoz et spirituum. et oes barbari et
greci. et qcunqz putant deos esse eum locum q sursum est deo attribuunt tan-
qz immortale inmortali coaptates. pmo cœli et mundi. **E**t dicitur vertere cœlum
rapido turbine. motus enim firmamenti dicitur rapidus. qz suo motu rapit se
cum alias speras. **U**n nota verso est ybum frequentatiuum et frequē-
ter vertere. et hoc iniuitur q cœlum se mouet et non cessabit. qz dicit omē-
tator. non est timendum q cœlum stet. **E**t rō. qz mouens cœlum mouet sine
satigatione et sine pena. xij. methaphys. **I**deus est nixus ppetuo so-
lio. i. puentius perpetuo cœlo. **U**n ds tripliciter est in yniuerso. scz essenti-
aliter seu pntialiter. sacramentaliter seu mysterialiter. et misericordialiter.
Essentialiter suu pntialiter in suayra claritate in qua ipsum hō nunqz
vidit. sicut dicit ppheta. Deus nemo vidit vñqz sicut ipse est in perpetuo
solio. **S**acramentaliter seu mysterialiter deus est in sacramento eucharisti-
stie qz rata sive credimus. **S**ed misericordialiter deus est ybiqz. sicut q dicit
scriptura. Misericordia domini plena est terra. **E**t inde puenit dictum
comune sicut q dicit scriptura. Deus est ybiqz. **N**ota sicut Vigitio-
ne. solium est sedes regalis ex solidis lignis facta dicta a soliditate. i. a fir-
mitate. **N**ota qz ds cogit sidera pati legem. non violenta nec coacta mo-
tione. qz nullum violatum ppetuum sed cogit ea voluntaria ordinatione
obseruare legem. i. determinatum motu ut tpe eis statuto orientem et occidentem
Nota qz luna de se est corpus opacum recipiens lumen a sole. et in ea pte
qz est versus solem illuminans. cu at directe opposita sit soli sicut in plenili-

no. tunc lumine suo obscurat minores stellas. eo q̄ maius lumen diffuscat minus. sed cū luna est in ista p̄t celi in qua est sol sicut sttingit in p̄tione. tunc superius p̄t q̄ est plus solem est illuminataz inferior p̄t q̄ est plus nos est obscurata. et tunc nihil videm⁹ de luna. sed cū incipit elongari a sole tunc p̄t elongata incipit modicū apparere nobis. et tunc dicimus esse non in lumen. et quanto plus elongatur tanto plus apparet nobis illuminata.

Nota boetius dicit solem esse frēm lunę. q̄ fīm fabulas Juppiter cōcubēs cum latona genuit ex ea duos gemellos sc̄z phœbū q̄ dī sol. et dyana q̄ dī luna. et fīm fabulas sol est frater lunę. **N**ota stella q̄ de vespere seq̄ tur solem et de mane p̄cedit h̄nt diuersa noia. **P**ez p̄t sum. Lucifer aurora venus vespere helisperus idem. Quo at sit possibile q̄ eadem stella de vespere sequatur solem et de mane p̄cedat. dicit aliq̄ q̄ hoc nō sttingit in una et eadem p̄te anni sed in diuersis. Dicit enim q̄ in estate sequitur solem tūn hyeme p̄cedat. sed hoc est p̄tra om̄s auctoress dientes hoc esse in eodem p̄te anni. Alij dicit q̄ mercurius et venus sint stellæ similes coloris et qualitatis. quia et una quinq̄ sequitur solem alia p̄cedit. et sic videtur ea una stella q̄ sequitur et que p̄cedat. sed hoc nō est. Elguitio dicit q̄ venus est altior sole. et loquitur fīm antiquos astrologos q̄ locauerūt venerem supra solem. Cum igitur sttingit q̄ venus et sol similis veniunt ad occasum q̄ ven⁹ est altior diuitius videtur in sero q̄ sol. eadem rōne citius videtur in mane. q̄ uis eq̄ cito discurrat. Nam citius s̄videtur ascēdētia remota q̄ p̄inque et diuitius videtur descedētia remota q̄ p̄inqua. licet equali motu incedat. sed moderni astrologi locat venerem sub sole. Alij dicit q̄ una est stella q̄ uno p̄te sequitur solem alio p̄te p̄cedit. et dicit fīm Ptolomeum q̄ illa stella epicyclum in cuius circūferētia defertur corpus eius. Est aut epicyclus circulus prius cuius centrum est in circūferētia orbis deferentis. Huc at est ita q̄ epicyclus veneris semper est cum sole. ita q̄ si protrahat linea a centro terrę et centrum epicycli veneris ad firmamētum. eadem linea trahit p̄ cētrum solis et nō multum distabit ab eo. cum at venus feratur in circuitu epicycli. aliquā erit in eadem linea cum sole. aliquā p̄cedit. aliquā sequitur. Item mora solis sup orizōtem facit diem cum dies sit latitudo solis sup terrā. **N**ota at solis sub orizōte facit noctē. et q̄ sol lōgio rem facit moram p̄striali sup orizōtem et breuiorem sub orizonte. Ido dies st̄tuales lōgiores sunt noctib⁹. In hyeme at sit ecōuersio ppter qđ dī es hyemales breuiores sunt noctib⁹.

Tua vis variū tempat annum

Ut quas boree spiritus austert
Reuebat mitis zephyrus frondes
Queq; arcturus semina vidit
Syrius altas yrat segetes
Nihil antiqua lege solutum

Chic boet⁹ p̄men dat regimē diuīs. p̄uidētiē magis circa trestria sc̄z circa p̄res anni dīces. **D**eus tua vis. i. p̄tētēp̄at. i. ordīat variū annū. i. diuersas p̄res anni. ut mitis zephyrus. i. venus synalis. reuehat. i.

N.B.

reducat frondes quas Linquit proprie stationis opus
auffert .i. destruit spūs
bozeg id est flatus bozeg .z tua vis temperat ut quecūq; semina vidit ar-
eturus illa stella altas segetes id est longas segetes vrat syrius id est stel-
la canicula tpe estivali. Et subdit nihil solutum .i. segregatū antiqua le-
ge .i. cierna lege diuīnē .piudentię linquit .i. derelinquit opus p̄p̄ie itatio-
nis .i. ad quod opandum est statutū. ¶ Nota q̄ quatuor sunt p̄tes
anni .ver. hyemis .autumnus .z estas. In vgre flat ventus q̄ d̄r zephyrus
q̄ est collateralis fauonij .z q̄ flatas eius est lenis. Ideo d̄r mitis .z pdū/
cit viridia. In hyeme .z maxime in principio viget flatus bozeg q̄ est ven-
tus collateralis a clonis cuius flatus est fortis .z frigidus .z destruit vi-
ridia denudando arbores. ¶ Nota q̄ arcturus est stella cīrea maiorez
vysam q̄ d̄r videre semina .qr tpe sui oris quo oritur cum sole tunc semi-
natur sicut in autumnu. ¶ Nota syrius est stella q̄ alio noīe d̄r canicu-
la. Et d̄r syrius a syren q̄ est tractus ppter longum tractu caloris .z ap-
paret cum sol est in cancero .z d̄r vretere getes .i. maturare. ¶ Nota de ar-
cturo dicit Isidorus in li. ethimologiā .arcturus est sidus post caudaz
maioris vrlē positum .z oris tpe autumnali. sed d̄r Ciegetius arctur ori-
ri post idus septemb̄is .xviij .kal .octob̄is. Itē d̄r Isidorus .canicula ē tel-
la .z d̄r syrius q̄ estiuis mensib; in medio centro celi est .z iuncta cum so-
le duplicat calor eius .z dissoluunt corpora .z euaporant. a qua stella d̄r di-
es caniculares in q̄bus molestę sunt purgationes.

¶ In ista pte boetius
tangit actus hominū non
regi a p̄udentia diuī-
na .sed derelictos regi
mīni fortunę dicens.

¶ Deus tu gubernans
oia certo fine .i. certo
ordine ad fine .z respu-
is .i. spernis regere so-
los actus hominū .z ergo
o rector d̄r .tu merito
cohibere .i. coercearis .
cur lubrica fortuna .i.
instabilis fortuna ver-
sat .i. sit tantas vices
.i. alternationes .qr ip-
sa p̄mit insontes .id ē
innocentes noxia p̄ce-
na debita sceleri .i. hōi
scelerato .z peruersi mo-
res .i. homines pueri in
morib; residet in celo
solio id ē in alto loco .

¶ Omnia certo fine gubernauis
Hominum solos respuis actus
Merito rector cohibere modo
Nam curtantas lubrica versat
Fortuna vices p̄met insontes
Debita sceleri noxia pena
At peruersi resident celo .
Dores solio .sanctaq; calcant
Iniusta vice colla nocentes
Latet obscuris condita virtus
Clara tenebris .iustusq; tulit
Crimen iniqui
Nil periuria nil nocet ipsis

Fraus mendacij compta colore
Hoc cum libuit virib[us] vti
Quos innumer[is] metuunt ppli
Summos gaudent subdere reges

z ipsi noctes. i. mali
calcat sc̄a colla. i. colla
sc̄or homi iusta vice.
id est iusta alteratione
qui sancti potius debe
rent calcare colla nocte
tum q̄s econuerso. z cla
ra virtus. id est homo

clare virtutis z bonis operibus facit p̄dita. i. abscondita l' nō manifesta
obscuris tenebris. i. ab hoīb[us] vicio obscuratis. z iustus homo tulit id est
sustulit crīmē iniqui hominis. z giuria nil nocent ip̄lis iniquis. nec fraus
compta id est ornata mendacij colore. i. falsa a p̄p̄retia nocet ip̄lis. h̄c cū
praus libuit vti virib[us]. i. exercere vires. quos prauos metuant innume
ri populi. i. vulgares. tūc ipsi gaudēt subdere. i. supplantare summos re
ges. i. bonos z lapides quoꝝ est regere z alios gubernare. ¶ Item deus
omnia gubernat certo fine. q̄a d̄t p̄metator. z metaphysi. Deus est men
sura om̄i z regula z infallibiliter vep̄ metrum. Et p̄metator d̄t p̄mo coe
li z mūdi. Entia diuina nos gubernat z regūt. in nobis sunt quali finis
¶ Item illō qđ est sapientissimus regit certo fine cū sapientis est regere. sed
deus est sapientissimus eo q̄ sapientia a deo p̄cessit. ¶ In scriptura. Q̄is
sapientia a deo est. ¶ Nota Boetius vidit in mundo bonos deprimi. z
malos exaltari. cum tñ potius fieret econuerso. Jo sibi videbat q̄ acrus z
opagationes hoīm nō regeretur a deo sed magis a fortuna q̄ hūc humiliat
z hūc exaltat. Jo Boetius deo p̄queritur.

O iam miseras respice terras
Quisquis rerum federa nectis
Operis tanti pars non vilis
Homines. quatimur fortū salo
Rapidos rector comp̄me fluctus
Et quo celum regis immensum
Firma stabiles federe terras .

di nos quatimur id est concutimur salo. id est mari z amaritudini for
tunę. Ideo tu deus comprime id est restrinque rapidos fluctus id est ma
gnos impetus fortune. z eo feedere id est regimine quo regis immensum
celum. tu firma id est robora stabiles terras id ē homines stabiles in
terra. scilicet quos tu creasti vt inhabitent terram .

¶ Nota Boetius dicit hominem non esse vilem parrem mundi.
quia scribitur in prologo libri de pomo Aristotelis. Homo est dignus/

¶ Hic Boetius ro
gat vt deus regat ac /
tus hominum z homi
nes sicut regit celum
dicens. ¶ quisquis de
us es tu qui nectis id ē
coniungis feedera. i. co
cordias rerum. respice
miseras terras. i. hoīc
in terris habitantes.
nos enim homines nō
sumus vilis pars sed
valde nobilis tanti
tui operis. id est mun
di nos quatimur id est concutimur salo. id est mari z amaritudini for
tunę. Ideo tu deus comprime id est restrinque rapidos fluctus id est ma
gnos impetus fortune. z eo feedere id est regimine quo regis immensum
celum. tu firma id est robora stabiles terras id ē homines stabiles in
terra. scilicet quos tu creasti vt inhabitent terram .

sima creatura similitudo oīm ad imaginem dei factus. et iij. de aīa qdām
modo aīa uenit cūm oīb creaturis. uenit em cum angelis in intelligē
do cum brutis in sentiendo. cū plantis in vegetando. cum lapidibus in
estendo. ¶ **N**ota Boetii qpat fortunā salo. i. mari. Picut em nauis
vndis marinis iactat in altum nunc. et nunc in profundum: sic hō g fortu
nam nunc in pspertate leuat: nunc in aduersitate deūcitur

Chic incipit qnta
psa h̄ primi libri. in q
Boetius ostēdit quō
phia se habuit ad suaz
queriuonā. et qd ex ea
cognouerit. sedo phia
quādam dicta boetij ir
rationabilia puipen
dit. tercio sub breuita/
te recolligit ea q ipsū
boetium piorbant. q
to phia dat modum re
medendi ipsum boetū
Sed a ibi. Itaqz non
tam me loci huuius. ter
cia ibi. Et tu qdem de
tuis. quarta ibi. Sed
qm plurimus Dicit
primo. Postqz ego bo
etius declarari. i. tra
rōnum loquacis sum.
hec supple p̄dicta qn
nuatio dolore. i. assidu
a turbatione. illa sup
ple phia placido vultu
nihil mota est. i. irata.
meis qstibz. i. de meis
quarimonis. inquit. i.
dixit. **L**um. i. qm Ego
vidissim te boetū mœ
stum. i. tristē. g. p. et la
chrymantē. i. flentem.
ilico. i. statim cognoui
te miser. g. p. exulem
i. paciente exiliū. s. q
longinqui. i. remoti
eset illud exiliū ego ne
sciebā. i. ignorabā. nisi
tua orō. i. fimo mihi. p.

Croso quinta primi libri

Increpatio phie curse exulem putz
propter longinquitatē vrbis cum ei
patria sit paradylus

DEc vbi p̄tinuato dolore dela/
traui illa vultu placido. nihil
qz meis qstibz mota. ¶ **L**um te inq
mestū lachrymantē qvidissez. ilico mi
ser. exulēqz cognoui. **S**ed qz id lōgin/
quū eset exiliū. nisi tua p̄diodisset orō
nesciebā. **S**ed tu qz pcula p̄zia. non q
dem pulsus es. s. aberrasti. At si te pul
sum existimari mauis: te poti ipse pe
pulisti. Nā id quidē de te nunqz cuiq
fas fuisset. Si em cō oriundus sis pa
trie reminiscaris. nō vti atheniensiz
quōdā multitudinis imperio regitur
Sed eius vnu dñs est et vn⁹ rex vn⁹
et princeps q regit eam. Qui frequen
tia ciuiū nō depulsione letat. **L**ui agi
frenis atqz obtpare iusticie: summa li

bertas est. **I**n ignoras illam tue ciuitatis antiquissimam legem qua sanxitum est ei ius exulare non esse quisquis in ea sedem fundare maluerit?

Nam qui vallo eius ac munime continetur. nullus metus est. ne exul esse mereatur. **A**t quisquis inhabitat eam velle desierit. pariter desinit etiam mereri.

Trig. i. de qua patria sis oriundus. i. natus. non. vti pro sicut ciuitas Athenium quodam regitur imperio id est ex pcepto multitudinis id est in electo rectorum. **S**equitur greci quod tam valet in latino. sed unus est dominus et unus rex. unus et pncps qui gaudet de frequentia. i. frequenti inhabitacione ciuium. i. incolarum et non de pulsione. cuius regis agi. i. duci frenis. i. pceptis. atque per obtemperare. i. obedire iusticie summa est libertas. an per nullum quid ignoras illam antiquissimam legem id est statutum tuę ciuitatis. i. recte romanum quia sanxitum id est affirmatum est ius non esse id est ad eam non grincere exulare. i. exilium pati qui quis. i. qui cunctis maluerit. i. optauerit fundare. i. locare in ea ciuitate sed i. habitatioem suam. nam pro quia quod trinctorum id est comprehenditur vallo ac munimente eius supple ciuitatibus nullus merus id est timor est illi ut mereatur esse exul. at pro sed quisquis desierit id est cessauerit velle inhabitare ipsam ciuitatem pariter desinit etiam mereri id est meritum consequi. **N**ota quod delatrare ppe est canum. in proposito autem delatrare est urgente dolore contra romanum loquuntur sic Boetius quia dixit actus hominum non regi a deo contra romanum loqueretur ergo dicit se delatasse. **N**ota non est hominis sapientis moueri ex his que dicuntur ab insipienti contra romanum. sed magis debet insipientem instruere et consolari. ergo philosophia non fuit mota ex questib; Boetii sed magis ipsum consolabatur. **N**ota phia cognovit Boetium esse miserum et exulēm. **N**iser est ille cuius animus sequitur mutationem rerum temporalium ita quod extollitur in prospis et depnititur in adversis. **E**xul in proposito est ille non qui mutat regioem sed qui agit contra romanum. **N**ota quod lachrymas potest cognoscere homo in turbata. sed quantum turbata sit non cognoscitur nisi sermone dolentis. ergo dicit philosophia lachrymis cognoui te esse exulēm. sed quantum esset exulum nesciebam. nisi tua oratio mihi prodidisset. **N**ota quod ille pulsus est a patria quod omnino romanum amittit. sed ille aberrat quod infra patriam in aliquo romanum retinet et in aliquo amittit. **B**oetius autem non

didisset. i. reuelasset. i. tu supple boeti. quod pro certo non es pulsus quod pcul. i. valde remote a patria. i. iudicio romani sed aberresti. i. deuiasti at pro sed. si te manuisti. id est magis vis existimare pullum a patria potius supple tu ipse pepulisti te Boctium. **T**u pro quo quoddem per certum id supple repellere te a patria nunquam finis fecisti. i. licet uero. cuiusque supple hoc. si enim remiscaris. i. recorderis cuius pa-

erat pulsus pcul a patria qz non totā rōnem amiserat. crēdebat em̄ oīa
regia deo. sed in hoc aberrabat q actus hom̄ a deo regi non putabat
¶ Nota de p̄ia hōis quē ē recta rō loqtur Seneca in de remedij for
tuito p̄ dicens. Patria ē vbi cunḡ hō bñ est. illud āt quod bñ in hōie est
non in loco ē. In hōis inq̄ peate est si sapiens est non peregrinal. si stult⁹
exulat. ¶ Nota a p̄ia rōnis nullus boetii expulit nisi ip̄ se seipsum. qz
boetus non alieno imperi. sed p̄prio defectui terminos rōis exi
uit. ¶ Nota ciuitas Athenicium regebat imperio multitudinis. pri
mo em̄ eam regebant reges postea succedente t̄p̄e principes. tandem pro
regimine eū singulis annis eligebam̄ xxxvij. sapientes. sed p̄ia rōis tm̄
vno principe regis sc̄z deo q est regula recte rōnis. ¶ Nota hō dī ori
undus a p̄ia rōnis inq̄tum aia eius intellectiu. quē vtr̄ recta rōne a
deo oris. ¶ Nota int̄m hō. manet in p̄ia rōnis inq̄tum deo subyic̄t
legi diuin. ⁊ qz deus in subiectione suoꝝ delectat. idco lq̄ta in multitudi
ne ciuit̄ tñon in expulsiōne coꝝ. Repellit at aliq̄s a p̄ia rōnis deo rebel
land⁹ ⁊ a recta rōne recedendo. ¶ Nota q obt̄par se deo ē summe liber
qz in quanuem aliq̄s agit fm̄ rōnem intantū est liber s̄z p̄ obt̄par se deo
homo maxime agit fm̄ rationem. ergo talis maxime liber est. Unde
Seneca. li. ep̄la dicit. Queris quæ sit libertas. Libertas vera est nulli
rei p̄terce deo seruiri. quanumque prospera ⁊ a querela ferre. ⁊ fortunam
in equū ducere. ¶ Nota q a ciuitate rōnis nullus exulat nisi p̄ af
fectionem rgalium. talis at affectio est voluntaria. ⁊ idco sola voluntate
aliq̄s exulat a tali ciuitate. ⁊ qz talis affectio non p̄ hoīem occupare q̄/
diu est infra terminos recte rationis. idco dī phia. Nam q vallo e. zc.

¶ Hic phia qdam di
cta irroabilita boerij p̄
ui pendit dicens. Ex q̄
aberrasti a p̄ia ratio
nis. itaq̄ pro ergo. nō
tam. i. non tm̄ facies. i.
dispositio huius loci. i.
exilij. q̄. i. quātum tua
facies. i. interior dispo
sitio mentis tuę mouet
. i. perturbat me phi
losophiam quē deicta est aduersitate fortunę. Et quia superius conque
stus fuit de carentia bibliothecę librorum istam carentiam paruipendes
philosophia dicit. nec ego philosophia. requiro. i. inuestigō parietes bi
liothece comptos. i. ornatos. ebore id est ossibus elephantum. ac. p̄ etiā
vitro id ē gemmis p̄ciosis. q̄. i. inquantum. supple requiro sedem. i. tran
quillitatem tuę mentis in qua mente. non collo caui. i. nō posui libros.
sed illud quod facit precium id est preciositatem libris sc̄z sententias me
orum librorū. ¶ Nota q boetus supra conquerendo de statu suo
solum deplanxit incommoda corporalia non curans dictionem animi
sui. Unde philosophia contra hoc solum deplanxit animi sui deictio
nem. ⁊ incommoda corporalia paruipendit.

Et q̄ superius quarta prosa dixit Boetius **N**ūquid nō mouet te facies
huius loci ideo ph̄ia hic sibi r̄ndēt. m̄ltō plus mouet ppter animi de-
iectiōēm q̄ ppter locum exili⁹ in quo existis hō eīm fortis animo omni lo-
oco vtitur pro patria. vii **Q**uidius in libro de factis **P**mne solum for-
ti patria est yr̄ pscib⁹ equor. **E**t q̄ er⁹ p̄quisitus fuit de bibliotheca respō-
der ph̄ia q̄ ip̄a potius deplāgar sententias libroꝝ quas p̄ obliuio eīm p̄/
dit q̄ cauentiam bibliothecę t̄ libroꝝ.

C Hic ph̄ia sub breuitate recolligit quę Boetium perturbauerūt
dicens. **E**t tu Boeti dixisti p̄a de tuis meritis. i. factis in ȝmune bonū
id est ppter utilitatem oīm hom̄im. sed sup̄ple dixisti pauca sup̄ple bñficia
tibi evenisse. p̄ m̄ltitu-
diē gestoꝝ. i. factorꝝ tuo
rū t̄ tu meōrasti. i. reci-
tasti nota. i. manifesta cū
cris hoīb. de hoītate.
scz de saluatōe fñat⁹.
vel falsitate. i. ap̄ilatio-
ne falsarꝝ lrꝝ obiecto-
rū. i. imputatorꝝ tibi. q̄
dem. p̄ certo tu strictum
putasti. i. existimasti at-
tingēdū sup̄ple ē recte
i. r̄onabiliter de scele-
rib. i. de vicis q̄ pro t̄
fraudib. i. deceptiōib.
delatorꝝ. i. accusantur
q̄ ea. i. oīa ista celeb̄et
i. meōrēt meli⁹. q̄ p̄ t̄
vberiuis. i. copiosus oī-
re. i. sermōe vulgi reco-
gnoscēs. i. meōrāt̄ oīa
et̄ tu boeti increpuisti
vehementer. i. fortiter fa-
ctu. i. op̄iniuisti sp̄at̄
sup̄ple toti⁹. t̄ tu er⁹ do-
lūisti de nr̄a crīmātōe
i. vitupatiōe t̄ etiā tu
flicuisti. i. dt̄flicuisti dam-
na. i. crīmia lese op̄iois
i. maculat̄ famē tuꝝ.
postremo id est ultimo
dolor incanduit aduer-
sus fortunam id est cō-
tra fortunā. q̄ p̄ t̄ sup-

C Et tu quidem de tuis in com-
mune bonum meritis vera quidem.
sed pro multitudine gestorꝝ tibi pau-
ca dixisti. **D**e obiectorum tibi vel hoī/
nestate vel falsitate: cunctis nota meō-
rasti. **D**e scelerib⁹ fraudib⁹ q̄ delatorꝝ
recte tu q̄dem strictim attingēdūm pu-
tasti. q̄ ea melius vberiusq̄ recognos-
cētis omnia vulgi ore celebrētūr. **I**n/
crepuisti etiā vehemēter iniusti fac-
tum senatus. **D**e nostra etiā crīmā-
tōe doluisti. **L**ēs quoq̄ opiniois dā-
na fleuisti. **P**ostremo aduersus fortu-
nā dolor incaduit. p̄quisitusq̄ nō equa
meritis p̄mīa pensari. **I**n extremo mu-
se sequiēt̄ ut vtiꝝ celum terras quoq̄
pax regeret posuisti...

ple tu. **B**oeti conquistus es nō pensari id est retr̄bui equa. i. dīg p̄mīa.

meritis. i. pro meritis **I**n extremo. i. in fine senient^s mus. i. furiens me
tri tu. ppolusti. i. dedili. vota. i. pces & ea pax supple diuine. pudentie re
geret terras. i. hoies terrenos. vti pro sicut regit celum. **N**ota q̄ ista
oia fuerunt causa perturbationis boeti⁹ & pertranctant ea in quarta pro/
sa in fine metri. scz **S**stelliferi.

C **H**ic phia dat mo
dū medendi ipsum bo
etium dicēs. **S**ed qm̄
plurimus tumultus. i.
valde magna multitu
do affectuū. i. passionū
incubuit. id est instic
tibi. & dolor ira & mœ
ror. i. tristitia distrahit
te diuersum. i. ad diuer
sa. idco sicut nunc men
tis es nondū ctingunt
i. respiciunt te validio
ra remedia id est fortio
ra medicamenta. **I**ta/
q̄ nos vtemur paulisper id est modicū leuioribus remedijs vt ea que in
duruerunt id est indurauerunt. in tumorē. i. inflaturā. perturbationis
bus. i. tristicijs animi influentibus id est euentialib. & vt illa mollescat
i. mollia fiant blandiore tactu. i. leuiori medicina ad recipiendū vim a/
crioris. i. fortioris medicaminis. **N**ota q̄ Boetius fuit distractus
multitudine affectionū. scz ira. mœror. & dolore. Nam ira trahit hoiem
ad vindictā. dolor ad desperationem. mœror ad totius metus aggra
tionem. **I**deo dicit phia. q̄ sua perturbatione iam non possit sustinere for
tiora remedia. sed velit sibi adhibere leua. vt per talia p̄paratus & dispo
situs p̄sequenter posset percipere remedia acriora.

Detur sextum libri primi.

T **H**ic incipit sextum
metrum huius primi qd
dicitur metrum glyconis/
cum ab inuentore. chori
ambicuz a pede p̄gōmī
nante. **A**st autem chori/
ambus pes constans ex
prima & ultima longa &
duabus medijs brevib.
Unde primus pes hu⁹
metri est spondens. **S**e/
cundus choriamby. **T**er-

Um phebi radijs graue
lancris sidus inestuat
Tum qui larga negantib
Sulcis semina credidit
Alusus cereris fide
Quernas pergit ad arbores

Nūc purpureū nemus.
Lecturus violas petas
Aum seuis aquilonib⁹
Stridens campus ihornuit
Nec queras auida manu
Vernos stringere palmites
Unis sileat frui.
Autum no potius sua
Bacchus munera ḡtulit.

cins pyrrhikius q̄ est
pes ḡtis ex duab bre
uib. et loco ei' aliqñ po
nit iāb q̄stat ex p̄ma
breui et vltia lōga. In
h̄ ḡmetro phia pbat
dcm suū p exēpla. Et ei
q̄ boetio p nūc nō que
nirēt remēdia fortia. I^z
alio tpe. pbat ḡ q̄ oia
req̄at tps detinūatum
et si sit extra suū tps n̄
p̄spātur. et h̄ pbat t̄b
exemplis scđo rāgit tē
pora n̄ p̄misceri q̄ de⁹
distinxit. ibi **S**ignat tē
pora Prīmū exemplū est

de semine qđ si seminātur nō debito tpe nō profert fructum. vt si qui is se
minaret in iūlio vel in augusto. vñ dt sic in lrā. **C**um p qñ graue sidus
cancri illius signi mestuat. i. inardescit radis p hocbi. i. solis tum. i. illo
tpe q̄ creditit. i. commisit. larga semina. i. copio sa semina. sulcis. i. cauer
nis terre negātib⁹ supple spem messis. talis elusus. i. frustratus fide. i. bñ
ficio cereris. i. de frugum. p̄gat. i. accedat ad arbores quernas. i. quercu
um et vescatur fructib⁹ eorū. **T**ūc p̄it leđm exemplū de florib⁹ q̄s homo
frustra querit tpe hymali cū tps eoz. sit in vere vñ dt in lrā. **T**ū lectur
id est collecturus violas tales flores nūc̄ petas. i. accedas purpureū ne
mus. i. floridā siluā cū. i. qñ cāpus stridēs. i. sonās capus ihornuit. i. hor
ribiliter apparuit seuis aqlōib⁹. i. crudelib⁹ vētis hyemalib⁹. **T**ūc ponit
terciū exemplū et est de uuis q̄ mature sunt in autumno. et iō frustra que
runtur tpe vernali. vñ dt in lrā. **S**i libeat frui uuis nō q̄ras auida. i. cupi
pida manu stringere vernos palmites. i. p̄nales vites. q̄z bacchus de⁹ vi/
ni potius ḡtulit sua munera. i. uias autūno. i. tpe autumnali.

Nota q̄ sidus cancri d̄r graue qz sole exēte in cancero homiēs
grauatur nimio calore. quo tpe nō est seminādum. qz ad h̄ q̄ semen con
ualescat req̄ritur humor q̄ calore solis feruido tpe resoluitur et euā porat
Nota fm̄ fabulas cum pluto rapuerat p̄serpinā m̄r eius ceres q̄rens
ip̄am in terris et nō inuenit̄s denegauit hōib⁹ bñficiū frugū. et tūc homi
nes p̄gebāt ad arbores queruū et comedebāt glādes. et sic loq̄tūr phia
lrā. **N**ota de h̄ q̄ dt stridēs cāpus dt. **G**uitio q̄ strideo des. vel strido
dis. est fortiter sonare vel dentes p̄cūtere vel frendere.

Signat tpa p̄prijs
Aptans officijs deus

Nic, ostēdit phi
losophia tpa nō p̄mis
ceri q̄ deus distinxit di
cens. **D**eus signat id ē
ornat tēpora aptans
e iii

ea p̄p̄is officijs nec ipse deus patit miseri vices. i. alternationes tps ista q̄ tps vni officio deputatū pueniat alteri. quas vices tpm ipse coeruit. i. distinxit. Et addit. sicut querens alia qua tpe non debito fru straf in querendo. si illud qd̄ deserit certum ordinē p̄cipiti. i. festina via illud non h̄z letos exitus. i. prosper⁹ euētum. sic a sili. si phia relicto debito tpe ministrasset Boetio forte medicinā non fuisset prosperata in medicando ipsum. **N**ota q̄ p̄ debitum ordinē res seruat in suo esse et in sua natura. et qd̄ deficit ab ordine etiā deficit ab esse. vii. **H**o. q̄rto hui⁹ secunda p̄sa. Est em̄ qd̄ retinet ordinem seruatq̄ naturā. q̄d̄ vero ab hoc deficit. esse qd̄ in sui natura situm ē derelinquit. ppter quod debitus ordo in oīb̄ est obseruandus. **U**n poeta. Est ordo summa lumen sapientis in arte. Ergo d̄t phia. quod p̄cipiti via. **N**ota. oē agens in agendo debet p̄stituere sibi bonum finem. q̄ rōne boni finis agens meref. et rōne mali finis demeref. **U**n poeta. Non dat exemplo bona post primordia merces. Congrua. sed rectius p̄mīa finis h̄z. Cum igit̄ inordinatio impedit bonitatem finis. ideo vitanda est.

Chic ē sexta et ultima p̄ sa h̄z primi. in q̄ phia inquirit cām radicalez infirmitatis Boetii. et qbusdam interrogatio nib⁹. Et primo phia capiat bñuolentia Boetij. scđ ponit suas interrogations ibi. Tu illa. Dicit primo. Quo boec anteq̄ adhibea tibi remedia. ne pro nunq̄d pateris. i. admittis me philosophiam primuz pauculis rogationib⁹. id est interrogacionib⁹ attingere p̄ cognitionē atq̄ tentare id est rimari statum. i. dispositionem tuę mentis ut intelligā. i. cognoscam quis sit modus tuę curationis. i. sanationis. vero pro sed. ego boetius. inq̄. i. dixi tu phia rogato. i. interrogato tuo arbitratu. i. fin tuam voluntatez que voles. ut pro sicut. r̄n suę. i. violentem r̄ndere. **N**ota q̄ phia more boni medici non solum scrutat cās doloris per signa ex

Prosla sexta primi libri
Inq̄sitione egritudinis

Rimū igit̄ inquit pateris ne
Dime pauculis rogatiōib⁹ statuz
tuę mēt̄ attingere atq̄ tentare ut q̄ mo
dus sit tuę curatiōis intelligā. **B**. Tu
vero arbitratu inq̄ tuo quē voles ut
respōsuę rogato.

tristitia sicut medici p yrinā & pulsuum. qz hęc signa qnq fallunt. sed etiā
scrutat causas doloris boetij per r̄missionem ad quæstiones. Et primo ca/
ptat eius bñuolentiam reddendo ipsum attētum. per h q dicit pauculis
rogationib. ¶ Nota q infirmi h̄it naturalem impotentiam nihil patiē
di. ergo ex facili turbantur. non solū per multas interrogaciones. h̄ ex
yna sola volens ergo phia mouere paucas quæstiones boetio infirmo p/
mo captat eius bñuolentiam

¶ Hic phia facit in/
terrogaciones. Sed o/
cās totius infirmitat̄
ex r̄missionibus boetij re/
colligit. Tercio ondī
ipsum curabile esse dā
do modū. pcedendi cir/
ca curationē eius. sed a
ibi. Quare plenissime
Tertia ibi. Sed lospi/
tatis auctori. Primo
phia querit d̄ modū gu/
bernatione. sed de cir/
cumstantijs gubernati/
onis. ibi. Sed dicit mi/
hi. Adhuc diuidit. qz
primo phia qrit. Sed o/
Boetius ridet. tertio
phia eius r̄missionem ap/
probat dicens ergo o/
boeci. putas hunc mū/
dum agi. i. regi temera/
rj. qz p & fortuitis ca/
sibus. i. cunctibus. an
id ē sunquid. tu credis
nullū régimen rōnis. i.
prudentię diuinę iesse
ei mundo. ego boetius
inqz. i. dixi. atqui. i. certe. non existimauerim id est putauerim nullo mō.
vt tam certa entia moueantur. i. regantur fortuita temeritate. i. improni/
sa stulticia. sed scio deum p̄ditorem. i. creatarem p̄sidere suo operi. i. suę
creationi. nec dies fuerit ynqz. i. in aliquo ope. qui dies depellat. i. remo/
ueat me boetii ab hac veritate sententię iam dicte. Nunc phia approbās
eius r̄missionem. Phia inquit. i. dixit. itaqz est. nam tu cecinisti. i. dixisti eti
am illud pauloante. i. in qnto metro h̄ primi. qz pro & tu deplorasti id ē
planxisti tñ. i. solummodo ipsos s̄ homines esse exortes. i. carentes vel non
participes diuinę cure. i. diuinę p̄udentię. nāqz pro quia tu nihil moue-

bare. i. dubitasti de ceteris supple creaturis quia regerent rōne supple p
uidentēs dei. at pro sed. pape ē interiectio admirantis. ego admiror v̄ghe
menter q̄ tu locatus. i. positus in tam salubri s̄ma egrotas. i. lāgueas. ve
rum pro sed. nos p̄scrutemur altius. i. pfundiūs. ego nescio qd̄ supple sit
illud ego p̄iecto. i. opinor abesse tibi quid. i. aliquid. ¶ Nota q̄ insit
miras boetij partum fuit ex ordinata affectione inq̄ntum boetius dolu
it de tpalium rep̄ ammissione. et partum fuit ex falsa existimatione quantu
ad duo. Estimabat em̄ malos hoies esse felices et potentes. P̄cō esti
mabat hoies non regla diuina p̄uidentia. ergo phia inquirit. cām radica
lem. ppter quaz boetius incidit in istas incomoditates. et q̄ radix totius
mordi fuit ignorantia diuine gubernationis quantum ad hoies. ideo p̄
mo querit de mundi gubernatione. ¶ Nota q̄ boetius innuit duas rōes
et mundus regat a deo p̄nam. ibi. tam certa. que talis ē. Ea q̄ sunt cer
ta et determinata non regunt a casu et a fortuna cum régimen talium sit
incertū. sed entia huius mundi sunt certa q̄ a certis causis poueta. Se
cundam rōnem innuit. ibi. Ex operi suo. q̄ talis est. Qualetuz r̄git q̄ cā
sua. sed d̄s est cā mundi cum ab ipso dependeat celū et tota natura ḡ. et
¶ Nota phia rōnabiliter mirat q̄ boetius credens mundū regia dō pu
tabat hoies non regi ab ipso. q̄ posse phia sic arguere. Deus regit mun
dum s̄m te boetiu. sed hoies sunt principalis pars mundi sicut prius di
xisti in metro operis tanti pars non viliis. ergo hoies regunt a deo

Sed dic mihi. qm̄ a deo mūndum regi
nō ambigis. q̄b̄ et̄ gubernaculis re
gatur aduertis. ¶ Vix inq̄z rōis tue
sentētiā nosco. nedum ad inquisita res
pondere queam. ¶ Num me inquit
sefellit abesse aliquid p̄ qd̄ velut hiāti
valli robore in aīm tuum perturbatio
num mo:by irrepserit?

Etiā nunqñd aduertis id est cognoscis. quibus gubernaculis mun
dus regat. Ego boeti inq̄z. i. dixi. vix nosco s̄mam. i. intellectū tuę roga
tionis. i. tuę interrogationis. nedū. i. adhuc non. queam. i. possūs r̄ndere
ad inquisita. i. ad interrogata supple phia inquir. i. dixit. non sefellit. i. nō
decepit me supple phiam abesse. i. deficere tibi aliquid per qd̄ velut hian
te. i. patente. robore. i. firmitate valli. i. munitionis morbi perturbationuz
irrepserit. i. subintrauerit in tuū aīm. quasi dicer et nunquid em̄ vez fuit

Hic phia q̄rit de cir
cūstatiis gubernatiōis
mūndi. scđo q̄ res gubernatę dirigitur in suūz
fine iō scđo q̄rit de fine
rez. et q̄ gubernatio dei
s̄m rei v̄itatē et̄ est cir
ca hoies. iō tercio q̄rit
de cognitiōe hoies. scđa
ibi. Sed dic mihi. tēia
ibi. H̄z h̄ q̄z. P̄io de
H̄z o Boeti dic mihi
phie qm̄ nō v̄bigis id ē
nō dubitas mūndū regi
id est gubernari a deo

quod predixi tibi aliquid abesse. qd abesse siue p quem defectum dolor
intravit te sicut agnum hostium. ¶ Nota qd deus nō regit mundum
aliquo gubernaculis extrinsecis qd sic nō est p se sufficiens. sed regit
ipm sua potētia qd attribuit patri. sua sapientia qd attribuit filio. sua pietate
et clementia qd attribuit spūscō. et de hoc patebit in scđo huīus.

¶ Nota Illō qd aliqs homo vix intelligit. aliquo mō intelligit.
licet cum difficultate. ex hoc ergo qd Boetius d se vix intelligere interro-
gatiōnē phis innuit se aliquo mō intelligere tñ cu difficultate ppter do-
lorem oprimētem rōem. et iñ ridere nō potuit. Nota qn̄ robur valli ali
cuius munitionis hiat. ppter aliquā ruptura in esfacta. tuc hostes igre-
diuntur munitioēm. sicut simili qn̄ munimē rōnis qd animus munis rāq
vallo hiat. ppter defectum alicuius cognitionis. tuc necessario perturbati-
ones affectum subintrant anum.

¶ Hic phia qrit de cognitiōe finis rex dicēs. Dic mihi ne. i. an
meministi. i. recorderis qd sit finis rex supple oīm. ve pro vel quo. i. ad
quem finem intentio totius naturę tendat. i. laborete. ego Boetius inq̄

Hed dic mihi. meministi ne quis sit
rerum finis. quo ve totius naturę ten-
dat intentio? ¶ Audieram inquā. sed
memoriam meror hebetauit. ¶ Atq̄
scis vñ cūcta processerint? ¶ Noui in
quā. dēū esse respondi. ¶ Et qui fieri
potest ut principio cognito quis sit fi-
nis ignores. Serum hic perturbationū
mores et ea valētia est ut mouere qui-
dem loco homiēm possint. cōuellere
at sibi qd totū extirpare nō possint:

stabilitate pfecte cognitionis. autem pro scđ non possunt cōuellere supple
radicibus. qd pro et extirpare id est eradicare sibi totum. ¶ Nota
phia rōnabiliter querit Boetium an cognoscet finem omnium rerum
quia finis est causa causarum et est optimū cuius gratia alia sunt ppter
qd ignorato sine nihil pfecte cognoscitur eorum que sunt ad finem. nam
qm̄ exigentiam finis cetera moderātur. ¶ Nota qn̄ principiū et finis
coincident in vnu. sicut in circulo idem ē principiū et finis. tuc videt mi

rabile q̄ tunc principiū cognoscāt̄ & finis ignorat̄. cum ḡ deus sit principium & finis oīm rex. cognitio ipso sub rōne principiū videt etiā cognosci sib̄ rōne finis. q̄ at̄ deus sit p̄ncipium oīm p̄z q̄ ab ipso derivatū est sin/ galis esse & vivere. p̄ma celi & mundi q̄ sit finis oīm p̄z q̄ gratia ei⁹ omnia sunt & ad ipsius ordinantur. nam in rebus p̄stantibus ex arte & na/ tura s̄q̄ vilius est ppter melius. deus at̄ est optimum eoz q̄ in natura sunt
Ex prohemio methaphysice. **N**ota licet perturbati aliq̄lem cog/ nitionē rex habeant. tñ impediuntur ne pfecte cognoscant̄. Licet ergo bo/ etius aliq̄liter cognoverit deum esse principium rex. tñ q̄ turbatus fuit pfecte naturā huius principiū non cognovit. & id ignoravit ipsum esse si/ nem rex. **N**ota q̄ passio est motus particulæ appetitus sub phan/ tasia boni & mali f̄m Austraciū. h̄. ethi. Et h̄j sunt mores passionuz q̄ p̄nt hoīem mouere a stabilitate rationis. sed totaliter ipsius non possunt euellere ab omni cognitione.

Chic phia facit alia interrogacionē de cognitione humanae natu/ re dices. H̄eo ego etiā velim tu r̄nideas. i. r̄nsum des. hoc. i. ad hoc. ne pro/ nunq̄. tu meministi. i. scis te esse hoīz. Ego boetius inq̄. i. dixi qđni. i. ppter qđ. non meminerim. i. scio. Et q̄rit v̄terius phia. Vgitur ne. i. nun quid poteris pferre. i. dicere quid sit homo. i. definitionem hoīs. re/ spondet Boetius nun quid phia. tu interro/ gas me hoccine. i. hoc. an. i. vr̄um ne scia me esse rationale atq̄ p̄r mortale animal. Ego boetius scio & consti/ or. id est. fateor me esse id supple animal ratio/ nale & mortale. Et illa supple philosophia di/ cit. ne pro n̄s quid ni/ hil nouisti & esse aliud q̄ animal rōnale mor/ tala. Dicit boetius Ni/ hil supple philosophia inquit id est dixit. iam ego scio aliam causam supple q̄ ignoranciā diuīne prouidentiē. vel maxi/ mam causam tui morbi. tu del̄isti. i. cessasti nosse. i. noscere quid sis

Chic Nota licet hoī sit mortal is f̄m corpus non tñ f̄m aīam intellectiūā quę est dignior pars hoīs. & q̄ boetius dixit se esse nihil aliud q̄ animal rōnale & mortale. ideo non q̄sunt nisi bona mortalia de quoꝝ bonoꝝ amil/ sione doluit non curans partem immortalē. sed aīam rōne cuius debuit. & ppter bona immortalia. id phia d̄t & boetius se non nouerit. **N**ota.

¶ cā maxima morbi homīs est seipsum ignorare. qz dt Poetū sedo hui⁹
pro. v. qz deditio huāne nature est cum se p̄ficit qz ceteras res excellat.
¶ Quid at nosse se desirerit eadē nra infī belissimā redigat. na ceteris ani-
matis sele ignorare natural' r est. hōib⁹ p̄o yicio venit. Et dt Chemist⁹
sup de aia. Quid turpiss est animus cū sit alioz cognoscitua qz suip̄si⁹
est ignara. Anima seipsum ignorans quomodo deali⁹ fida putab⁹
cognoscitua. quasi diceret nullo modo.

C Hic phīa ex dīct⁹ boetij recolligit oīns cās rotius infirmitat⁹
dicens. Quare pro igitur ego phīa inīci plēssime. i. pfectissime rōne. i.
cām tuę egreditudinis. i. infirmitat⁹. vel inueni aditum. i. accessum recōci-
liāde solpita t̄. i. recuperāde sanitatis tue qd declarat. Nam p̄ qm tu cō-
funderis. i. qfusus es obliuioe. i. ignorātia tuūpsi⁹. tu doluisti te ēē exulē
qz p̄ z expoliati. i. p̄ua-
tum p̄prijs bōls. i. diui-
cūs. qm p̄ qz. tu igno-
ras. i. nescis qz sit finis
rex oīm. tu arbitraris
i. putas nequā. i. ma-
los. atqz p̄ nefarios
i. iniqz hoīes ēē potē-
tes qz p̄ felices. qm p̄
qz tu oblit⁹ es qbz gub-
naclis. i. regimib⁹ ipse
mūd⁹ regat. tu estimas
i. op̄iaris has vices. i.
alternatiōes fortūnū
i. rex fortuitaz fluitat⁹
i. dingari sine rectore
iste s̄t magne cauf̄ nō
mō. i. n̄ solū ad morbū
vez. p̄ fz. s̄t ad interitus
i. ad mortē vel ad p̄di-
tiōēm aīg. Nota hō se/
ip̄z ignorātis extra limi-
tes recte rōnis posic⁹ est
i. tal' dī ēē erul ut p̄us
vīlum ē. Nota hō seip̄z
ignorātis tñ se estiman-

do esse mortalem. dolet de amissione bonoz mortalium ergo dt phīa. qz
tui obliuione confunderis exulen te z expoliatum. p̄prijs bonis doluisti.
C Nota ex asecutione vel pditione ultimi finis homo dī potens
vel impotens ex quarto huius. qz ergo Boetius ignorauit ultimū finez
rerum. i. o putabat malos esse potentes. **C** Nota Boetius ignorauit qbz
gubernaculū mūdūs regeretur ideo ignorauit qz deus sua bonitate oīa
disponeret qz putabat vices fortunaz esse sine rectore.

Chic phia ostendit bo
etiu esse curabile dādo
modū procedēdi circa
curationē e' dicēs. **T**u
des grates auctori so/
spitatis. i. sanitatis. q/
nondū. i. non adhuc na/
tura. . . vigor natural.
destitut. i. deferuit te/
torū. i. total. nos phia
habemus maximū fo/
mitē. i. radicē tue salu/
tis. i. sanitatis. s. vera
sanam. i. intellectu^r de
mundi gubernatione.
q/ tu credis eam supple
gubernationē non esse
subditā. i. subiectam te/
meritati casu^r supple
foruitoz. h̄ diuinē rōi

Igitur nihil p̄timescas
ia tibi Boetio. ex hac
minima scintillula. i.
parua veritate illuxer/
it vital calor. i. ardor
mōre veritatis aīam
viuiscans. Tunc dat
modū procedēdi circa
curationē eius dicēs.

Sed qm̄ pro qz. non/
dum. i. non adhuc cē/
pus firmioribus reme/
diis vti. z̄st̄r. i. mani/
festum ē eam esse natu/
ram mentiū vt quotiens abiecerint veras opiniones. induant. i. innu/
uant falsis opinioneib. ex qbus falsis opinioneib. caligo. i. obscuritas. p/
urbationū. i. passionum orta. i. creata. Fundit illum vez intiūtū. i. cog/
nitioez mentis. ego supple phia tenabō attenuare. i. remouere. paulisp
i. modicum hanc caliginem lēnib. i. facilibus. q/ pro. i. medicribus fo/
mentis. i. medicinis. vt dimotis. i. remotis tenebris fallaciū affectuoz. i.
falloz. opinionū vel passionū possis agnoscere. i. intelligere splendorē
i. claritatē vere lucis. i. lucidez veritatis. **C**Nota sicut in morbo
corporali vigente principali membro puta corde p̄t per medicinas intro/
duci sanitas alijs mēbris. sed naturali calore destituite ipsuz cor. frusta/
tur spes saicat. Sic in morbo spūali manente in Boetio cognitione illi^r
principiū q/ ds gubernet mundum. p̄t procurari salus qntum ad errore

Sed sospitatis auctori grates. qte
nondum totū natura destituit. Habe
mus maximū tuę somitē salutis. ve/
ram de mundi gubernatione s̄nam q/
eam non casu^r temeritati. sed diuinę
rationi subditā credis. Nihil igit per
timescas. iam tibi ex hac intima scin/
tillula. vitalis calor illuxerit. **S**ed q/
niam firmioribus remedib. nondum
tempus ē. et eam mentiū p̄stat esse na/
turam. vt quotiens abiecerint veras
falsis opinionib. induantur. ex qui/
bus orta perturbationū caligo. vez il/
lum confundit intiūtū. **N**anc paulisp
lēnibus mediocribus q/ fomentis atte/
nuare tentabo. vt dimotis fallaciū af/
fectionū tenebris splendorem vere lu/
cis possis agnoscere.

in alijs. q̄ de phia quasi p̄gratulādo Poetio debes reddere grates aue/
toi solspitaz. ¶ Nota q̄n intellect⁹ ab̄iicit verā opinioē statim
afficitur falla opinioē qz intellect⁹ n̄ ab̄iicit verā opinioē nisi ppter ali
quā p̄suasioē p̄ triūm nihil āt̄ triatur p̄o n̄li fl̄m. iō intellectus n̄ p̄
ab̄iicere p̄m n̄li accipieō fīm. ¶ Nota tenebre affectionū impediūt rec
eum iudicium. qz tristitia stupefacit et̄ coe rūpit naturam ex ethicis. sed
amor et̄ odium perturbūt iudicium fīm. Ptolomeū in cētilogio. et̄ ire et̄ occupi
scēntie venereoꝝ maxie trāsmutat corp⁹. et̄ qbusdā insanias faciunt. vii.
Ethic. et̄ impedit ira aim ne possit cernere p̄m fīm. Cathoēm

¶ Hic incipit septimū et̄ vltimū metrum huius prīmi. qd̄ vocat
metr̄ adonicum ab inventore. dīmetr̄ a numero pedū. dacylicū a pede p̄
dominare. In quo metro phia p̄bat p̄ exēpla qd̄ dixit. Dixit em phia
qz caligo perturbationū impedit intuitu p̄tar. Noc p̄mo p̄bat phia
trib⁹ exēplis. scđo hortat nos ad fugā perturbationū. ibi Tu quoq; si uis

¶ Petrum septimū libri p̄mi.

P ublio atris	L ondita nullū.
Fūdere p̄nt	Sidera lumen
Si mare voluēs	Turbid⁹ auster
Disceat estum	Vitrea dudum
Parq; serenis	Unda diebus
Dox resoluto	Sordida sceno
Uisibus obstat	Quiq; vagatur
Hōtib⁹ altis	Desfluus amnis
Sepe resistit	Rupe soluti
Obice saxi.	

cūlis n̄ potētib⁹ penetrare yndā maris. Tūc ponit terciū exēplū. Am
nis. i. fluius q̄ de altis mōtib⁹ vagat. i. discurrat. ille sepe resistit. i. flecti
tur obice. i. obiectioē soluti saxi. i. rupri lapidis rupe. i. de mōte. ¶ Nota si
militudo quā phia p̄redit ē ista. Hic sidera s̄ueta nob̄ lucere et̄ terram
illuminare cessat h̄ facere xp̄t interpolationem nubium o bbscurarū sic in
tellectus et̄ rō q̄ue lucent et̄ illuminant hominem in cognitione veritat̄ impe
diuntur caligine perturbationum. ¶ Nota q̄ similitudo secūdi exēp
pli in hoc consistit. Hic aqua maris manēte clara ad modum vitri.

f i

visus potest eam penetrare et videre que sunt sub aqua. Sed si turba /
tur illa per ventum tunc obstat viui. Sic animus hominis detus non impe- /
dit iudicium rationis sed si moueatur turbet affectione temporalium statim obli- /
git rationi impediens ei iudicium. Nota quod silentio tertii exempli ta- /
lis est. Sicut aqua currens de altis montibus libere recto tramite procedit et
per obstatulum lapidis quod resoluunt de monte. impedit ne recte procedat. sic ratio
libera non impedita recte iudicat. Si autem ratione afficitur motibus affectuum.
impedit in iudicio et veritatis cognitione. Nota quod rupes est moles la-
pidea sive mons lapideus. sed laxum est per resoluta a rupe. id est a monte

Hic phis hortat ad
fuga perturbationum
sive affectionum animi
dices. Si tu vis cerne/
re. id est videre vel iudicare
verum. id est veritatem claram lu-
mine. id est vera cognitione.
Et si vis etiam carpere
id est attingere callem. id est
via veritatis recto tra-
mite. id est processu rationis.

tunc tu pelle. id est repelle gaudia superflue que sunt de bonis priuatis. et pelle. id est
remoue a te timorem superflue de futuro malo. quod pro et tu fugato spem super-
flue que est de bona fortuna. nec etiam afflit dolor superflue quod est de priuatis amissione
bonorum. mens est nubila. id est obscura vel operata. quod pro et est vincula. id est li-
gata. frenis. id est ligaminibus. ubi. id est in qua mente. hec superflue predicta. reg-
nabit. id est dominabitur se fons gaudium de priuatis bonis. timor de futuro malo. spes
de futuro bono. dolor de priuatis malo. Nota sicut prius tractum est
affectionis est motus particulis sensitivis subphantasia boni vel mali animi
efficiens. et rectum rationis iudicium impediens. Et sunt quatuor affectiones
tales principales ad quas oculi alie reducuntur. id est gaudium. spes. timor et dolor
quaerunt sufficiencia sic accipit. His passiones vel est respectu boni vel mali. si
respectu boni hoc duplum. vel respectu boni priuatis sic est gaudium quod est
de priuatis bono. si est respectu boni absentis sic est spes que est de futuro bo-
no. Si autem passio est respectu mali hoc duplum. vel respectu mali priuatis sic
est dolor qui est de priuatis malo. si est respectu mali absentis sic est timor qui est de
futuro malo. Nota quod iste passiones non sunt pellentes ut non
sunt in animo hominis. quod vix invenitur homo sine ipsis. sed sic sunt pellentes ut non
dissentur in homine. Unde sedare hinc passiones ut non dissentur est homo per
tuos. quod virtus consistit in moderatione passionum. si autem regnant et dominantur
in homine tunc impediunt iudicium rationis propter quod dixi. Eustратius su-
per libro ethico. Opus reluctantia nostra passiones sensitivas. que si prouale-
rint impediunt vires animae. Nota iste passiones et affectiones si ordi-
nantes ad terrena sunt nocturnae. etiamen prius esse meritorum et virtuosum si fu-
erint ad debitos fines ordinates. Unus Richardus in libro xxii. propositus est.
Ordinatus et vero gaudium tunc habemus quoniam de veris et eternis bonis gau-
demus. Etiamen timor est virtuosus si fuerit ad deum ordinatus. quod scriptum est

Tu quoque si vis
cernere verum.
Carpere callem
Pelle timorem
Ne dolor assit

Vinctaque frenis

Lumine claro,
Tramite recto.
Gaudia pelle
Spes fugato.
Nubila mens

Hic ubi regnat.

Iniciū sapientiā timor dñi. Et idē Richard⁹ dū Prīa p̄tū ples sine q̄ c̄te
ras h̄c n̄ p̄ est timor dei. Iū spes vt dū idē Richard⁹ efficit ordīata si
de indulgētia veniē gnātur. Un̄ dū Eclere ⁊ absq̄ villo dubio q̄nto quis
frequētius quāto q̄ v̄hemētius de suo reatu interno dolore afficit. tāto
certior tāto q̄ securior p̄ spem de indulgētia veniē efficit. Silt dolor est
p̄tuolus q̄n fit ad deplagēdū culpā. Un̄ Richard⁹ Quāto q̄s v̄hemē-
tius metuit p̄nā quā meruit. tāto acerbius plāgit culpā quā fecit

C Hic est secūd⁹ liber Boetij de solatōe p̄phīe q̄ d̄tinuaſ ad lib⁹
p̄cedētē in h̄c modū Postq̄ phīa in p̄mo libro iueſtigauit cās radica-
les infirmitas Boetij in h̄ scđo p̄cedit ad eius curatioēm. p̄mo adhibē
do ſibi remedia leuiā. scđo remedia validiora in libris ſequētib⁹. h̄c mo-

dū medicādi phīa pro
misit boetio. Et didic
iſte liber in xvi. p̄tes q̄r
octo ſunt. p̄ler octo me-
tra hui⁹ ſcđi. q̄ p̄tes pa-
tebūt. qđ āt in q̄libet p̄
te agat ſilt videbitur.
Prīa p̄la didic. p̄mo o-
ſtēdit boetius qđ phīa
egerit post p̄dicta ⁊ re-
ſumit vñā cām doloris
boetij. Scđo phīa po-
nit quēdā effectū fortu-
ne. tercio excusat ſe de
qđā. q̄rto rāgit optuni-
tatē medēdi boetium.
q̄nto procedit ad leuiā
medicamēta eius. ſcđa
ibi Intelligo. ſcia ibi.
Sed ut arbitror. q̄rta
ibi Seo tps eſt. quin/
ra ibi. Quid eſt iugur
o hō Prīo dū. Post hec
q̄ dēa ſunt phīa obticu-
it. i. tacui paulisp̄ id ē
modicum. atq̄ pro ⁊.
vbi .i. poſtē collegit.
id eſt intellexit meam
attentioēm. i. diligenti
am modesta taciturnitate. i. tempato ſilētio exorsa eſt. i. incepit loq̄. ſic. i.
taliter. ſi p̄ q̄ ego p̄gnoui cās. i. rōnes radicaleſ. q̄p̄ ⁊ h̄itum. i. diſpōnē.
tuę egritudinis. i. infirmitatis. tu Boeci tabesciſ id eſt tristarisi affectu.
q̄ pro ⁊ deliſiderio prioris fortiņę que fuit tibi proſpera. ea fortiņa mu- /

fij

O St̄ hec paulisp̄ obticuit.
atq̄ vbi attentioēm meaz
modesta taciturnitate col-
legit ſic exorsa eſt. P. Si penitus egrि
tudinis tuę cās habitūq̄ cognoui. for-
tuę prioris affectu deliſiderioq̄ tabesciſ
Et tñ animi tui ſtatū ſicuti tu tibi
ſingis mutata querit.

am modesta taciturnitate. i. tempato ſilētio exorsa eſt. i. incepit loq̄. ſic. i.
taliter. ſi p̄ q̄ ego p̄gnoui cās. i. rōnes radicaleſ. q̄p̄ ⁊ h̄itum. i. diſpōnē.
tuę egritudinis. i. infirmitatis. tu Boeci tabesciſ id eſt tristarisi affectu.
q̄ pro ⁊ deliſiderio prioris fortiņę que fuit tibi proſpera. ea fortiņa mu- /